

બંધુઓ રહાની સુલ્તાનુલ હિંદ ખ્વાજા
ગરીબ નવાઝ رحمة الله عليه બચાદગારે ઈમામ
અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رحمة الله عليه

અહલે સુન્નત વ જમાઅત

એટલે

મસ્લકે આ'લા હઝરત

નું અખોડ મુખપત્ર

બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

જુન-૨૦૨૬

ઝિલ્ હજ્જ - મુહર્રમુલ હરામ

દિજરી સન : ૧૪૪૭

વર્ષ : ૨૩, અંક : ૫, સળંગ અંક : ૨૬૯

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

એડ્રેસ : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

C/o. ફયૂઝાને રઝા મંઝિલ, દયાદરા-૩૯૨૦૨૦

તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૬૬૪૫૨૧૪૭૭

9427464411 ફક્ત સંપર્ક માટે નંબર

Web. : www.barkatekhwaja.net
anjuman2006new@gmail.com

બેંક ઓફ બરોડા-દયાદરા બ્રાન્ચ

A/c. No. 34620100000301
ISLAMIC WELFARE MISSION
IFSC Code : BARB0DAYADR

K લવાજમ K

છુટક નકલ	રૂ.	રૂ/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	300/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૨,૦૦૦/-
પેટ્રોન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૩,૦૦૦/-
આજીવન	રૂ.	૬,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રોન	રૂ.	૧૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજીવન	રૂ.	૨૫,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :

પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

01 હુઝૂર મુફતીએ આ'ઝમ <small>رحمة الله عليه</small> અને ફતાવા લેખન	04
02 કન્ઝુલ ઈમાન વ ખઝાઈનુલ ઈફાન	09
03 હદાઈકે બખ્શિશ (ભાગ-૨)	12
04 હશત બહિશત : ફવાઈદુલ ફવાદ (દિલોના ફાયદા)	16
05 ફાનૂને શરીઅત (ભાગ-૨)	20
06 તઝકેરતુલ અવલિયા : હઝરત ઈબ્ને અતા <small>رحمة الله عليه</small>	23
07 ઈસ્લામી અપ્લાફો આદાબ	26
08 અંબિયા <small>عليهم السلام</small> ના તસરૂફાત (અખત્યારો) કિતાબ તથા સુન્નતની રોશનીમાં	29
09 કશફુલ મહજૂબ (તસવ્વુફનાં રહસ્યો ખોલનાર કિતાબ)	33
10 ઝર્બે હૈદરી	37
11 સિલએ રહમી (સગાં સાથે સારા સંબંધો)નું વર્ણન	41
12 શું આશૂરાની દુઆ માટે કોઈ સનદ છે ખરી ?	43
13 ફઝાઈલે અહલે બૈત અને અમુક બનાવટી રિવાયતો	45

કલામુલ્ ઈમામ

અઝ : આ'લા હઝરત ઈમામ

ઈમામુલ્ કલામ

અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رحمة الله عليه

ચમને તયબહ મેં સુંબુલ જો સંવારે ગૈસૂ
હૂર બજહકર શિકને નાઝ પે વારે ગૈસૂ
કી જો બાલોં સે તેરે રૌઝેકી જરૂબ કશી
શબ કે શબનમ ને તબરૂક કો હૈ ઘારે ગૈસૂ
હમ સિયાહકારોં પે યા રબ તપીશે મેહશરમેં
સાયા અફગન હોં તેરે પ્યારકે પ્યારે ગૈસૂ
સૂખે ઘાનોંપે હમારે બી કરમ હો જાએ
છાએ રહમતકી ઘટા બન કે તુમહારે ગૈસૂ
સિલસિલા પા કે શફાઅતકા ઝુકે પળતે હૈં
સજદએ શુકકે કરતે હૈં ઈશારે ગૈસૂ
બીની ખુશ્બૂસે મહેક જાતી હૈ ગલિયાં વલ્લાહ !
કેસે ફૂલોં મેં બસાએ હૈં તુમહારે ગૈસૂ
શાને રહમત હૈ કે શાના ન જુદા હો દમ ભર
સીના ચાકોં પે કુછ ઈસ દરખા હૈ પ્યારે ગૈસૂ
તેલ કી બુંદેં ટપકતી નહીં બાલોંસે "રઝા"
સુબહે આરિઝ પે લૂટાતે હૈં સિતારે ગૈસૂ

(ઉર્સ : ૧૪ મુહર્રમ)

હુઝૂર મુફ્તીએ આઝમ رحمة الله عليه અને ફતાવા લેખક

તંત્રી
લેખ

મુજદ્દિદ ઈબ્ને મુજદ્દિદ હુઝૂર મુફ્તીએ આ'ઝમે હિંદ કિબ્લા, શાહજાદએ આ'લા હઝરત, મુસ્તફા રઝાખાં ફાઝિલે બરેલ્વી رحمة الله عليه ની શખ્સિયત કોઈ ઓળખની મોહતાજ નથી. આપ ઈલ્મો અમલ, તકવા પરહેઝગારી, ફિક્કહી મસાઈલના ઉચ્ચ નિષ્ણાત તથા તરીફતના આસ્માનના ચમકતા સિતારા હતા, રૂહાનિયતના ગુલશનના મહેકતા ફૂલ, કરામતોના ખજાના ધરાવનાર, એલાને હક્કમાં અતિશય નીડર તથા અડગતાના પહાડ, મહાન શાનવાળા બુઝુર્ગ, પોતાના સમયના કુતુબ, આરિફ બિલ્લાહ થઈ ગયા. મજકૂર લેખમાં ખાસ કરીને આપની ફતવા નવેશી (ફતવા લેખન) સંબંધે ચર્ચા રજૂ કરીએ છીએ.

ઈમામ અહમદ રઝા سنة العزیز પોતાના પિતા મુફ્તી નકી અલીખાં سنة العزیز નકશે કુદમ પર ચાલીને પોતાના બંને શાહજાદાઓ હુજજતુલ ઈસ્લામ હામિદ રઝા અને મુફ્તીએ આ'ઝમને ઈલ્મના અલંકારોથી શણગારીને બાકાયદા ફતવા નવેસીની ખાસ તાલીમો તર્બિયત આપી. જેમ કે ઈમામ અહમદ રઝા જ્યારે અંદર મકાનમાં ફતવા તથા લેખન સંપાદનનું કામ કરતા તો કુતુબખાનાથી કિતાબો કાઢીને હવાલાની નિશાનદેહીની ખિદમત મોટા સાહબજાદા હુજજતુલ ઈસ્લામ મૌલાના હામિદ રઝાખાં બરેલ્વી سنة العزیز સુપરત હતી.

હિ.સ. ૧૩૩૬, ઈ.સ. ૧૯૦૮માં ઉસ્તાદે ઝમન મૌલાના હસન રઝાખાં બરેલ્વી سنة العزیز વિસાલ બાદ "જામિઆ રઝવિય્હ મન્ઝરે ઈસ્લામ-બરેલી"ની વ્યવસ્થા જ્યારે મોટા શહજાદા હુજજતુલ ઈસ્લામ મૌલાના હામિદ રઝા બરેલ્વી سنة العزیز સુપરત થઈ. તો હુજજતુલ ઈસ્લામની જગા નાના શહજાદા મુફ્તીએ આ'ઝમ મૌલાના મુસ્તફા રઝા سنة العزیز સુપરત થઈ કે દેશ વિદેશથી આવનારા સવાલોના જવાબોની તૌયારીમાં ઈમામ અહમદ રઝાના હવાલાના માટે કોઈ ઈબારત (લખાણ)ની જરૂરત હોય તો તે કિતાબ કાઢીને હવાલાની નિશાનદેહી કરે અને ઈમામ અહમદ રઝાની ખિદમતમાં પેશ કરે. હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમે કમાલની હુસ્નો ખૂબી સાથે આ ખિદમત અંજામ આપી.

મુફ્તીએ આ'ઝમની ફતવા નવેસીની શરૂઆત

હિ.સ. ૧૩૨૮, ઈ.સ. ૧૯૧૦માં જ્યારે હુઝૂર મુફ્તીએ આ'ઝમની ઉમર શરીફ ૧૮ વરસની થઈ. આપ કોઈ કામ અર્થે રઝવી દારુલ ઈફતામાં પહોંચ્યા તો ત્યાં મલિકુલ ઉલમા મૌલાના ઝફરુદ્દીન બિહારી ફતવા રઝવિય્હથી શોધીને ફતવાનવેસીમાં મશગૂલ હતા. હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમે ફર્માવ્યું, મેં કહ્યું, શું ફતાવા રઝવિય્હ જોઈને જવાબ લખો છો ?! મૌલાનાએ કહ્યું, અચ્છા ! તમે વગર જોયા લખી આપો તો જાણુ ! મેં તરત લખી આપ્યો. તે રઝાઅતનો મસ્અલો હતો. જ્યારે એ ફતવો ઈસ્લાહના હેતુથી ઈમામ અહમદ રઝા سنة العزیز ની બારગાહમાં પેશ કરવામાં આવ્યો. તો ઈમામ અહમદ રઝાએ અક્ષરો ઓળખી લીધા. પૂછ્યું કે કોણે આપ્યો છે ? લઈ જનારે બતાવ્યું, છોટે મિયાએ. ઈમામ અહમદ રઝાએ બોલાવ્યા તો મુફ્તીએ આ'ઝમ ખિદમતમાં હાજર થયા.

જોયું કે આ'લા હઝરત બાગ બાગ છે, પેશાની મુબારકથી ખુશીભર્યા ચહેરાના કારણે કિરણો ફૂટી રહ્યાં છે. ફર્માવ્યું, આના પર દસ્તખત (સહી) કરો. સહી કરાવ્યા બાદ ઈમામ અહમદ રઝા **فَدَسْ سِرَّةُ الْعَزِيزِ** એ લખીને પોતાના દસ્તખત કર્યા. આ રીતે જો એક તરફ હઝરત મુફતીએ આ'ઝમે દારુલ ઈફતાના મુફતીયાને કિરામ પર અગ્રતા લઈ ગયા, તો બીજી તરફ ઈમામ અહમદ રઝા બરેલ્વી **مُظَاهِرِ الْعَالِي** ની તરફથી ફતવાનવેસીની આપને બાકાયદા ઈજાઝત પણ મળી ગઈ.

ફતવા નવેસીની આ સરસ શરૂઆત પર ઈમામ અહમદ રઝા **مُظَاهِرِ الْعَالِي** એ પોતાના નાના શહજાદા મુફતીએ આ'ઝમને પાંચ રૂપિયા ઈનામ રૂપે અતા કરીને ફર્માવ્યું, "તમારી મોહર બનાવી આપુ છું, હવે ફતવા લખ્યા કરો. તમારું એક રજીસ્ટર બનાવી લો એમાં નકલ પણ કર્યા કરો." ઈમામ અહમદ રઝાએ પોતાના દસ્તે મુબારક વડે મોહરનો નકશો દોરી આપ્યો. નીચે મુજબ લખાણ લખ્યું : "અબુલ બરકાત મોહયુદીન જીલાની આલે રહમાન ઉફ મુહમ્મદ મુસ્તફા રઝા" અને મૌલાના હાફિઝ યકીનુદીન રઝવી **الرَّحْمَانُ وَالرَّحِيمَةُ وَالرَّحْمَانُ** ના ભાઈના હવાલે કર્યું. જ્યારે મોહર બનીને આવી ગઈ તો શાહજાદા મુફતીએ આ'ઝમને બોલાવીને અતા કરી. આ મોહર દીની સમજની સનદ હતી, અને અસાબતે ફિક (ચિંતન વિચારમાં દુરુસ્તગી)નું એલાન હતી.

ફકીહે અસ્ર મુફતી મુહમ્મદ શરીફુલ હક્ક અમજદી શારેહે બુખારી શરીફ હઝરત મુફતીએ આ'ઝમ **فَدَسْ سِرَّةُ الْعَزِيزِ** ના આ પ્રથમ ફતવા વિશે લખે છે : આ અજબનો સંજોગ છે કે આ'લા હઝરત **فَدَسْ سِرَّةُ الْعَزِيزِ** એ પણ પ્રથમ ફત્વો રઝાઅતનો લખ્યો હતો. અને તેમના આઈનએ જમાલો કમાલ મુફતીએ આ'ઝમે પણ ફત્વો રઝાઅતના મસ્અલા પર જ લખ્યો. ખાસ વાત એ છે કે આ પહેલા ફત્વા પર ન એક શબ્દ ઘટાડયો ન એક શબ્દ વધાર્યો. કોઈ સુધારણા ન કરી. પ્રથમ ફત્વો જ હઝરત મુફતીએ આ'ઝમે એવો સહીહ તથા સંપૂર્ણ લખ્યો કે ક્યાંય તેમાં કોઈ આંગળી રાખવાની જગા ન હતી. (શેઅર) **آغا اٹکا جہ یے آلام ہے، تو اجمکا آلام کيا ڈوگا !**

ઈમામ અહમદ રઝા **مُظَاهِرِ الْعَالِي** ને પોતાના નાના ફરઝંદ મુફતીએ આ'ઝમની ફકાહત તથા ષકાહત (દીનની ઊંડી સમજ તથા ભરોસામંદી) પર એ રીતનો ભરોસો હતો કે પોતાના અમુક ફતવાઓ પર તેમની સમર્થક તરીકેની સહી કરાવતા હતા.

ઈમામ અહમદ રઝા **فَدَسْ سِرَّةُ الْعَزِيزِ** એ પોતાની પવિત્ર જિંદગીમાં સેંકડો મસાઈલ પોતાના નાના પુત્ર મુફતીએ આ'ઝમથી લખાવ્યા અને તેમની તસ્દીક તથા તસ્વીબ (સમર્થન) ફર્માવીને પોતાની દસ્તખત (સહી) કરી.

રજબ હિ.સ. ૧૩૩૯માં આ'લા હઝરત મુજદિદે દીનો મિલ્લત ઈમામ અહમદ રઝા **فَدَسْ سِرَّةُ الْعَزِيزِ** એ અખંડ ભારતના માટે દારુલ ફજાએ શરઈ સ્થાપ્યું અને અમુક ઉલમાએ કિરામની મૌજૂદગીમાં હઝરત સદરુશરીઅહ મૌલાના મુહમ્મદ અમજદ અલી રઝવી આ'ઝમીને પૂરા અખંડ ભારતના કાઝીએ શરઅ બનાવ્યા અને હઝરત મુફતીએ આ'ઝમ મૌલાના મુહમ્મદ મુસ્તફા રઝા નૂરી બરેલ્વી, હઝરત મુફતી મુહમ્મદ બુરહાનુલ હક્ક જબલપુરી **رحمة الله عليها** ને દારુલ કઝાના મુફતી અને મુઈનુલ ફઝાની હૈસિયતથી નિયુક્ત કર્યા અને એ પણ જાહેર કરી આપ્યું કે, "અલ્લાહ **عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** એ તેના રસૂલ **عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** એ જે અખત્યાર મને અતા કર્યો છે એના આધાર પર આ નિયુક્તી અમલમાં આવી છે."

મૌલાના મુસ્તફા રઝાને મુફતીએ આ'ઝમનો ખિતાબ

૨૫ સફરુલ મુઝફફર હિ.સ. ૧૩૪૭, ઓગષ્ટ-૧૯૨૮ના ખાનકાહે આલિયા રઝવિયહ બરેલીના

અઝમુશ્શાન ઈજતેમામાં જેમાં હજારોની સંખ્યામાં મુસલમાનો શરીક હતા. સ્થાનિક ઉલમાએ કિરામ, અવલિયાએ એઝામ, કૌમની જાણીતી હસ્તીઓ ઉપરાંત લંકા, બંગાલ, પંજાબ, મુંબઈ, ગુજરાત, કાઠિયાવાડ, ગોંડલ, મદ્રસા, યુ.પી. રાજપૂતાના સરહદના જલીલુલ કદર ફાઝિલો તથા કૌમના પ્રતિષ્ઠાવાન લોકો તથા સરદારો પણ જલસામાં હાજર હતા. એ ઐતિહાસિક જલસામાં હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ મુસ્તફા રઝા નૂરી **سُرَّةُ النَّبِيِّ** "મુફ્તીએ આ'ઝમ" અને "સદરુલ ઉલમા" ન કેવળ કહેવામાં આવ્યા બલકે શાહઝાદએ અકબર હુજજતુલ ઈસ્લામ મૌલાના મુહમ્મદ હામિદ રઝાખાં બરેલ્વી **سُرَّةُ النَّبِيِّ**ના હુકમથી એ ઈજલાસમાં જે તજવીજો પસાર થઈ તેમાં તજવીજ નં. ૩માં આપને સદરુલ ઉલમા અને મુફ્તીએ આ'ઝમ લખવામાં આવ્યા.

સદરુલ અફાઝિલ હઝરત મૌલાના સૈયદ નઈમુદ્દીન મુરાદાબાદી **سُرَّةُ النَّبِيِّ** ઈ.સ. ૧૮૪૬માં મુહદિષે આ'ઝમ પાકિસ્તાન મૌલાના સરદાર અહમદ રઝવી **سُرَّةُ النَّبِيِّ**ને સુન્ની કોન્ફરન્સ બનારસમાં શિક્ષક તરીકે દાવતનામુ મોકલવામાં આવ્યું હતું એમાં પણ હઝરતને હુજૂર મુફ્તીએ આ'ઝમ દર્શાવ્યા.

ઈ.સ. ૧૮૪૬ અખંડ ભારતના હજારો ઉલમા તથા મશાઈખે ઓલ ઈન્ડિયા સુન્ની કોન્ફરન્સના ઈજલાસના મોકા પર અખંડ ભારતના માટે જે દારૂલ કુઝાતના અમુક મુફ્તીયાને કિરામના નામો પર એકમતી કરવામાં આવી એમનામાં હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમનું નામ નામી યાદીમાં પ્રથમ સ્થાને છે.

ઓલ ઈન્ડિયા સુન્ની કોન્ફરન્સ બનારસનો એક ઐતિહાસિક ઈજલાસ ૨૪થી ૨૭ જમાદીઉલ ઉલા હિ.સ. ૧૩૬૫, ૨૭ થી ૩૦ એપ્રિલ ઈ.સ. ૧૮૪૬ના ગોઠવાયો. એ ઈજલાસમાં પાંચસો મશાઈખે એઝામ. સાત હજાર ઉલમાએ કિરામ અને બે લાખ કરતાં અધિક અવામે અહલે સુન્નત શરીક થયા. એ ઈજલાસમાં હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમે મર્કઝી કિરદાર અદા કર્યો અને કોન્ફરન્સની તરફથી મુસલમાનોની ભલાઈ તથા બેહતરીના માટે જે વિવિધ કમીટીઓ નિયુક્ત થઈ એમનામાં અમુકની સરબરાહી હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમે કબૂલ કરી. જે મજલિસોમાં આપની પસંદગી થઈ તે આ પ્રમાણે છે : તાલીમ, પાકિસ્તાન, દારૂલ કુઝાત, બંધારણીય કાનૂનો, જમીઅત આઈન સાઝ.

ઈમામ અહમદ રઝા **سُرَّةُ النَّبِيِّ**ના વિસાલ બાદ રઝવી દારૂલ ઈફતામાં આવનારા હજારો મસાઈલના જવાબો લખનારા કેવળ બે હતા, એક હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમ અને બીજા હઝરત સદરુશશરીઅહ. હઝરત હુજજતુલ ઈસ્લામ જો કે હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમના ઉસ્તાદ હતા અને પોતે જબરદસ્ત મુફ્તી હતા પણ મસાઈલ એ બંને હઝરાતને ત્યાં મોકલી આપતા, ખૂબ જ ઓછો એવો સંજોગ બનતો કે ખુદ કોઈ ફત્વો લખતા. અને જ્યારે હઝરત સદરુશશરીઅહ અજમેર શરીફ ચાલ્યા ગયા તો એકલા મુફ્તીએ આ'ઝમ રઝવી દારૂલ ઈફતામાં આવનારા તમામ મસાઈલને લખ્યા કરતા. એ જમાનામાં લોકો આજની સરખામણીમાં અધિક દીનદાર હતા. દરેક મામલામાં શરીઅતનો હુકમ પૂછતા હતા અને દીની મદરસાઓ તે પણ અહલે સુન્નતના ખૂબ જ ઓછા હતા. આજે અલ્લાહના ફઝલથી મદરસાઓ ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં છે અને લગભગ દરેક મદ્રસામાં દારૂલ ઈફતા છે. હવે અંદાજો લગાડો કે હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમ કેટલા મસાઈલ લખતા રહ્યા હશે. વળી ફતવાની શાન એ હતી કે સૌમાં આ'લા હઝરતની તર્જ (ઢબ) મૌજૂદ છે. એ જ વર્ણન શૈલી, એ જ દલીલોનું જોર, એ જ ફિકહી જુઝઈયાની શહાદતોનો ઝખીરો. જાણવા મળે છે કે મુફ્તીએ આ'ઝમનો કલમ છે અને મઝમૂન (લખાણ) આ'લા હઝરતનું. એ

વખતે દેશમાં ચો તરફ ઘણા ઉલમા તથા ફકીહો હતા, કોઈને ત્યાં એ જામઈયત (સમૃદ્ધતા) જે મુફતીયે આ'ઝમના ફત્વામાં હતી એ નથી જોવા મળતી અને ન મળશે.

એ જ કારણે આ'લા હઝરત **سِرَّةُ الْاَمْرِ**ના વિસાલ બાદ ઉલમા તથા ફકીહોને આપની ફતવાની અઝમતની ખૂબ જ જલ્દી ખાત્રી થઈ ગઈ અને થોડાક વરસોની અંદર જ મોટા મોટા ઉલમા આપને મુફતીએ આ'ઝમના લફબથી યાદ કરવા લાગ્યા જેની અમુક સાક્ષીઓ સન તથા તારીખ સાથે વર્ણન પામેલ છે.

આફતાબે શરીઅત, માહતાબે તરીકત હઝરત મુફતીએ આ'ઝમની ચમક કેવળ હિંદુસ્તાન સુધી જ સીમિત ન રહી બલ્કે સર્વ ઈસ્લામી જગત આપની ઈલ્મિયત તથા ફકાહત અને તરીકતના નૂરથી ફયઝયાબ થયું.

હઝરત મુફતીયે આ'ઝમ જ્યારે હજજે બયતુલ્લાહના માટે તશરીફ લઈ ગયા તો હિજાઝ, મિસર, શામ, ઈરાક અને તુર્કી વગેરેના ઉલમાએ આપને મસાઈલ પૂછ્યા. તદ્ઉપરાંત આપની પાસે અરબ, આફ્રિકા, મોરિશિયસ, ઈંગ્લેન્ડ, અમેરિકા, શ્રીલંકા, મલેશિયા, બંગ્લાદેશ, અને પાકિસ્તાનથી ઈસ્તિફતા (દીની સવાલો) આવ્યા અને આપે એમના જવાબો લખ્યા.

હુકૂમતના ફર્માન વિરૂદ્ધ ફત્વો

હિ.સ. ૧૩૫૪ ઈ.સ. ૧૯૩૫માં શીખોએ અંગ્રેજ હાકિમોના પીઠબળ હેઠળ શહીદગંજ લાહોરની મસ્જિદને તોડી પાડી અને એ દાવો કર્યો આ ઈમારત તથા જગ્યા ગુરૂદ્વારાની છે અને મુસલમાનોએ પચાવી પાડેલી છે. મસ્જિદને તોડી નાખવા પર અખંડ ભારતના મુસલમાન તડપી ઉઠયા. મસ્જિદને પરત પામવા માટે જલસા જૂલૂસોનો ક્રમ ચાલુ થઈ ગયો. બદકિસ્મતીથી મજલિસે અહારે મુસલમાનોની સામૂહિક કોશિશમાં ન કેવળ ભાગ લીધો બલ્કે આ ખાલિસ ઈસ્લામી યળવળનો વિરોધ કર્યો અને એવો દુષ્પ્રચાર કર્યો કે આ યળવળમાં હિસ્સો લેવો જાઈઝ નથી. જે મુસલમાન આ યળવળમાં જાનનું નઝરાણુ પેશ કરી રહ્યા છે એમની મૌત હરામ મૌત છે, તેઓ શહીદ નથી.

૨૭ રબીઉલ આખર હિ.સ. ૧૩૫૪, ઈ.સ. ૧૯૩૫ના મસ્જિદે શહીદગંજને પરત પામવા હેઠળ મૃત્યુ પામનારા અને યળવળમાં હિસ્સો લેનારાઓની શરઈ હૈસિયત સંબંધે એક ફત્વો હઝરત મુફતીયે આ'ઝમની ખિદમતમાં આવ્યો. આપે ખૂબ જ વિગતવાર શરીઅતની દલીલોથી સાબિત કર્યું કે, મુસલમાનો પર ફર્ઝ છે કે આ યળવળમાં હિસ્સો લઈને મસ્જિદને શીખોથી આઝાદ કરાવે, અને જે લોકો આ યળવળમાં જાનનું નઝરાણુ પેશ કરી ચૂક્યા છે તેઓ શહીદ છે.

હિ.સ. ૧૩૯૬, ઈ.સ. ૧૯૭૬-૭૭નો દોર હિંદના મુસલમાનો માટે એક ભયાનક તોફાનનો દૌર હતો. હુકૂમતે નસબંદીના જાઈઝ હોવા માટે મુફતીઓને લાલચ સાથે તથા ડરાવીને ઝુકાવવાની કોશિશ કરી. કોંગ્રેસી મુફતીઓએ એના જાઈઝ હોવાનો ફત્વો બહાર પાડી દીધો. રેડિયો તથા વર્તમાન પત્રો થકી તેનો ખૂબ પ્રચાર કરવામાં આવ્યો. હિંદુસ્તાનનો મુસલમાન હવે એવા નાઝુક મોડ પર આવી ચૂક્યો હતો જ્યાં ચોતરફ અંધકાર જ અંધકાર હતો. પૂરી કોમ એવા અમીરે કારવાંની તલાશમાં હતી જે તેને સહારો આપે. ઈમાન તથા અફીદાની ઉજડી રહેલી ખેતીને લાલાઝાર બનાવી દે. આ હાલાતમાં પાસબાને નામૂસે રિસાલત, મિલ્લતે ઈસ્લામિયાના મહાન મુજાહિદ, અહલે સુન્નતના તાજદાર, હઝરત મુફતીયે આ'ઝમ પોતના ઈલ્મી તથા રૂહાની વફારથી જાબિર તથા જાલિમ હાકિમની સામે હક્ક વાત કહેવા ખડા થયા. આપે બેબાકી તથા હક્કગોઈથી કામ લેતાં ફત્વો જારી કર્યો : "નસબંદી હરામ છે ! હરામ છે ! હરામ છે !"

કેમ કે પ્રચાર માધ્યમો પર હુકૂમતના લોખંડી પંજાઓનો મજબૂત કબજો હતો જેથી તેમને પ્રચારનો ઝરીયો બનાવવું શક્ય ન હતું, જેથી આપે હુકૂમત વિરૂદ્ધ નસબંદી જાઈઝ ન હોવાના ફત્વાને સાર્થકલો સ્ટાઈલ કરાવીને દેશના ખૂણે ખૂણે ફેલાવી દીધો. ફાયદા તથા નુકસાનના અંદેશાથી બેપરવા થઈને હઝરત મુફ્તીયે આ'ઝમનું હિંમતભર્યું પગલું દીને મુસ્તફાની હિફાઝતનો ઝરીયો બની ગયું અને જાલિમો જાબિર હુકૂમત ઈમરજન્સીના દૌરમાં આપના ફત્વા સમક્ષ લાચાર બનીને રહી ગઈ. નસબંદી વિરૂદ્ધ ફત્વો બહાર પાડવા અને તેને પ્રસિધ્ધ કરવાના કારણે જિલ્લા કલેક્ટરે શસ્ત્ર સજ્જ ફોર્સની સાથે હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમની ઘરપકડ માટે સખત ફર્માન બહાર પાડી દીધું, પરંતું એક રાજ્ય કક્ષાના મંત્રી અને યુ.પી.ના માજી સ્પીકરે કેન્દ્રિય હુકૂમત સાથે સંપર્ક કરીને તેને વર્તમાન સ્થિતિથી માહિતગાર કરી, અને કહ્યું કે, જો હઝરત મુફ્તીયે આ'ઝમની ઘરપકડ કરવામાં આવી તો પૂરા દેશમાં અજંપા તથા સખ્તીના બનાવો ઉપસ્થિત થશે. અન્ય માધ્યમોએ પણ કેન્દ્રિય હુકૂમતને એ જ ખબર આપી કે હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમની ગિરફતારીથી હાલાત વધુ ખરાબ થઈ જશે, એટલા માટે કે તે કોઈ હાલમાં પણ પોતાનો ફત્વા પરત નહીં લે. એના પર કેન્દ્રિય હુકૂમતે દખલગીરી કરી અને બરેલીના વ્યવસ્થા તંત્રને સૂચના આપી કે ગિરફતારીના હુકમોને રદ કરી દેવામાં આવે. કેટલાક દિવસો બાદ એ હુકૂમત જ આપોઆપ ખત્મ થઈ ગઈ !

હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમ **سُرَّةُ الزُّمَرِ** પોતાના વાલિદે માજિદ ઈમામ અહમદ રઝા **سُرَّةُ الزُّمَرِ**ની જાહેરી હયાતમાં હિ.સ. ૧૩૨૮, ઈ.સ. ૧૯૧૦ થી હિ.સ. ૧૩૪૦, ઈ.સ. ૧૯૨૧, સુધી ફતવા લખ્યા. વાલિદે માજિદના વિસાલ બાદ હિ.સ. ૧૩૯૫ સુધી સતત ફતવા નવેસી કરી. ત્યારબાદ કમજોરી તથા બીમારીના કારણે ફતવા લેખનનું કામ ન થઈ શક્યું, તેમ છતાં અંતિમ શ્વાસ સુધી દીનના મુફ્તીઓની ઈલ્મી મુશ્કેલીઓને ઝબાની હલ કરતા રહ્યા. આ રીતે ૭૦ વરસોની લાંબી મુદત સુધી વિના પગારે ફતવા લખવાની ખિદમત અંજામ આપી. હઝરત મુફ્તીએ આ'ઝમ **رحمة الله عليه**ના ફતવા લાખોની સંખ્યામાં છે.

મૌલાના ડોક્ટર ફયઝાન અલી રઝવી અને હાજી કુર્બાન અલી ઍજિનિયર (મૌલાના ઈરફાન અલી બીસલપુરીના ફરજંદો)એ કેવળ હિ.સ. ૧૩૪૯થી ૧૩૫૯ સુધી દસ અગીયાર વરસોના ફતવાની નકલ અસલ રજીસ્ટરથી કરીને તેને છપાવ્યા જેની ત્રણ જિલ્દો "ફતવા મુસ્તફવિયા"ના નામથી મન્ઝરે આમ પર આવી ચૂકી છે. પ્રથમ જિલ્દમાં કિતાબુલ ઈમાન, અને બીજી જિલ્દમાં કિતાબુત્તહારત, કિતાબુરસલાત, અહકામે મસ્જિદ રજૂ થયેલ છે, અને ત્રીજીમાં અન્ય મસાઈલ છે. (હવાલો : જહાને મુફ્તીએ આ'ઝમ, હઝરત મૌલાના સૈયદ શાહિદ અલી રઝવી રામપુરીના લેખના આધારે)

<p>અણમોલ કિતાબ મંગાવો</p> <p>❀❀ ફાનૂને શરીઅત ❀❀</p> <p>(ભાગ-૧ તથા ભાગ-૨) (કુલ-૭૪૦ પેજસ)</p> <p>:: લેખક ::</p> <p>અલ્લામા શમ્સુદ્દીન જોનપૂરી رحمة الله عليه</p> <p>:: અનુવાદક ::</p> <p>હાફેઝ મૂસા વેમી / ઈબ્રાહીમભાઈ વેમી</p> <p>હદીયો : એક સેટના રૂ. ૨૫૦/-</p>	<p>જેમાં અફીદા, તહારત, નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત, કુર્બાની, તલાક, અખ્લાકિયાત સંબંધી મસાઈલ દર્શાવેલા છે.</p> <p>ઈલ્મે દીન શીખવું ફર્ઝ છે અને આ કિતાબમાં તદ્દન જરૂરી મસાઈલો જ છે જેથી મુસલમાનના ઘર ઘરમાં આ કિતાબ હોવી જોઈએ. જેથી પુરૂષ, સ્ત્રીઓ, બાળકો સર્વે ઘર બેઠાં ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરી શકે. કુર્બાન તથા હદીષના પરથી ઉત્તમ જીવન બંધારણ રજૂ કરતી આ કિતાબનો અભ્યાસ અવશ્ય કરશો. મૌલા તઆલા સૌને નેક તૌફીક આપે. આમીન.</p> <p>પ્રકાશક</p> <p>સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-દયાદરા</p> <p>મુ. પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂચ મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧</p>
--	--

કુર્આને પાઠની તફસીર

કબુલ ઈમાન વ ખમાઇનુલ ઈફાન

:: અમ ::

આ'લા હમ્મરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمة الله عليه

:: અનુવાદક ::

મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી رحمة الله عليه

'સૂરએ અઅરાફ'ની તફસીર

અને અમે મૂસાને^{૯૨} ત્રીસ રાતોનો વાયદો આપ્યો અને તેમાં^{૯૩} દસ ઉમેરીને સંપૂર્ણ કર્યું. તો તેના રબનો વાયદો પૂરી ચાલીસ રાતોનો થયો^{૯૪} અને મૂસાએ^{૯૫} હારનને કહ્યું, "મારા નાયબ તરીકે રહે મારી કૌમમાં. અને સુધારણા કરજે, અને ફસાદીઓના માર્ગને પ્રવેશ ન આપીશ (૧૪૨) અને જ્યારે મૂસા અમારા વાયદા પર હાજર થયો, અને તેની સાથે તેના ખુદાએ વાત કરી,^{૯૬} (ત્યારે તેણે) વિનંતી કરી, "હે મારા રબ ! મને તારા દર્શન કરાવ કે હું તને જોઉં. (અલ્લાહે) ફર્માવ્યું, તું મને કદાપિ જોઈ ન શકે.^{૯૭} હા ! પેલા પહાડ તરફ જો. તે જો પોતાની જગ્યાએ જમલો રહ્યો તો તરત થોડીવારમાં જ તું મને જોઈ શકીશ^{૯૮} પછી જ્યારે તેના પરવરદિગારે પહાડ પર પોતાનું નૂર ચમકાવ્યું (ત્યારે) તેના ટુકડા ટુકડા કરી નાખ્યા, અને મૂસા બેહોશ થઈને પડયા. પછી જ્યારે હોશ આવ્યા ત્યારે બોલ્યા, તને પવિત્રતા છે, હું તારા પ્રતિ કેન્દ્રિત થયો, અને હું સર્વ પ્રથમ મુસલમાન છું^{૯૯} (૧૪૩) (અલ્લાહે) ફર્માવ્યું, "હે મૂસા ! મેં તને લોકોમાંથી ચૂંટી કાઢ્યો મારી રિસાલતો અને મારા કલામ વડે. તો લઈ લે જે મેં તને આપ્યું. અને આભાર માનનારાઓમાં થા

આ સૂરહમાં ૨૦૬ આયતો અને ૨૪ રુકૂઅ છે.

وَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَا لَهَا بِعَشْرِ فَنَمَّ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾ وَكَلَّمَا جَاءَ مُوسَىٰ لِبَيْنَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِنَّكَ قَالَ لَنْ تُرَٰبِي وَلَكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَاكَلَّمَا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَاكَلَّمَا أَقَابَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ قَالَ يُمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُن مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٩٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّسُلِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعِزِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿٩٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَٰئِفِهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلُمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٩٨﴾ وَكَلَّمَا سَقَطَ فِي آيَدِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَيْنَ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٩﴾

(૧૪૪) અને અમે તને પાટીઓમાં^{૧૦૦} લખી આપી દરેક વસ્તુની નસીહત અને દરેક વસ્તુની વિગત. અને કહ્યું, "હે મૂસા ! આને મજબૂતીથી ધારણ કર અને તારી કૌમને હુકમ આપ કે એની સારી વાતો ગ્રહણ કરે."^{૧૦૧} નજીકમાં જ હું તમને હુકમનો અનાદર કરનારાઓનું ઘર દેખાડીશ.^{૧૦૨} (૧૪૫) અને હું તેમને મારી આયતોથી ફેરવી આપીશ જેઓ ધરતીમાં નાહક પોતાની વડાઈ ઈરછે છે.^{૧૦૩} અને જો બધી નિશાનીઓ જુએ (તો પણ) તેમના પર ઈમાન ન લાવે અને જો હિદાયતનો માર્ગ જુએ (તો પણ) તેમાં ચાલવાનું પસંદ કરે નહીં.^{૧૦૪} અને ગુમરાહીનો રસ્તો દેખાય તો તેમાં ચાલવા હાજર થઈ જાય. આ એટલા માટે કે તેમણે અમારી આયતો જૂઠાડીને તેનાથી બેખબર બન્યા (૧૪૬) અને જેમણે જૂઠાડયું અમારી આયતો અને આખિરતના દરબારને, તેમનું બધું કર્યું કરાવ્યું નકામું ગયું. તેમને શું બદલો મળશે ? પણ તેજ જે કરતા હતા (૧૪૭) અને મૂસાની પાછળ^{૧૦૫} તેની કૌમ પોતાના ઘરેણામાંથી^{૧૦૬} એક વાછરડું બનાવી બેઠી. પ્રાણ વગરનું ઘડ,^{૧૦૭} ગાયની જેમ અવાજ કાઢતું. શું જોયું નહીં કે તે ન એમની સાથે વાત કરે છે ન તેમને કંઈ રસ્તો બતાવે.^{૧૦૮} તેને (અપનાવી) લીધું. અને (સાચે જ) તેઓ જાલિમ હતા^{૧૦૯} (૧૪૮) અને જ્યારે પસ્તાયા અને સમજયા કે આપણે ભૂલા પડયા (ત્યારે) બોલ્યા, "જો અમારો રબ અમારા પર કૃપા ન કરે અને આપણને માફ ન કરે તો આપણે તબાહ થયા (૧૪૯)

:: સમજૂતી ::

૯૨ : તૌરાત આપવા માટે. ૯૩ : ઝીલહજજની. ૯૪ : હઝરત મૂસા عليه السلامનો બની

ઈસરાઈલને વાયદો હતો કે જ્યારે અલ્લાહ તેમના દુશ્મન ફિરઓનનો નાશ કરશે ત્યારે તેઓ તેમના માટે અલ્લાહ તરફથી એક કિતાબ લાવશે જેમાં હલાલ અને હરામનું વર્ણન હશે. જ્યારે અલ્લાહે ફિરઓનનો નાશ કર્યો ત્યારે હઝરત મૂસાએ પોતાના રબને તે કિતાબ ઉતારવા વિનંતિ કરી. હુકમ થયો કે ત્રીસ રોજા રાખો. જ્યારે તેમણે તે પૂરા કર્યા ત્યારે તેમને પોતાના મોઢામાં એક પ્રકારની ગંધ લાગી, તેથી તેમણે મિસ્વક કર્યું, ફરિશ્તાઓએ કહ્યું કે અમને તમારા મોઢામાંથી ઘણી પ્રિય ગંધ આવતી હતી, તમે મિસ્વાક કરીને તેને કાઢી નાખી. ત્યારે અલ્લાહે હુકમ કર્યો કે ઝીલહજજ મહિનામાં બીજા દસ રોજા રાખો, અને કહ્યું, "હે મૂસા શું તમે જાણતા નથી કે રોજાદારના મોઢાની વાસ મને કસ્તૂરીની સુગંધ કરતાં પણ વધુ સારી લાગે છે.

૯૫ : પહાડ પર મુનાજાત (દુઆ અથવા વાતચીત) માટે જતી વખતે. ૯૬ : આયતથી સાબિત થયું કે અલ્લાહ તઆલાએ હઝરત મૂસા عليه السلام સાથે વાત કરી, એના પર આપણુ ઈમાન છે. અને વાતચીતની હકીકત વિશે ચર્ચા કરવાની આપણી હૈસિયત જ શું છે ? રિવાયતોમાં આવ્યું છે કે જ્યારે હઝરત મૂસા عليه السلام વાત સાંભળવા હાજર થયા ત્યારે તેઓ સારી રીતે સ્વચ્છ થયા અને પાક સાફ કપડાં પહેર્યા અને રોજો રાખીને સીના (મેદાનનું નામ)માં હાજર થયા. અલ્લાહ તઆલાએ એક વાદળ મોકલ્યું જેણે પહાડને ચારે બાજુથી ચાર ચાર ફલાંગ સુધી ઢાંકી લીધો. શૈતાનો, જમીનના જાનવરો, અને સાથે રહેનાર ફરિશ્તાઓ સુદ્ધાં ત્યાંથી અલગ કરી દેવામાં આવ્યા. અને એમના માટે આકાશ ખોલી નાખવામાં આવ્યું તો એમણે ફરિશ્તાઓને જોયા કે હવામાં ઉભા છે, અને અલ્લાહના અર્શને પણ સ્પષ્ટ રીતે જોયો. ત્યાં સુધી કે અલ્લાહ (તપ્તીઓ જેની ઉપર કિસ્મત લખાય છે) પર કલમો ચાલવાનો અવાજ સાંભળ્યો. અને અલ્લાહ તઆલાએ આપની સાથે વાત કરી. આપે તેની

બારગાહમાં પોતાની વિનંતિઓ રજૂ કરી. તેણે પોતાની બરકતવંતી વાત સંભળાવવાની કૃપા કરી. હઝરત જિબ્રઈલ عليه السلام આપની સાથે હતા, પણ જે અલ્લાહ તઆલાએ હઝરત મૂસા عليه السلامને કહ્યું તેમણે કશું સાંભળ્યું નહીં. હઝરત મૂસા عليه السلامને અલ્લાહની વાતની લિજજતે તેના દીદારના ખ્વાહેશમંદ બનાવ્યા. (ખાઝિન વગેરે)

૯૭ : આ આંખોથી, માગણી કરીને, બલકે અલ્લાહનો દીદાર માગ્યા વગર માત્ર તેની કૃપા અને ખુશીથી થશે. તે પણ આ નાશવંત આંખોથી નહીં, પણ કાયમ રહેનાર આંખોથી. અર્થાત કોઈ માનવી મને દુનિયામાં જોવાની શક્તિ ધરાવતો નથી, અલ્લાહ તઆલાએ એવું ન કહ્યું કે, મને જોવું શક્ય નથી, એનાથી સાબિત થયું કે અલ્લાહનો દીદાર શક્ય છે, ભલે દુનિયામાં ન થાય. કારણ કે સહીહ હદીષોમાં છે કે કૃયામતના દિવસે મુઅમિનોને પોતાના પરવરદિગારના દીદારથી ફેઝયાબ કરવામાં આવશે. એ સિવાય હઝરત મૂસા عليه السلام આરિફ બિલ્લાહ (અલ્લાહની ઓળખ ધરાવનાર) છે. જો અલ્લાહનો દીદાર શક્ય ન હોત તો આપ કદી માગણી કરત નહીં.

૯૮ : અને પહાડનું પોતાને સ્થાને જામેલું રહેવું શક્ય વાત છે. કારણ કે તેના માટે ફર્માવ્યું, "જઅલહૂ દક્ક" તેને ટુકડે ટુકડે કરી નાખ્યા તો જે વસ્તુ અલ્લાહ તઆલાની બનાવેલી હોય અને જેને તે હાજર કરે, શક્ય છે કે તે હાજર ન થાય જો તે તેને હાજર ન કરે, કારણ કે તે પોતાના કામનો મુખત્યાર છે. એનાથી સાબિત થયું કે પહાડનું જામેલું રહેવું શક્ય વાત છે. અને જે વસ્તુ શક્ય બાબત પર નિર્ભર કરવામાં આવે તે પણ શક્ય હોય છે, અશક્ય નહીં. માટે અલ્લાહનો દીદાર જેનો દારોમદાર પહાડના જામેલા રહેવા પર રાખવામાં આવ્યો તે પણ શક્ય થયો. તો તેમનું કથન સત્ય નથી જેઓ અલ્લાહ દીદારને અશક્ય કહે છે. ૯૯ : બની ઈસ્રાઈલમાંથી. ૧૦૦ : તવરાતની જે સાત અથવા

દસ હતી. ઝબરજદ અથવા ઝમર્દ (કિંમતી પથ્થરો)ની. ૧૦૧ : તેના હુકમો મુજબ અમલ કરે. ૧૦૨ : જે આખેરતમાં એમનું સ્થાન છે. હસન અને અતાએ કહ્યું છે કે હુકમનો અનાદર કરનારાઓનું ઘર એટલે જહન્નમ. કતાદાએ કહ્યું, અર્થ એ છે કે હું તમને સિરીયામાં પ્રવેશ કરાવીશ અને ગુજરી ગયેલી ઉમ્મતોના ઠેકાણાં બતાવીશ જેમણે અલ્લાહનો વિરોધ કર્યો જેથી તમને એનાથી બોધ મળે. અતય્યા ઔફીનું કથન છે કે એનાથી ફિરઓન અને તેની કૌમના ઘરોનો અર્થ લેવાયો છે જે મિસરમાં છે. સુદીનું કહેવું છે કે એનાથી કાફિરોના ઠેકાણાં ધારવામાં આવ્યાં છે. કલબીએ કહ્યું છે કે આદ, ખમૂદ અને નાશ પામેલી ઉમ્મતોના સ્થાનો મુરાદ છે, જેનાથી અમુક અરબ લોકો પોતાની સફરોમાં પસાર થતા હતા. ૧૦૩ : ઝુન્નૂન કુદસ સિર્હૂએ કહ્યું, અલ્લાહ તઆલા કુર્આનના રહસ્યો દ્વારા અસત્ય આચારનારના હૃદયોને પાવન કરતો નથી. હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنهએ ફર્માવ્યું છે કે, મતલબ એ છે કે જે લોકો મારા બંદાઓ પર જોર જુલમ કરે છે અને મારા અવલિયા સાથે લડાઈ કરે છે તેમને મારી આયતોના સ્વીકાર અને સત્ય સમજવાથી ફેરવી દઈશ જેથી તેઓ મારા પર ઈમાન લાવે નહીં. આ તેમની શત્રુતાની સજા છે કે તેમને હિદાયતથી વંચિત કરવામાં આવ્યા. ૧૦૪ : તકબ્બુરનું એ જ ફળ અને ઘમંડીનું એ જ પરિણામ છે. ૧૦૫ : તૂર પર પોતાના રબ સાથે વાત કરવા ગયા ત્યારે. ૧૦૬ : જે તેમને ફિરઓનની કૌમ પાસેથી પોતાની ઈદ પર પહેરવા માગીને લીધાં હતાં. ૧૦૭ : અને તેના મોઢામાં હઝરત જિબ્રઈલ عليه السلامના ઘોડાના પગલાની માટી નાખી જેના લીધે તે, ૧૦૮ : અપૂર્ણ છે, લાયાર છે. જડ છે અથવા જાનવર છે, કોઈ પણ રીતે પૂજનીય હોવાનો લાયક નથી. ૧૦૯ : કારણ કે તેમણે અલ્લાહ તઆલાની ઈબાદત છોડી દીધી અને આવા લાયાર અને અપૂર્ણ વાછરડાને પૂજ્યું.

અઝ : આ'લા હઝરત
ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رحمة الله عليه
:: શરહકર્તા ::
મૌલાના ગુલામહસન ફાદરી (લાહોર)
:: અનુવાદક તથા સંપાદક ::
પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

(નઅત શરીફ : ૮૧)

ઝમીનો ઝમાં તુમ્હારે લિયે મકીનો મકાં તુમ્હારે લિયે
યુનીનો યુનાન તુમ્હારે લિયે બને દો જહાં તુમ્હારે લિયે

(ઝમાં = સમય. મકીન = મકાન, જગા. યુનીનો યુનાં = આવું તેવું એટલે દરેક ચીજ)

અર્થાત : હબીબી સૈયદી યા રસૂલલ્લાહ ! صلى الله عليه وسلم આ સર્વ જમીન આપના માટે બનાવવામાં આવી છે અને સર્વ જમાનો પણ આપનો જ છે. આ મકાન (આબાદીઓ) પણ આપના માટે છે અને એમાં રહેનારી મખ્લૂક પણ આપના જ માટે છે. આ દુનિયાની સર્વ રંગીનીઓ આપના દમ ફદમથી છે. બલકે બંનેવ જહાન જ આપના માટે છે, કેમ કે આપ કાઈનાતના અસ્તિત્વનો સબબ છે. જ્યારે ખુદા આપનો છે તો સર્વ ખુદાઈ પણ આપની છે.

ઉન્કી ખાતિર હી બનાઈ હૈ ખુદાને દુન્યા-ઉન્કે દમસે હૈ ઝમાનેમે ઉજલા દેખો
દુશ્મનોંકે લિયે ચાદર ભી બિછા દેતે હૈ-ઉન્કા હર કામ ઝમાનેસે નિરાલા હૈ

સૃષ્ટિના સર્જનનો સબબ : આ શેઅરના ભાવાર્થના સમર્થનમાં ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં હદીષો છે.

دا.ت. لولاك لما خلفت الافلاك. ولولاك لما خلقت النيا والجنة والنار.

મૌલાના નૂરુલ્લાહ હૈદ્રાબાદી ખલીફાએ મજાઝ હાજી ઈમ્દાદુલ્લાહ મુહાજિરે મક્કી رحمة الله عليه એ એ હદીષોનું સમર્થન કરતાં લખ્યું છે કે, "આજકાલ લોકોએ શોર મચાવી રાખ્યો છે કે આ હદીષો ઝઈફ છે. જો એને માની પણ લેવામાં આવે કે હદીષોના શબ્દો અથવા હદીષોની અસ્નાદમાં ખામી છે તો પણ એહલે જિરહ (પકડ કરનારાઓને)ને કોઈ ફાયદો થશે નહીં, કેમ કે આ ભાવાર્થવાળી કેટલીયે હદીષોને કેટલાય ઈમામોએ કેટલીયે કિતાબોમાં લખી છે. દા.ત. હાકિમ, દયલમી, સુબકી, બિલ્કીસીએ રિવાયત કરી છે. એ હદીષને કે, "જન્નત તથા દોઝખને હુઝૂર صلى الله عليه وسلم ના કારણે અસ્તિત્વ મળ્યું છે." ઈબ્ને સબઅ તથા ગરફીએ "જમીન તથા દરિયાનું પેદા થવું હુઝૂર صلى الله عليه وسلم ના તુફેલવાળી હદીષ બયાન કરી." "દુનિયા હુઝૂર صلى الله عليه وسلم ના સદકામાં બની." એને ઈબ્ને અસાકિરે રિવાયત કરી. "આદમ ના સર્જનનો સબબ પણ નૂરે મુસ્તફા હતો" વાળી હદીષને તિબ્રાની હાકિમ, બયહકી, ઈબ્ને અસાકિરે લખી છે. ખસાઈસમાં સિયૂતીએ નકલ કર્યું :-

احرج الحاکم والبیہقی والطبرانی فی الصغیر و ابو نعیم وابن عساکر عن
 عمر رضی اللہ عنہ بن الخطاب قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 لما اقترف ادم الخطیئة قال یارب اسئلك بحق محمد صلی اللہ علیہ
 وسلم لما غفرت لی قال کیف عرفت محمد صلی اللہ علیہ وسلم قال لا
 نك لما خلقتنی بیدك ونفخت فی من روحك رفعت راسی فرایت علی
 قوائم العرش مکتوب لا اله الا اللہ محمد رسول اللہ فعلمت انک لم
 تصنف الی اسمک الا احب الخلق الیک قال صدقت یا ادم ولو لا محمد
 صلی اللہ علیہ وسلم ما خلقتک۔

આ હદીષમાં આદમ عليه السلام તોબાના કૃબૂલ થવાનો બનાવ થઈ રહ્યો છે જેને હાકિમ, બયહકી, તિબ્રાનીએ સગીરમાં અને અબૂ નુએમ તથા ઈબ્ને અસાકિરે હઝરત ઉમર ફારૂક رضي الله عنه થી રિવાયત કરી છે કે જ્યારે આદમ عليه السلام લગ્નિશ થઈ તો તેમણે હુઝૂર صلى الله عليه وسلم ના વસીલાથી અલ્લાહની બારગાહમાં દુઆ કરી તો અલ્લાહે પૂછ્યું, હે આદમ ! તેં મારા હબીબને કેવી રીતે ઓળખ્યો ?! હઝરત આદમ عليه السلام અર્જ કરી, હે અલ્લાહ ! જ્યારે તેં મને તારા હાથથી પેદા કર્યો અને મારી અંદર તારી રૂહ ફૂંકી તો મેં જ્યારે માથુ ઉઠાવીને જોયું તો અર્શના પાયાઓ પર તારા નામની સાથે મુહમ્મદ નામ લખેલ જોયું. જેનાથી હું સમજી ગયો કે આ કોઈ અલ્લાહનો ઘણો જ પ્યારો હશે કે જેના નામને અલ્લાહે પોતાના નામની સાથે મિલાવીને લખેલું છે. અલ્લાહે ફર્માવ્યું, હે આદમ ! તેં સાચુ કહ્યું ! જો મુહમ્મદ صلى الله عليه وسلم ન હોત તો હું તને પણ પેદા ન કરત.

દેવબંદી મોલ્વી ફાસિમ નાનોત્વીએ પણ લખ્યું કે :-

જો તૂ ઉસે ન બનાતા તો સારે આલમકો-નસીબ હોતી ન દૌલત વજૂદકી ઝિનહાર
 જહાં કે સારે કમાલ એક તુઝમૈ હૈ-તેરે કમાલ કિસીમૈ નહીં મગર દો ચાર

દહનમૈ ઝબાં તુમ્હારે લિયે બદનમૈ હૈ જાં તુમ્હારે લિયે
 હમ આયે યહાં તુમ્હારે લિયે ઉઠે ભી વહાં તુમ્હારે લિયે

અર્થાત : હે મારા પ્યારા આફા ! صلى الله عليه وسلم મોઢામાં ઝબાન પણ આપની તારીફના માટે છે અને શરીરમાં જાન પણ આપના જ માટે છે. અમે આ જહાનમાં આવ્યા પણ આપની ઈતાઅત તથા મહોબ્બતના માટે છે અને ખુદા કરે કે કબરોએથી ઉઠીએ તો એ ઉઠવું પણ આપના જ લીધે હોય.

દી ઝબાં હક્કને ધનાએ મુસ્તફાકે વાસ્તે-દિલ દિયા હુબ્બે હબીબે કિબ્રિયાકે વાસ્તે

ફરિશ્તે ખદમે રસૂલે હશમ તમામ ઉમમ ગુલામે કરમ
 વજૂદો અદમ, હદૂષો ફદમ જહાંમૈ અયાં તુમ્હારે લિયે

(ખદમ = ખિદમતગાહ. હશમ = નોકર, ઉમમ = ઉમ્મત. વજૂદો અદમ = હોવું ન હોવું. હદૂષો ફદમ = નવુ જુનુ)

અર્થાત : હે મારા પ્યારા નબી ! ﷺ ફરિશ્તા આપના ખિદમતગાર છે (બદરના મેદાન તથા અન્ય સ્થળો પર હુજૂર ﷺ ની ખિદમતના માટે ફરિશ્તા ઉતર્યા) અંબિયાએ કિરામ તથા રુસુલે એઝામ ﷺ આપના ખૈરખવાહ છે (જેવું કે આયતે મીષાકથી જાહેર છે : لئنومئنن به ولتتصرنه "તમે જરૂર જરૂર મારા નબી પર ઈમાન લાવજો અને એમની મદદ કરજો." સર્વ ઉમ્મતો આપના કરમની ભિખારી તથા નોકર છે અસ્તિત્વ હોય કે અન અસ્તિત્વ, અદમે હુદૂષ હોય કે ફદમ (જિંદગી તથા મૌત, નવુ પૂરાણુ, રાત દિવસ) એ સર્વનું હોવું આપની ઝાતે બાબરકતના તુકેલ છે.

કલીમો નજી મસીહો સફી ખલીલો રઝી રસૂલો નબી અતીફો વસી ગનીઓ અલી ધનાકી ઝબાં તુમ્હારે લિયે

અર્થાત : મૂસા કલીમુલ્લાહ હોય કે નૂહ નજીયુલ્લાહ હોય, આદમ સફીયુલ્લાહ હોય કે ઈબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ હોય. હઝરત ઈસ્માઈલ હોય કે કોઈ પણ નબી તથા રસૂલ ﷺ હોય. અને હા ! હા ! સિદીકે અકબર હોય કે ફારૂકે આ'ઝમ હોય, ઉખ્માને ગની હોય કે અલીયે મુર્તઝા શેરે ખુદા رَضَوَانِ اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ હોય, દરેક આપની જ પ્રશંસામાં વ્યસ્ત જોવા મળે છે. દરેક નબી પોતાની ઉમ્મતની સામે આપની શાનનો ખુલ્લો પઢતો જોવા મળે છે, આપના આગમન વિશે પોતાની ઉમ્મતને ખબરદાર કરી રહ્યો છે અને આપના પર ઈમાન લાવવાનો વાયદો લઈ રહ્યો છે. (ومبشر ابرسول ياتي من بعدى اسمه احمد الصف)

આમદ તેરી અય અબરે કરમ રોનકે આલમ—તેરે હી લિયે ગુલશને હસ્તી યહ બના હૈ
ફિરદોસો જહન્નમ તેરી તખ્લીકસે ફાઈમ—યહ ફર્કે બદો નેક તેરે દમસે હુવા હૈ

અલ્લાહે બની ઈસ્રાઈલને સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ફર્માવી દીધું, જુઓ ભલે فضلکم علی العلمین ની શાન મેં તમને અતા કરી છે, પરંતું જો તમે મારા મહબૂબ પર ઈમાન ન લાવશો તો સીધા દોઝખમાં જશો. (ઈમામ અબૂ નુઝૈમ અન અનસ)

યહ ઈબાદત રાત દિનકી મુઝકો નામંઝૂર હૈ — દૂર હૈ જો મેરે અહમદસે વો મુઝસે દૂર હૈ

અસાલતે કુલ, ઈમામતે કુલ, સયાદતે કુલ, અમારતે કુલ હુકૂમતે કુલ, વિલાયતે કુલ, ખુદાકે યહાં તુમ્હારે લિયે

અર્થાત : આપ અસ્લે કુલ (સૃષ્ટિના સર્જનના સબબ), ઈમામે કુલ (સર્વ કાઈનાતના ઈમામ તથા પેશવા ઠાનાસીદુલ્લાહ) છે. બંનેવ જહાનની સરદારી, હુકૂમત સત્તા તથા વિલાયત (વાલી પણુ) અલ્લાહે આપને જ અતા કરેલ છે. (اعطيت مفاتيح خزائن الارض اناسيد الناس يوم القيامة)

કોઈ ન થા ઝમાનો મકાં, જબ તો આપ થે—યૂં મારવાએ ફેદ ઝમાનો મકાં હૈ આપ
દુન્યાકી ફિક કયા ? ગમે ઉકબાકા ઝિક કયા ?—રહમત કુનાં યહાં હૈ તો શાફેઅ વહાં હૈ આપ

તુમ્હારી યમક તુમ્હારી દમક, તુમ્હારી ઝલક, તુમ્હારી મહક ઝમીનો ફલક સિમાકો સમક મેં સિક્કા નિશાં તુમ્હારે લિયે

(સિમાક = તારો, ચાંદની. સમક = માછલી)

અર્થાત : હે મારા નૂરવાળા આફા ! આપની નૂરાનિયત (જેનાથી દરોદીવાર જગમગી ઉઠી) આપની રોશની (કે સૂરજ તથા ચાંદ પણ એનો મુકાબલો ન કરી શકે) આપની એક ઝલક (જેને જોવાની તાબ નથી આલમને) અને આપના રોશન શરીરથી ફૂટનારી જન્નતની ખુશ્બુ કે :-

كان رسول الله اذا مر في طريق من طرق المدينة وجدوا منه رائحة الطيب وقالوا مرسل الله صلى الله عليه وسلم من هذا الطريق

"સરકાર ﷺ મદીના પાકની જે ગલીથી પસાર થતા ત્યાં ખુશ્બુઓ ફેલાઈ જતી જેને સુંઘીને સહાબા કહેતા સરકાર આ રસ્તેથી પસાર થયા છે." (ઝુકાની, ૪/૨૨૪, દલાઈલુન્નખુવ્વત, પૃષ્ઠ-૩૮૦, ખસાઈસુલ કુબરા, ૧/૬૭)

જમીન હોય કે આસ્માન, ઊંચાઈ હોય કે નીચાણ, આબાદી હોય કે વેરાની દરેક તરફ આપનો જ સિક્કો ચાલી રહ્યો છે અને આપની અઝમતના ડંકા વાગી રહ્યા છે. (શેઅર) : કાન જિઘર લગાઈયે તેરી હી દાસ્તાન હૈ.

**વો કળે નિહાં યહ નૂરે ફશાં વો કુનસે અયાં યહ બઝમે ફકાં
યહ હર તનો જાં યહ બાગે જિનાં યહ સારા સમાં તુમ્હારે લિયે**

(ક-ઝે નિહાં = ગયબી ખજાનો. ફશાં = નૂર વિખેરનાર. કુન = થઈ જા. ફકાં = મખ્લૂક. જિનાં = જન્નત)

અર્થાત : ગુપ્ત ખજાનાઓ હોય કે જાહેર નૂરની જલ્વાગરીઓ હોય, આલમે કુન ફકાં (આલમે વજૂદમાં આવનારી સર્વ ચીજો) હોય કે કોઈના શરીરમાં જાન, જન્નતના બાગો હોય કે આલમે સમાવાત (આકાશી જગત) આ સર્વ મન્ઝરો આપના જ માટે છે.

વો ન હોતે તો કુછ ભી ન હોતા-યહાં ઉનકે હોનેસે સબકો હૈ નામો નિશાં
યહ ઝમીં આસ્માં યહ મકાં લામકાં-સારે ઉનકે મકાં વો કહાં હમ કહાં

**ઝહૂરે નિહાં ફયામે જહાં રુકૂએ મહાં સજૂદે શહાં
નિયાઝે યહાં નમાઝે વહાં યહ કિસકે લિયે ? તુમ્હારે લિયે**

અર્થાત : અસ્તિત્વમાં આવનાર આલમમાં આવનારી સર્વ ચીજો દુનિયાનું કાયમ થવું અને કાયમ રહેવું, સરદારોના રુકૂઅ અને બાદશાહોના સજદા (જે એમની બારગાહોમાં થાય છે અથવા આજીજી ઈન્કેસારી મુરાદ છે) અહીંની નિયાઝમંદીઓ હોય અથવા ત્યાંની નમાઝો, મને બતાવો, હે અઝમતે રિસાલત મઆબ ﷺ ના મુન્કિરો ! આ બધુ કોનો સદકો છે અને અલ્લાહે આ સિલસિલા કોની શાન તથા અઝમતને જાહેર કરવા માટે બનાવ્યા છે ?! આ સર્વ કાંઈ મારા આફા ﷺ ના માટે છે.

:: ઈન્તેકાલ પુરમલાલ ::

□ **દયાદરા :** ખાતે ઈબ્રાહીમભાઈ ગરાસીયા (સિકંદર ગરાસીયાના પિતા)નો તા. ૨૬-૪-૨૦૨૬ રવિવારના રોજ ઈન્તેકાલ થયો.

□ **પ્રેરટન (યુ.કે.) :** ખાતે બરકાતે ખ્વાજા મંથલીના વાંચક ચાહક જનાબ હાજી ઉમરજી અરગામાવાળાનો ૧-ઝીલ ફઝદ હિ.સ. ૧૪૪૭ તા. ૧૯-૪-૨૦૨૬ રવિવારના રોજ ઈન્તેકાલ થયો છે.

રબ્બે કરીમ તેના પ્યારા મહબૂબ ﷺ ના સદકામાં મહૂમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્નતમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સ્નહીઓને, સગાઓને સબ્રે જમીલ અતા કરે તથા ઈસાલે સવાબ કરવાની તૌફીક આપે. (આમીન)

भाग-बीजे

संपादक : हजरत प्वाजा अमीर हसन
अला संजरी दहेल्वी رحمة اللہ علیہ

(अढारमी मजलिस)

★ यासीन शरीफनी अरकत ★

अेक ज वरसे माडे जील कअदानी सातमी तारीफे सोमवारे कदमबोसीनी दोलत मयस्सर थई. ईमाम नासिर रउलेल्लेनी तईसीर सामे डती. अेना अनुसंधानमां तईसीरना कर्ताना बारामां इर्माव्युं के अेकवार आ ईमाम बीमार पडया. अने अे बीमारीथी तेमने बेडोशी छुवाई गई. सगासंबंधीओ तथा दोस्तो समजया के ईन्तेकाल करी गया, जेथी तेमने कबरमां दईन करी आप्या. जयारे रात थई तो तेमने डोश आवी गयो अने अबर पडी के तेमने कबरमां दईनावी देवामां आव्या छे. अे ज डेरत तथा लायारीमां तेमने याद आव्युं के जे शप्स परेशानीमां यालीस वार सूरअे यासीन पढे छे तेने अल्लाह तआला तंगीमां राहत अता करे छे अने मार्ग पेदा करी आपे छे. अे ज वअते यासीन पढवानु शरू करी आप्युं. जयारे ओगणपयास वार पढी यूक्या तो छूटकाराना अणसार पेदा थया. अने अेवुं थयुं के कोई कईन योर कईननी लालयमां आव्यो अने तेणे कबर भोली. ईमाम समज गया के आ कईन

हशत बहिशत

मङ्कूआते प्वाजगाने यिशत

(रहमतुल्लाहि तआला अलैहिम अजमईन)

मङ्कूआते सुल्तानुल मशाईफ हजरत प्वाजा निजामुदीन
अवलिया महबूजे ईलाही رحمة اللہ علیہ

अनुवाडक : पटेल शब्बीर अली रउवी दयादरवी

योर छे. यालीसमी वार यासीन पढी तो धीमे धीमेथी पढी जेथी ते न सांभणे अने कबरने मरज मुजब भोले. सारांश के जयारे यालीसवार यासीन पूर्ण थई गई तो ईमाम नासिर धीमेथी कबरनी बडार आव्या. कईनयोर जयारे आ जेयुं तो अेना पर अेवो भय छुवाय गयो के तेनुं पितु इटी गयुं अने अे ज वअते मरी गयो. ईमामने अेना मरवानो भूब ज अइसोस थयो अने पोते पोताने कहुं के मारे यूपयाप पडेला रडेवानु डतुं जेथी ते कईन उतारी लेत अने पछी हुं यूपकेथी बडार आवी जात. जेर, बडार आवीने पोतानी उतावण पर पस्तावो थयो अने कबरथी नीकणीने वियारवा लाग्यो के जयारे लोको मने अेकदम जेसे तो डरी जशे अने दरेक आश्चर्यमां डूभी जशे. जेथी राते ज ते धीरे धीरे शडेरमां आव्या अने पोकार कर्यो के हुं इलाणो शप्स छुं अने मने बडेशीना कारणे गलतईडमीमां दईन करी देवामां आव्यो डतो. अेवुं कडेता कडेता आव्या जेथी लोको अेकदम यर्यभामां न पडी जाय. प्वाजा जिकुल्लाड बिन जेरै इर्माव्युं के तईसीर तेमणे आ अनाव पछी लभी.

★ अल्लाहवालाओ दरेक काम रअना
जातर ज करे छे ★

पछी अे मर्दोनी यर्या याली जेओ डमेशां यादे

ઈલાહીમાં ચૂર રહે છે અને તેમને પોતાનું ખાવાનું સૂવાનું પણ યાદ નથી રહેતું. જે કાંઈ કરે છે તે અલ્લાહને ખાતર કરે છે. ફર્માવ્યું કે એક ઘણા જ બુઝુર્ગ પીર હતા જે પાણીના કિનારે રહેતા હતા. તેમણે થોડુક ખાણુ ભેગુ કર્યું અને પોતાની પત્નીને કહ્યું કે આ ખાણુ માથા પર રાખો અને પાણી પાર કરો. ઘાટ પર એક દુરવેશ બેઠા છે તેમની સામે આ ખાણુ રાખો જેથી તે ખાય લે. સ્ત્રી બોલી કે પાણી ઘણુ જ છે જેથી પાર ઉતરવું મુશ્કેલ છે. શયખે ફર્માવ્યું કે પાણીના કિનારે જાવ અને પાણીને સંબોધીને કહો, હે પાણી ! એ વાતની હુર્મતથી કે મારા પતિએ કદી મારી સાથે સોહબત નથી કરી, મને રસ્તો આપ ! એ સ્ત્રીને ઘણુ આશ્ચર્ય થયું અને પોતે મનમાં બોલી કે આ પુરૂષથી મારા આટલા પુત્રો છે તો હું એ વાત કેવી રીતે કહું ?! સારાંશ તેણે પતિના હુકમનું પાલન કર્યું. પાણીના કિનારે જઈને વર્ણવેલ શબ્દો કહ્યા તો એ જ વખતે પાણીમાં છેદ પડી ગયો અને પાણી બે ભાગમાં વહેંચાય ગયું અને વચ્ચે સૂકો રસ્તો નીકળી આવ્યો. સ્ત્રી ખેરિયતથી પાર થઈ ગઈ. જ્યારે તે દુરવેશની પાસે પહોંચી તો તેની સામે ખાણુ રાખ્યું. દુરવેશે ખાણુ ખાય લીધું અને સ્ત્રીને કહ્યું, તમે પરત જાવ. સ્ત્રીએ કહ્યું કે હું આપની પાસે આ રીતે આવી હતી કે મારા પતિએ એક વાત કહી હતી, મેં તે વાત પાણીને કહી તો પાણીએ રસ્તો આપી દીધો. હવે કઈ તદબીરથી પાણી જાઉં ? દુરવેશે પૂછ્યું કે તમારા પતિએ કઈ વાત કહી હતી ? સ્ત્રીએ તે વાત દોહરાવી. દુરવેશે કહ્યું કે જાવ ! પાણીના કિનારે જઈને પાણીને એ વાત કહો કે, એ દુરવેશની હુર્મતથી જેણે ત્રીસ વરસની મુદતમાં કદી પણ ખાણુ નથી ખાધું, મને રસ્તો આપ ! એ વાતથી સ્ત્રીને ઔર અધિક આશ્ચર્ય થયું. પોતે મનમાં બોલી કે એક અશક્ય વાત તો એ હતી જે મારા પતિએ કહી હતી અને બીજી અશક્ય વાત આ

છે જે આ શખ્સ કહે છે ! તેણે હમણા હમણા મારી સામે ખાણુ ખાધું છે, હું એ વાત કેવી રીતે કહું ? સારાંશ એ દુરવેશના કહેવા પ્રમાણે પાણીના કિનારે પહોંચી અને કહ્યું કે હે પાણી ! એ વાતની હુર્મતથી કે આ દુરવેશે ત્રીસ વરસની મુદતમાં એકવાર પણ ખાવા નથી ખાધું, મને રસ્તો આપ ! તો એ જ વખતે પાણીમાં છેદ પડી ગયો અને બે ભાગમાં વહેંચાય ગયું અને વચ્ચે સૂકો રસ્તો નીકળી આવ્યો. સ્ત્રી ખેરો આફ્રિયતથી પસાર થઈ ગઈ. જ્યારે પોતાના પતિ પાસે આવી તો તેના પગો પકડીને બોલી કે મને આ બંને વાતોનો ભેદ બતાવો કે શું હતું ?! તમે પણ મારી સાથે આટલી વાર સોહબત કરી, અને એ દુરવેશે પણ મારી સામે ખાવા ખાધું, આ બંને જૂઠું પાણીને બોલી અને (છતાં) પાણીએ મને રસ્તો આપી દીધો ! આ શું હિકમત હતી ? શયખે કહ્યું કે સમજી લો અને યાદ રાખો કે, "મેં તમારી સાથે કદાપિ મારા નફસની ખ્વાહિશ પૂરી કરવા માટે સોહબત નથી કરી, જે સોહબત પણ તમારી સાથે કરી તે તમારો હક્ક અદા કરવા માટે કરી, ન કે નફસની ખ્વાહિશાત અને નફસના શોખના માટે કરી. જેથી એ લેહાઝથી મેં જાણે તમારી સાથે કદી સોહબત કરી જ નથી. અને તે શખ્સે એ ત્રીસ વરસોમાં કોઈ ખાણુ નફસના શોખ ખાતર ખાધું ન લિજજત હાંસલ કરવા ખાધું, જ્યારે પણ ખાધું ઈબાદતની શક્તિ હાંસલ કરવા માટે ખાધું. આ હતી રૂહાનિયત (બાતિની કેફિયત) એ બંને વાતોની. એટલે મદાને ખુદા જે કાંઈ પણ કરે છે તે ખુદાને ખાતર કરે છે, એમની નિયત હમેશાં અલ્લાહના માટે હોય છે.

★ આવો હાલ હોય છે વલીઓનો ખુદાની યાદમાં ! ★

અહીંથી કુદવતુલ અવલિયા શયખ કુત્બુદીન બખ્તિયાર કાકી رحمۃ اللہ علیہاનો ઉલ્લેખ આવ્યો. ફર્માવ્યું કે તેમના બે જોડીયા સાહબઝાદા હતા તેમનામાંથી

એકનું મૃત્યુ તો બચપનમાં જ થઈ ગયું હતું. બીજા મોટા થયા પણ તે જરા પણ શયખ પર ન હતા. તેમના અહવાલ અને શયખના અહવાલમાં કોઈ મળતાપણુ ન હતું. આ હિકાયત દરમિયાન ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલ ખેરે ઝબાન મુબારકથી ફર્માવ્યું કે શયખ કુત્બુદ્દીનના ફરજંદ શયખુલ ઈસ્લામ ફરીદુદ્દીન નૂરુલ્લાહ મર્ફહુમા હતા. સારાંશ કે હઝરતે ફર્માવ્યું કે જ્યારે શયખના નાના બાળકે વફાત પામી અને હઝરત તેને દફન કરીને પરત આવ્યા અને ઘરે પહોંચ્યા તો કદાચ હઝરતનાં બીબી સાહેબા પુત્રના મરવા પર રડતા હતાં. જ્યારે એમના રડવાનો અવાજ શયખ કુત્બુદ્દીન **سِرَّةُ الْقَدَسِ** પહોંચ્યો તો હઝરત હાથ ઘસવા લાગ્યા. શયખ બદરુદ્દીન ગઝનવી **رحمة الله عليه** હાજર હતા, તે આદાબ બજાવી લાવ્યા અને પૂછ્યું કે આ અફસોસ શાનો ? શયખે જણાવ્યું કે અત્યારે મને યાદ આવ્યું કે મેં હક્ક તઆલાથી બાળ કની જિંદગી કેમ ન માગી ? જો હું માગત તો તે અતા કરી આપત. ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલ ખેરે ફર્માવ્યું કે પુત્રના મૃત્યુ તથા જિંદગીનું પણ યાદ ન આવ્યું.

★ દુઆ કઈ રીતે માગવી જોઈએ ? ★

પછી દુઆની ચર્ચા ચાલી. ફર્માવ્યું કે દુઆના સમયે બંદાએ જોઈએ કે ન તો જે ગુનાહ કરી ચૂક્યો હોય તેનો દિલમાં ખયાલ લાવે અને કોઈ તાઅત (ફર્માબરદારી) તથા ઈબાદતનો, કેમ કે જો તેનો ખયાલ દિલમાં લાવશે તો એ ઘમંડ થશે, અને ઘમંડની દુઆ કબૂલ નથી થતી. અને જો ગુનાહનું ધ્યાન દિલમાં થશે તો દુઆના યકીનમાં સુસ્તી આવશે. વળી દુઆ વખતે નજર ખાસ રહમતે હક્ક તઆલા પર રાખવી જોઈએ અને એ યકીન હોવું જોઈએ કે આ દુઆ જરૂર કબૂલ થશે, જો ખુદા યાહે. વધુમાં ફર્માવ્યું કે દુઆના સમયે બંને હાથ એકબીજા સાથે મળેલા હોય અને છાતીની સામે હોય. અને એ પણ આવ્યું

છે કે બંને હાથ એકબીજા સાથે મળેલા રાખવા જોઈએ અને ખાસા ઉંચા રાખવા જોઈએ. અને એવો ચહેરો બનાવવો જોઈએ કે જાણે એ જ વખતે કોઈ ચીજ તેના હાથમાં રાખવામાં આવશે. એ દરમિયાનમાં એ અર્થ પણ વર્ણવ્યો કે દુઆ દિલની તસ્કીન (સાંત્વન)ના માટે છે (નહીં તો) ખુદા તઆલા **ﷻ** સારી રીતે જાણે છે કે શું કરવું જોઈએ.

★ મુરીદોના યકીન વિશે ★

પછી મુરીદોના અફીદાઓનો ઉલ્લેખ નીકળ્યો. ઈર્શાદ થયો કે અરસા પહેલાં શહેરમાં મુહમ્મદ નામના મારા એક પડોશી હતા જે દર વર્ષે નારુની (એક બીમારી)માં સપડાતા હતા અને ઘણી તકલીફ ઉઠાવતા હતા. જ્યારે મેં શયખુલ ઈસ્લામ ફરીદુદ્દીન **سِرَّةُ الْقَدَسِ**ની ઝિયારતનો ઈરાદો કર્યો તો એ પડોશીએ મને કહ્યું કે જ્યારે શયખની ખિદમતમાં હાજર થાવ તો મારો હાલ કહેજો અને મારા માટે તાવીઝ માગીને લેતા આવજો. સારાંશ હું જ્યારે શયખની ખિદમતમાં હાજર થયો તો એ શખ્સનો હાલ કહ્યો અને તાવીઝની દરખાસ્ત કરી. શયખે મને ફર્માવ્યું કે તમે જ લખો ! ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલ ખેરે ફર્માવ્યું કે મેં તાવીઝ લખ્યું અને શયખના દસ્તે મુબારકમાં આપ્યું. શયખે એને જોયું અને પછી મને આખી દીઘું અને ફર્માવ્યું કે એને પહોંચાડી દેજો. જ્યારે હું શહેર આવ્યો તો એ તાવીઝ એને આપી દીઘું તો બાકીની ઉમરમાં એને એ બીમારી કદી ન થઈ. હાજરજનોમાંથી કોઈએ પૂછ્યું કે હુઝૂરે એ તાવીઝમાં શું લખ્યું હતું ? ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલખેરે ફર્માવ્યું **اللَّهُمَّ إِنِّي اللَّهُ الْكَافِي، اللَّهُ الْكَافِي، اللَّهُ الْكَافِي** "અલ્લાહ શાફી-અલ્લાહ કાફી અલ્લાહ આફી" એક બે શબ્દો એના બાદ જે મારા દિમાગથી ઉતરી ગયા.

મુરીદોના અફીદાઓના હેઠળ જ ફર્માવ્યું કે એક દિવસ હું શયખુલ ઈસ્લામ ફરીદુદ્દીન **سِرَّةُ الْقَدَسِ**ની

ખિદમતમાં બેઠો હતો. એક બાલ હઝરતની દાઢી મુબારકથી છૂટો પડ્યો અને શયખના ખોળામાં પડી ગયો. મેં અર્જ કરી કે મારી એક દરખાસ્ત છે જો હઝરત શયખ એને મંજૂર ફર્માવે. ફર્માવ્યું કે શું દરખાસ્ત છે ? મેં અર્જ કરી, એક બાલ આપની મુબારક દાઢીથી અલગ થઈ ગયો છે, જો હુકમ હોય તો હું એને તાવીજ રૂપે મારી પાસે રાખું. ફર્માવ્યું કે, એવું જ કરી લો. મેં તે બાલ ખૂબ જ ઈજ્જત તથા સમ્માન સાથે લીધો અને કપડામાં લપેટ્યો અને મારી સાથે શહેર લઈ આવ્યો. ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલખૈર આ હિકાયત દરમિયાન આંખોમાં આંસુ ભરી લાવ્યા અને ફર્માવ્યું કે, એ એક બાલમાં શું શું અસરો મેં જોઈ. જે પણ બીમાર તથા દર્દમંદ મારી પાસે આવતો અને મારી પાસે તાવીજ માગતો તો હું તેને તે બાલ મુબારક આપી દેતો. તે એને લઈ જતો અને કેટલોક સમય પોતાની પાસે રાખતો અને તેનું દુઃખ, બીમારી દૂર થઈ જતાં

તે તંદુરસ્તી બાદ પરત મારી પાસે લઈ આવતો.

જેમ કે મારા એક દોસ્ત તાજુદીન મીનાઈ નામના હતા. તેમનો એક નાનો બાળક હતો. એ બીમાર થયો તો મીનાઈ મારી પાસે આવ્યા અને મારી પાસે તાવીજ માગ્યું. મેં તાવીજ એક તાખલામાં મૂકેલું હતું ખૂબ જ શોધ્યું પરંતું મળ્યું નહીં. એ તાખલા સિવાય બીજા તાખલાઓમાં પણ શોધ કરી કે કદાચ ભૂલથી ક્યાંક બીજે રાખી દીધું હોય, પરંતું તે ન દેખાયું, અને મારા દોસ્ત નિરાશ વદને પરત થયા. તેમનો બાળક એ જ બીમારીમાં મરી ગયો. એના કેટલાક અરસા બાદ કોઈ બીજું આવ્યું અને કોઈ જરૂરત માટે એ તાવીજ માગ્યું. જ્યારે મેં જોયું તો એ જ તાખલામાં જોવા મળ્યું જ્યાં હું હમેશાં રાખતો હતો. ત્યારબાદ ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલખૈરે ફર્માવ્યું, કેમ કે એ દોસ્તોનો બાળક મૃત્યુ પામવાનો હતો એ સબબથી તાવીજ ગાયબ થઈ ગયું. -(કમશઃ)

પેજ 28 નું ચાલુ..

હદીષ-૬૨ : બયહકીએ અનસ રઝી અલ્લહેથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જેણે શરમની ચાદર નાખી દીધી તેના માટે ગીબત નથી એટલે કે આવા લોકોની બુરાઈ કરવી ગીબત નથી ગણાતી.

હદીષ-૬૩ : તિખ્રાનીએ મુઆવિયહ બિન હયદહ રઝી અલ્લહેથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, ફાસિકની ગીબત નથી.

હદીષ-૬૪ : સહીહ મુસ્લિમમાં મિકદાદ બિન અસ્વદ રઝી અલ્લહેથી મરવી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, મુબાલગા (અતિશ્યોક્તિ)ની સાથે પ્રશંસા કરનારને જ્યારે તમે જોવો જુઓ તેમના મોઢાંમાં માટી નાખો. **હદીષ-૬૫ :** સહીહ બુખારીમાં અબૂ મૂસા અશ્શરી રઝી અલ્લહેથી મરવી કે નબીએ કરીમ ﷺ એ એક શખ્સને સાંભળ્યો કે તે બીજાની પ્રશંસા કરતો હતો અને પ્રશંસામાં અતિશ્યોક્તિ કરતો.

ઈર્શાદ ફર્માવ્યું, તે એને બરબાદ કરી નાખ્યો અને તેની પીઠ તોડી નાખી. **હદીષ-૬૬ :** સહીહ બુખારી વ મુસ્લિમમાં અબૂબક રઝી અલ્લહેથી મરવી, કહે છે કે નબીએ કરીમ ﷺ ની સમક્ષ એક શખ્સે બીજા શખ્સની પ્રશંસા કરી. હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું, તું બરબાદ થાય ! તે પોતાના ભાઈના ગળાને કાપી નાખ્યું ! એને ત્રણ વાર ફર્માવ્યું. જે શખ્સને કોઈને પ્રશંસા જ કરવી હોય તો એવું કહે કે મારા વિચારથી ફલાણો માણસ આવો છે તો જો એની જાણકારીમાં એવો હોય કે તે એવો છે તો અલ્લાહ તેને ખૂબ જાણે છે અને અલ્લાહ પર કોઈની તઝકિયા ન કરે એટલે દઢતા અને યકીનની સાથે કોઈની પ્રશંસા ન કરે. **હદીષ-૬૭ :** બયહકીએ અનસ રઝી અલ્લહેથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે ફાસિકની પ્રશંસા કરવામાં આવે છે ત્યારે રબ તઆલા ગુસ્સો ફર્માવે છે અને અર્શો ઈલાહી ઘુજવા લાગે છે.

દરેક મુસ્લિમે જાણવો જરૂરી ઈલ્મ

ફાનૂને શરીઅત

(ભાગ-૨)

લેખક : અલ્લામા શમ્સુદ્દીન જોનપૂરી رحمة اللہ علیہ

અનુવાદક : મહૂમ ઈબ્રાહીમ માસ્તર વેમી ઝંઘારવી

મસ્અલા : જે અવયવો તરફ નજર કરવી જાઈઝ નથી તે અવયવો જો શરીરથી અલગ થઈ ગયા હોય તો પણ તેના તરફ નજર કરવી નાજાઈઝ જ રહેશે. દા.ત. પેઢાના વાળા કે જેને જુદા કર્યા પછી પણ બીજો પુરૂષ જોઈ નથી શકતો. ઓરતના માથાના વાળ યા એના પગ યા કાંડાનુ હાડકુ એના મરી ગયા પછી પણ અજનબી માણસ એને જોઈ શકતો નથી. ઓરતના પગના નખને પણ અજનબી માણસ જોઈ શકતો નથી પરંતુ હાથના નખને જોઈ શકે છે. (દુર્રે મુખ્તાર)

મોટાભાગે એવું જોવામાં આવે છે કે કેટલાક લોકો ઢૂંટીની નીચેના ભાગના વાળને ગુસ્લખાનામાં યા પાખાનામાં (જાજરમાં) મૂંડીને ત્યાં જ છોડી દે છે એવું કરવું દુરસ્ત નથી. બલકે એને એવી જગ્યાએ નાંખી દે જ્યાં બીજા કોઈની નજર ન પડે યા જમીનમાં દફન કરી દેવા. ઓરતો માટે પણ જરૂરી છે કે માથુ ઓઢતી વેળા કે માથુ ધોતી વેળા જે વાળ ખરે તેને એવી જગ્યાએ છુપાવવા કે જેના પર અજનબીની નજર ન પડે.

મસ્અલા : ઓરતને દાઢી કે મૂછના બાલ નીકળી (ઉગી) આવે તો એને ઉખેડવા જાઈઝ બલકે મુસ્તહબ છે. કેમ કે એના શોહરને એનાથી નફરત ન પેદા થાય (થવા પામે). (રદુલ મુહ્તાર)

મસ્અલા : મેહરમની સાથે એકાંત જાઈઝ છે

એટલે કે બંને એક મકાનમાં એકલાં હોય શકે છે પરંતુ રજાઈ બહેન અને સાસુ સાથે એકાંત જાઈઝ નથી જ્યારે કે એ જુવાન હોય. એ જ હુકમ ઓરતની જુવાન છોકરી માટે છે જે બીજા પતિથી પેદા થઈ હોય. (દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહ્તાર)

મકાનમાં દાખલ થવા માટેની ઈજાઝત (રજા) લેવા બાબત

મસ્અલા : જ્યારે કોઈ માણસ બીજાના ઘેર જાય તો પ્રથમ અંદર જવાની ઈજાઝત મેળવે અને પછીથી અંદર દાખલ થાય તો સલામ કરે, ત્યાર બાદ વાતચીત શરૂ કરે અને જેની પાસે ગયો હોય તે બહાર જ છે તો રજા લેવાની જરૂરત નથી, સલામ કરે પછીથી વાતચીત શરૂ કરે. (ખાનિયા)

૩ "કોણ ?"ના જવાબમાં "હું" "હું" ન કહો !#૩

મસ્અલા : કોઈના દરવાજા પર જઈને બુમ પાડી. એણે કહ્યું કે કોણ છે ? એના જવાબમાં એવું ન કહે કે "હું !" જેમ કે ઘણા લોકો "હું" કહીને જવાબ આપે છે. આવા જવાબને હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم એ નાપસંદ ફર્માવ્યો છે. બલકે જવાબમાં પોતાનું નામ જણાવવું. કેમ કે "હું" શબ્દનો ઉપયોગ દરેક માણસ પોતાને માટે કરી શકે છે એટલે એ જવાબ ક્યાં થયો ?

મસ્અલા : જો તમે રજા માંગી અને મકાન માલિકે તમને રજા ન આપી તો એનાથી નારાજ ન થવું. દિલમાં મેલ પેદા ન કરવો. ખુશીની સાથે ત્યાંથી પાછા ફરો. બની શકે છે કે તે વખતે તમને મળવા માટેનો સમય તેની પાસે ન હોય, કોઈ જરૂરી કામમાં મશગૂલ હોય.

3 ખાલી મકાનમાં જાવ તો શું કહેશો ? 3

મસ્જલા : જો કોઈ એવા મકાનમાં દાખલ થવાનું હોય કે જેમાં કોઈ જ નથી તો એમ કહો કે : السلام علينا وعلى عبادالله الصالحين. આ સવાલનો જવાબ આપશે. (રફુલ મુહતાર) અથવા એમ કહે કે : السلام عليك ايها النبي. - صلى الله تعالى عليه नी ३७ मुभारक मुसलमानोना घरोमां तशरीफ़ इर्मा होय छे.

મસ્જલા : આવતી વખતે પણ સલામ કરે અને જતી વેળા પણ સલામ કરે. એટલે સુધી કે બંનેની વચમાં જો કોઈ દિવાલ કે ઝાડ આવી જાય તો પણ સલામ કરે. (રફુલ મુહતાર)

સલામનું બયાન

3 મુસલમાનના મુસલમાન પર છ હક્ક 3

રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું કે એક મો'મિનના બીજા મો'મિન પર છ હક્કો છે : (૧) જ્યારે તે બીમાર પડે તો અયાદત (બીમારપુર્સી) કરે. (૨) જ્યારે મૃત્યુ પામે તો એના જનાઝામાં શરીક થાય. (૩) જ્યારે તે બોલાવે તો હાજર થઈ જાય (૪) અને જ્યારે તેનાથી મળે તો સલામ કરે. (૫) છીંક ખાય તો જવાબ આપે (૬) તેની હાજરી કે ગેરહાજરીમાં તેની ભલાઈ કરે. (નિસાઈ)

અને ફર્માવ્યું કે જે માણસ પહેલો સલામ કરશે તે રહમતે ઈલાહીનો વધુ હકદાર છે. (ઈમામ અહમદ વ તિમિઝી)

અને ફર્માવ્યું કે કોઈ માણસ પોતાના ભાઈને મળે તો એને સલામ કરે. પછીથી એ બંનેની વચમાં ઝાડ કે દિવાલ કે પથ્થર આડમાં આવી જાય અને

ફરીથી મુલાકાત થાય તો ફરીવાર સલામ કરે. (અબૂ દાઉદ)

અને ફર્માવ્યું કે સવારી પર બેઠેલાએ પગે ચાલનારને સલામ કરવી અને ચાલનારે બેઠેલાને સલામ કરવી અને થોડા માણસોએ વધારે માણસોને સલામ કરવી. એટલે કે એક બાજુ થોડા માણસો છે અને બીજી બાજુ વધારે માણસો છે, તો જે ઓછા લોકો છે તેમણે વધુ માણસોને સલામ કરવી. એક રિવાયતમાં આવ્યું છે કે નાનાએ મોટાને સલામ કરવી અને ચાલનારે બેઠેલાને સલામ કરવી તથા થોડાએ વધારેને સલામ કરે. (બુખારી, મુસ્લિમ) હઝરત અનસ رضی اللہ عنہ કહે છે કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم બાળકો પાસેથી પસાર થયા તો બાળકોને સલામ કરી. (બુખારી, મુસ્લિમ)

3 રસ્તામાં બેસનારાઓનાં આઠ કામો 3

અને ફર્માવ્યું કે રસ્તામાં બેસવાથી બચો. લોકોએ અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم અમારો રસ્તામાં બેસવા (સિવાય બીજો) કોઈ ચારો નથી. અમે ત્યાં બેસીને અરસ પરસ વાતો કરીએ છીએ. તો ફર્માવ્યું કે જ્યારે તમે નથી માનતા અને બેસવા જ ઈચ્છો છો તો રસ્તાનો હક્ક અદા કરો. લોકોએ અર્જ કરી કે રસ્તાનો શું હક્ક છે ? ફર્માવ્યું : (૧) નજર નીચી રાખવી (૨) બીજાને તકલીફ આપવાથી દૂર રહેવું (૩) સલામનો જવાબ આપવો (૪) સારી વાતનો હુકમ કરવો (૫) ખરાબ (બુરી) વાતોથી મના કરવું. અને એક રિવાયતમાં છે કે : (૬) રસ્તો બતાવવો. બીજી એક રિવાયતમાં છે : (૭) ફરિયાદ કરનારની ફરિયાદ સાંભળો (૮) ભૂલેલાને હિદાયત કરો. (બુખારી, મુસ્લિમ) અને ફર્માવ્યું કે જે માણસ અમારા દુશ્મનોની જેમ કરે તે અમારામાંથી નથી. યહૂદ તથા નસારાઓ જોડે મળતાપણુ ન કરો. યહૂદીઓની સલામ આંગળીઓના

ઈશારાથી છે અને નસારાઓની સલામ હથેળીઓના ઈશારાથી છે. (તિર્મિઝી)

3 સલામ કરવામાં શું નિયત હોય ? 3

મસ્અલા : સલામ કરવામાં એવી નિયત હોય કે એની ઈજજત, આબરૂ અને માલ એ સઘળું એની હિફાઝતમાં છે એ ચીજોને રોકવી હરામ છે.

(રફુલ મુહતાર)

મસ્અલા : ફક્ત તે માણસને સલામ ન કરે જેને ઓળખતા હોય બલકે દરેક મુસલમાનને સલામ કરે (મલે) ઓળખતા હોય કે ન ઓળખતા હોય. બલકે કેટલાક સહાબાએ કિરામ તો એવી નિયતથી બજારમાં જતા હતા કે ઘણા લોકો મળશે અને વધારે સલામ કરવાનો મોકો મળશે.

મસ્અલા : સલામનો જવાબ તરત આપવો વાજિબ છે. કારણ વગર મોડું કર્યું તો ગુનેહગાર થયો અને ગુનોહ જવાબ દેવાથી મટી નહીં જાય બલકે તૌબા કરવી પડશે. (દુર્રે મુખ્તાર, રફુલ મુહતાર)

મસ્અલા : એક જમાઅત બીજી જમાઅત પાસે આવી અને બંનેમાંથી કોઈએ પણ સલામ ન કરી તો બધાંએ સુન્નત તર્ક કરી. બધા કસૂરવાર ગણાશે અને જો એ બધામાંથી કોઈ એકે સલામ કરી તો બધાનો છૂટકારો થઈ જશે. અફઝલ એ છે કે બધા સલામ કરે. એ રીતે એ બધામાંથી કોઈ એકે પણ જવાબ ન આપ્યો તો તમામ ગુનેહગાર થયા અને જો એ કે જવાબ આપ્યો તો બધા છૂટી ગયા અને અફઝલ એ છે કે બધા જવાબ આપે. (આલમગીરી)

મસ્અલા : સવાલીએ (સવાલ કરનારે) દરવાજા પર આવીને સલામ કરી તો એનો જવાબ દેવો વાજિબ નથી. કચેરીમાં કાઝી જ્યારે એમની જગ્યા પર બેઠા હોય તેમને સલામ કરવામાં આવી તો કાઝી પર જવાબ દેવો વાજિબ નથી.

3 કોણ કોને સલામ કરે ? 3

મસ્અલા : એક માણસ શહેરથી આવી રહ્યો છે અને બીજો ગામડામાંથી આવી રહ્યો છે તો એ બેમાંથી કોણ સલામ કરે ? કેટલાકનું કહેવું છે કે શહેરી ગામડિયાને સલામ કરે અને કેટલાક આલિમ ફર્માવે છે કે ગામડિયો શહેરીને સલામ કરે. એક માણસ બેઠેલો છે ત્યાંથી બીજો માણસ પસાર થયો (પગપાળા) તો એ પગપાળા જનારો બેઠેલાને સલામ કરે અને નાનો મોટાને સલામ કરે અને સવાર પગે ચાલનારને સલામ કરે અને થોડા (માણસો) વધારે માણસોને સલામ કરે. એક માણસ પાછળથી આવ્યો એ આગળનાને (આગળ આવેલાને) સલામ કરે. (બઝાઝિયા, આલમગીરી)

મસ્અલા : મર્દ અને ઓરતની મુલાકાત થાય તો મર્દ ઓરતને સલામ કરે અને જો અજનબી ઓરતે મર્દને સલામ કરી તો જો એ ઓરત ઘરડી હોય એવી રીતનો જવાબ આપે કે તે સાંભળે (તેણી સાંભળે તેટલા અવાજે જવાબ આપે) અને જો તે જુવાન હોય તો એવી રીતનો જવાબ આપવો કે તે ન સાંભળી શકે. (બાનિયા)

મસ્અલા : જ્યારે તમારા પોતાના ઘરમાં જાઓ તો ઘરવાળાંઓને સલામ કરો. બાળકો સામેથી પસાર થાઓ તો તે બાળકોને સલામ કરો. (આલમગીરી)

મસ્અલા : કાફિરોને સલામ ન કરો અને જો તે સલામ કરે તો જવાબ દઈ શકે છે પરંતુ જવાબમાં ફક્ત અલૈકુમ કહે. જો એવી જગ્યાએથી પસાર થવાનો પ્રસંગ આવે કે મુસ્લિમ અને કાફિર બંને હોય તો અસ્સલામુ અલૈકુમ કહે અને મુસલમાનને સલામ કરવાનો ઈરાદો કરે અને એવું પણ થઈ શકે છે કે અસ્સલામુ અલા મનિતબઅલ હુદા કહે.

(આલમગીરી) – (કમશઃ)

ઓળખ : આપ ઘણા જ મહાન મશાઈખોમાંથી થયા છે અને આપની ઘણી ખૂબીઓ હઝરત અબૂ સઈદ ખઝ્ઝાઝે વર્ણવેલ છે, ત્યાં સુધી કે તે આપની સરખામણીમાં કોઈ બીજાને સૂફી જ ગણતા ન હતા.

હાલાત : એકવાર આપને ગિયાઓ ઝારી (રબની બારગાહમાં રૂદન તથા આજીજી) કરતા જોઈ લોકોએ સબબ પૂછ્યો તો ફર્માવ્યું કે નાની વયે મેં એક શખ્સનું કબૂતર પકડી લીધું હતું અને તેના બદલામાં આજ સુધી તેના માલિકને એક હજાર દીનાર આપી ચૂક્યો છું તેમ છતાં એ ખયાલ છે કે ખબર નહીં મને શું સજા આપવામાં આવશે. પછી કોઈએ સવાલ કર્યો કે આપ કુર્આનની દરરોજ કેટલી તિલાવત કરો છો ? ફર્માવ્યું કે ચૌદ વરસ પહેલાં તો દરરોજ એક કુર્આન ખત્મ કરી આપતો હતો પરંતું હવે ચૌદ વરસથી જે મેં કુર્આન શરૂ કર્યું છે તો અત્યાર સુધી કેવળ સૂરએ અન્ફાલ સુધી પહોંચ્યો છું.

આપને દસ પુત્રો હતા અને એકવાર સફર દરમિયાન ડાકૂઓએ તેમને પકડીને એક એક કરીને નવ પુત્રોને આપની સામે કતલ કરી આપ્યા, પરંતું આપ આસ્માનની તરફ નજરો ઉઠાવેલા રહી સ્મિત કરતા રહ્યા, અને જ્યારે દસમા પુત્રનો નંબર આવ્યો તો તેણે કહ્યું કે કેટલા પ્રમાણમાં અફસોસની વાત છે કે આપ બાપ થઈને કાંઈક રોક થામ કરવાને બદલે ઉભા ઉભા સ્મિત કરી રહ્યા છો ?! આપે ફર્માવ્યું કે દરેક કામનો હકીકી કર્તા અલ્લાહ તઆલા છે અને તે પોતાની મસ્લેહતથી જે કાંઈ પણ કરે છે એમાં બંદાને દમ મારવાની ઈજાઝત નથી. આ સાંભળીને ડાકૂઓ પર અજબ પ્રકારની કૈફિયત છવાઈ ગઈ અને તેમણે

અર્ઝ કર્યું કે જો આ વાત આપ પહેલાં કહી આપતા તો સર્વ પુત્રો કતલ થવાથી બચી જાત.

એકવાર આપે હઝરત જુનેદ રઝે અલ્લાહુ એલૈયે ને ફર્માવ્યું કે માલદારોનો ફકીરો કરતાં અધિક મર્તબો છે, કેમ કે કયામતના દિવસે જ્યારે તેમની પૂછતાછ થશે તો, એક પૂછતાછ અમલો વિશે થશે અને બીજી પૂછતાછ દોલત વિશેની અધિક થશે. પરંતું હઝરત જુનેદ રઝે અલ્લાહુ એલૈયે એ ફર્માવ્યું કે ફકીરોનો મર્તબો માલદાર કરતાં એટલા માટે વધુ છે કે જ્યારે માલદાર

કયામતમાં ફકીરોથી માફી માગશે તેમની એ માફી માગવું તેમની પૂછતાછ કરતાં અધિક હશે.

જ્યારે આપનાથી કોઈએ એ સવાલ કર્યો કે સૂફિયાએ કિરામ વાતચીત દરમિયાન એવા શબ્દો શા માટે વાપરે છે જેને અન્ય લોકો સમજવાથી વંચિત અને આશ્ચર્યમય થઈ જાય છે ? ફર્માવ્યું કે સૂફીઓ યાહે છે કે એમની વાત સૂફી સિવાય કોઈને સમજમાં ન આવે, એટલા માટે સામાન્ય બોલીથી હટીને વાતચીત કરે છે.

આપના ઈશાદો : આપ ફર્માવ્યા કરતા હતા કે બેહતર ઈલ્મ તથા અમલ એ જ હતો જે પાછલા લોકોએ હાંસલ કર્યો અને તેના પર અમલ કરતા રહ્યા. ફર્માવ્યું કે રાઝોને અમલના મેદાનમાં શોધો, પછી હિકમતના મેદાનમાં, પછી તૌહીદના મેદાનમાં. અને જો ક્યાંય ન મળે તો ઉમ્મીદોને કટ કરી લો. ફર્માવ્યું કે સિફાત (ખૂબીઓ) પર અમલ કરવો રુજૂઅ કરવા કરતાં બેહતર છે. ફર્માવ્યું કે દરેક ઈલ્મ માટે એક બયાન છે, દરેક બયાનના માટે એક ઝબાન અને દરેક ઝબાનના માટે એક ઈબાદત છે. દરેક ઈબાદતના માટે એક તરીકો છે અને દરેક તરીકા માટે એક ગિરોહનું હોવું જરૂરી છે. અને જે શખ્સ આ ચીજોમાં ફરક ન

u #અઝઝ : હઝરત શયખ ફરીદુદ્દીન અત્તાર રઝે અલ્લાહુ એલૈયે u# અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી-દયાદરવી

કરી શકે તેણે મોં ખોલવું (બોલવું) યોગ્ય નથી. પછી ફર્માવ્યું કે સુન્નતની પયરવી કરનારાઓને મઅરેફતનું નૂર હાંસલ થાય છે. ફર્માવ્યું કે મુસલમાનના લાભ ખાતર કોશિશ કરનાર મુનાફિક પણ સાઈઈ વરસના આબિદ કરતાં અધિક સવાબ હાંસલ કરે છે. ફર્માવ્યું કે કુર્આન તથા હદીષથી બુલંદ કોઈ મફામ નથી. ફર્માવ્યું કે ખુદાની ઈબાદત ન કરવી અત્યંત કક્ષાની ગફલત છે. પછી ફર્માવ્યું કે ખુદા સિવાય જો કોઈ શપ્સ કોઈ બીજાથી સુકૂન હાંસલ કરે છે તો છેવટે એ જ ચીજ તેની તબાહીનો સબબ બની જાય છે. ફર્માવ્યું કે ઉમદા ગુનોહ તે જ છે જેમાં તૌબાની તૌફીફ નસીબ થાય, અને બદતરીન છે તે ઈતાઅત (ફર્માબરદારી) જેમાં પોતાની બડાઈ જાહેર થાય. ફર્માવ્યું કે માધ્યમો પર ભરોસો કરવાથી ઘમંડ જન્મ લે છે. ફર્માવ્યું કે દુનિયા અમુક લોકો માટે તો મુસાફરખાનુ છે, અમુક લોકો માટે વેપારની જગા, અમુકના માટે ખ્યાતિ તથા ઈજજત હાંસલ કરવાની જગા, અમુકના માટે બોધગ્રહણ કરવાની જગા અને અમુકના માટે એશ આરામની જગા છે, જેથી દરેક વ્યક્તિ પોતાના જ ખયાલોના એતબારથી દુનિયાથી દિલચસ્પી રાખે છે. શહવતે ફલ્બ (દિલની ખ્વાહિશ, આકર્ષણ) કોઈ ચીજનું પરીક્ષણ છે અને નફસની શહવત દુનિયવી એશ આરામ અને કાયમ અહીં રહેવાનું છે. ફર્માવ્યું, કેમ કે નફસની ફિત્રતમાં બેઅદબી નિર્મિત છે એટલા માટે નફસને દરેક પળે અદબવાળા રહેવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો છે. અને નફસની ખ્વાહિશ અને ઈબાદતના બદલાની તમન્ના બંદાને ખુદાનો દુશ્મન બનાવી દે છે. ફર્માવ્યું કે મોમિનની ગિઝા (ખોરાક) ખુદાની ઈબાદત છે અને મુનાફિકનો ખોરાક ખાવું પીવું. ફર્માવ્યું કે સાલેહીન જેવો અદબ રાખનાર કરામતનું મેદાન હાંસલ કરે છે, અને સિદ્દીફો જેવો અદબ રાખનાર દિલની રાહતની જગા પ્રાપ્ત કરે છે, પરંતું બેઅદબ હમેશાં બદનસીબ રહે છે. ફર્માવ્યું કે કુર્બનો અદબ દૂરના અદબ કરતાં અધિક મુશ્કેલ છે એટલા માટે કે નાવાકેફ લોકોના તો અલ્લાહ તઆલા

ગુનાહે કબીરા પણ માફ કરી આપશે, પરંતું આરિફોના ગુનાહે સગીરાની પણ પૂછતાછ થશે. ફર્માવ્યું કે નફસની પયરવી કરનાર કદાપિ કુર્બો ઈલાહી હાંસલ નથી કરી શકતો. ફર્માવ્યું કે મને જહન્નમની આગમાં સળગવાનો એટલો ડર નથી જેટલો ખુદાની અદમે તવજ્જહી (ખુદાની તવજ્જોહ ન થવા)થી ડરેલો રહુ છું. ફર્માવ્યું કે મુવહહિદો ચાર પ્રકારના હોય છે : પ્રથમ તે જેઓ સમય તથા સંજોગો બંને પર નજર રાખે છે. બીજા તે જેમની નજર આફેબત (આખેરત) પર મંડાયેલી રહે છે. ત્રીજા તે જેઓ હફીફતોનો મુશાહેદો (દર્શન) કરતા રહે છે. ચોથા તે જેમની નજરો સમક્ષ કેવળ મુસાબેહત (હરીફાઈ) રહે છે. ફર્માવ્યું કે રસૂલોનો અદના મર્તબો અંબિયાના આ'લા મર્તબાના બરાબર હોય છે, અને અંબિયાનો અદના મર્તબો મોમિનોના આ'લા મર્તબા બરાબર હોય છે. ફર્માવ્યું કે કેટલાક બંદાઓ એવા પણ છે જેમનો સંબંધ ખુદાની સાથે એ રીતે છે કે એમની આંખો તેના જ નૂરથી રોશન છે, તેમની હયાત તેના જ દમથી કાયમ છે અને આ સંબંધ તેમને યફીનની શુદ્ધતા અને કાયમી નજરના કારણે હાંસલ થાય છે. અને કેમ કે તેઓ તેની જ જાતથી ઝિંદા છે એટલા માટે તેમને હજી સુધી મોત નથી આવ્યું. ફર્માવ્યું કે બેહતરીન છે તે ગૈરત (શરમ) જે મહોબ્બત તથા હમનશીનીના સમયે રહે. ફર્માવ્યું કે મોટાભાગે ગૈરતવાળાઓની આ કેફિયત હોય છે કે ગૈરતની મુક્તિ અપાવવાના માટે કોઈ તેમને ફત્લ કરી દે તો ફાતિલને સવાબ મળે છે. ફર્માવ્યું કે જિંદગીનું બાકી રહેવું (ફયામ) ફલ્બે મહબ્બત, ગિરાએ મુશ્તાક, ઝિકે આરિફ, લિસાને મુવહહિદ અને બુલંદ ઈરાદાવાળાઓના નફસને ત્યજવાથી. અને હઝરત લેખક ફર્માવે છે કે જો કોઈ એ વાંધો ઉઠાવે કે લિસાને મુવહહિદ (તૌહીદ પર ઈમાન રાખનારની ઝબાન)થી કેવી રીતે સંબંધિત છે? તો જવાબ એ છે કે મુવહહિદનું ખાતિન (અંતર) તૌહીદથી ભરપુર હોય છે અને તેને ઝબાન હલાવવા સિવાય રજમાત્ર કોઈ ચીજની ખબર નથી રહેતી,

જેવો કે હજરત બાયઝીદનો ફોલ છે કે હું ત્રીસ વરસથી બાયઝીદની શોધમાં છું પણ તે ક્યાંય નથી મળતો. અને સાહિબે તાઝીમના નફસથી જિંદગીનો ફયામ એટલા માટે છે કે તેની જીભ તો ગુંગી થઈ જાય છે પરંતું જાન બાકી રહે છે અને અહલે હુમમ (બુલંદ હોસલાવાળાઓ)ની જિંદગી એ છે કે જિંદગી નફસથી સદંતર અલગ થઈ જાય છે. અને જો તે આ આલમે હયઅત (Astronomy) સૂરજ ચાંદ તથા જમીનનું ચક્ર, ખગોળ શાસ્ત્ર)માં બોલી કાઢે તો તુરંત હલાક થઈ જાય. જેવું હદીષમાં આવેલું છે કે, "મને અલ્લાહની સાથે એક સમય હાંસલ છે." એટલે કે એ સમયે ન તો હું હોઉં છું ન જિબ્રઈલ. પછી ફર્માવ્યું કે ઈલ્મના ચાર પ્રકાર છે : ૧. ઈલ્મે મઅરેફત ૨. ઈલ્મે ઈબાદત ૩. ઈલ્મે અબૂદિયત ૪. ઈલ્મે ખિદમત. ફર્માવ્યું કે મમલેકન (રાજ્ય, દેશ, સત્તા)નો દાવેદાર મહોબ્બતથી મેહરૂમ થઈ જાય છે.ફર્માવ્યું કે તવક્કુલ નામ છે ફાકાકશીમાં કોઈ સબબ પ્રતિ નજર ન કરવાનું, અને મુતવક્કિલ (તવક્કુલ કરનાર) તે છે જે કેવળ ખુદા પર તવક્કુલ કરે. ફર્માવ્યું કે મઅરેફતના અરકાન ત્રણ છે : પ્રથમ હયબત (ડર), બીજી હયા, ત્રીજી અમ્ન. અને હયાનો ભાવાર્થ એ છે કે જે કાંઈ પણ મળે તેને એવું સમજે કે મારા માટે આ જ બેહતર છે. ફર્માવ્યું કે એક જાહેરી તકવો છે જેમાં કેવળ અલ્લાહની હદો (સજાઓ) પર નજર રહે છે અને બીજો બાતિની તકવો એ છે કે ઈખ્લાસ તથા નિયત નજરો સમક્ષ રહે, અને તકવાની શરૂઆત મઅરેફત અને અંતિમ હદ તૌહીદ છે. ફર્માવ્યું કે જે ચીજને ખુદાએ બેહતર ફર્માવી છે તેના પર અડગ રહેવું અદબ છે. દરેક સમયનો મુરાકેબો સર્વ ઈબાદતોથી અફઝલ છે. ફર્માવ્યું, ફલબો જિગરના ટુકડા થઈ જવાનું નામ શૌફ છે પરંતુ શૌફ મહોબ્બતથી ઉચ્ચતર છે, કેમ શૌફ મહોબ્બતથી જ સર્જન પામે છે. ફર્માવ્યું કે હજરત આદમ عليه السلامની ખતા પર સોના ચાંદી સિવાય દરેક ચીજે નોહા પ્વાની (ગમ તથા માતમનાં ગીત) કરી, અને જ્યારે અલ્લાહ

તઆલાએ તેમની પૂછતાછ કરી તો અર્ઝ કરી કે અમે તારા નાફર્માનો પર નોહપ્વાની નથી કરી શકતાં, એટલા માટે અલ્લાહ તઆલાએ તેમને દરેક ચીજની કિંમત નિશ્ચિત કરી આપી, એટલે કે દરેક ચીજ રૂપિયા અશરફીથી જ ખરીદી શકાય છે. ફર્માવ્યું કે જાહેરમાં મખ્લૂકથી અને બાતિલમાં ખાલિકૃથી વાબસ્તગી ગોશાનશીનીથી બેહતર છે.

આપે મુરીદોને સવાલ કર્યો કે બંદાઓના મર્તબા કઈ ચીજથી બુલંદ થાય છે ? કોઈએ જવાબ આપ્યો સાઈમુદ્દહર (સતત રોઝા રાખનાર) રહેવાથી, કોઈકે કહ્યું, સદા નમાઝમાં મશગૂલ રહેવાથી, કોઈએ કહ્યું કે મુજાહિદાત પર પાબંદી કરવાથી, કોઈકે કહ્યું, ખયરાત તથા સદકા જારી રાખવાથી, પરંતું આપે ફર્માવ્યું કે કેવળ તેને જ બુલંદ મર્તબા હાંસલ થાય છે જેના અખ્લાક ઉમદા હોય.

લોકોએ સમયના ખલીફાને આપના અધર્મી હોવાની શિકાયત કરી તો વઝીરે આપને બોલાવીને ભલુ બુરુ કહ્યું અને આપના ચામડાના મોજા કઢાવીને એના જ વડે એટલા પ્રમાણમાં મારપીટ કરી કે આપના પર બેહોશી છવાઈ ગઈ અને હોશ આવ્યા બાદ આપે તેના હક્કમાં એ બદદુઆ કરી કે અલ્લાહ તઆલા તારા હાથપગ તોડાવી નાખે. જેથી આપની વફાતના બાદ ખલીફાએ કોઈ જુર્મની સજામાં તેના હાથપગ કપાવી નાખ્યા ! એના પર અમુક બુઝુર્ગોએ એ વાંધો ઉઠાવ્યો કે આપે બદદુઆ ન કરવી જોઈતી હતી, બલકે એના હક્કમાં દુઆ કરતા. પરંતું અમુક બુઝુર્ગોએ એ જવાબ આપ્યો કે આપની બદદુઆનું કારણ એ હતું કે તે વઝીર મુસલમાનોના હક્કમાં ઘણો જ જાબિર તથા જાલિમ હતો. અને અમુક બુઝુર્ગ એવું કહે છે કે કઝા તથા ફદરનો ફેંસલો એ જ હતો એટલા માટે આપે એને જાહેર કરી દીધો. પરંતું હજરત લેખક ફર્માવે છે કે હફીકતમાં તે બદદુઆ નહીં બલકે એના હક્કમાં દુઆ હતી જેથી દુનિયાની બેઈજજતીથી નજાત પામીને શહાદતનો દરજો હાંસલ કરે અને આખેરતની સજાને બદલે દુનિયામાં જ સજા પૂરી થઈ જાય.

ઈસ્લામી અપ્લાફ તથા આદાબ

લેખક : સદરુશરીઅહ હઝરત
અલ્લામા અમજદઅલી આઝમી رحمۃ اللہ علیہ

કાર્યાલય

હવ્નો : 33

"બહારે શરીઅત" (લેખક : હઝરત સદરુશરીઅહ رحمۃ اللہ علیہ)ના કુલ ૨૦ ભાગ છે. ગુજરાતીમાં કેવળ ૧૦ ભાગો છપાયેલા છે જે અમારે ત્યાં મળે છે. "ઈસ્લામી અપ્લાફો આદાબ" એ "બહારે શરીઅત"નો ૧૬મો ભાગ છે જે ખૂબ જ ઉમદા હદીષો તથા મસાઈલ ધરાવે છે. મૌલાના મુહમ્મદ નઈમ અમજદી (બાકરોલ) સાહબે એનો ઘણો ખરો ભાગ ગુજરાતી કરીને આપેલ હતો જેને અત્યારે પ્રકાશિત કરવાનું નસીબ થયું છે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! પૂરો ૧૬મો ભાગ અનુવાદ કરીને પ્રસિધ્ધ કરીશું જે ઈસ્લામી જિંદગી જીવવા ચાહનાર માટે દીવાદાંડી સમાન છે જે ઈન્સાનને બાઅપ્લાફ તથા સભ્ય ઈન્સાન બનાવવા મદદરૂપ થશે. —તંત્રી

હદીષ-૪૧ : તિર્મિઝીએ હઝરત આઈશા رضی اللہ عنہاથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلمએ ઈર્શાદ ફર્માવ્યું, હું તેને પસંદ નથી કરતો કે કોઈની નકલ કરું, ભલે મારા માટે આટલું આટલું હોય. એટલે નકલ કરવું દુનિયાની કોઈ વસ્તુના મુકાબલામાં દુરૂસ્ત નથી થઈ શકતું.

હદીષ-૪૨ : બયહકીએ શોઅબુલ ઈમાનમાં જાબિર તથા અબૂ સઈદ ખુદરી رضی اللہ عنہماથી રિવાયત

કરી કે નબીએ કરીમ صلی اللہ علیہ وسلمએ ઈર્શાદ ફર્માવ્યું, ગીબત ઝિનાથી પણ ખતરનાક વસ્તુ છે. લોકોએ પૂછ્યું, યા રસૂલુલ્લાહ ! ગીબત ઝિનાથી વધીને કેવી રીતે છે ? ફર્માવ્યું, પુરૂષ ઝિના કરે છે પછી તૌબા કરે છે. અલ્લાહ તઆલા તેની તૌબા કબૂલ ફર્માવે છે. અને ગીબત કરવાવાળાની મગફેરત નહી થાય જ્યાં સુધી કે તે માફ ન કરે જેની ગીબત કરી. અને અનસ رضی اللہ عنہની રિવાયતમાં છે કે ઝિના કરવાવાળો તૌબા કરે છે અને ગીબતવાળા માટે તૌબા નથી.

હદીષ-૪૩ : બયહકીએ દાવતે ફબીરમાં અનસ رضی اللہ عنہથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلمએ ફર્માવ્યું, ગીબતના કફફારામાં એ છે કે જેની ગીબત કરી તેના માટે ઈસ્તિગફાર કરે અને કહે اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَ لَه ઈલાહી ! અમને અને તેને બખ્શી દે.

હદીષ-૪૪ : અબૂ દાઉદે અબૂ હુરૈરહ رضی اللہ عنہથી રિવાયત કરી કે માર્ઠઝા અસ્લમી رضی اللہ عنہને જ્યારે રજૂમ (પથ્થરમારો) કરવામાં આવ્યો તો બે શખ્સો અંદરો અંદર વાતો કરવા લાગ્યા, એ કે બીજાને કહ્યું કે આ જુઓ અલ્લાહે તેના પર પડદો રાખ્યો હતો પરંતુ તેના નફસને ન છોડયો, કૂતરાની જેમ રજૂમ કરવામાં આવ્યો. હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم સાંભળીને ચૂપ રહ્યા. થોડીવાર ચાલતા રહ્યા. રસ્તામાં મૃત્યુ પામેલ ગધેડો મળ્યો જેનો પગ ફેલાયેલો હતો હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم તે બંનેવ શખ્સોથી ફર્માવ્યું જાવ ! મરેલા ગધેડાનો ગોશ્ત ખાવ ! તેમણે અર્ઝ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! صلی اللہ علیہ وسلم આને કોણ ખાશે ? ઈર્શાદ ફર્માવ્યું, એ જે તમે પોતાના ભાઈની બેઈજજતી કરી તે આ ગોશ્ત ખાવાથી પણ સખ્ત છે. સોગંદ છે તેની જેના હાથમાં મારી જાન છે ! તે (માઈઝ) જન્નતની નહેરોમાં ડૂબકીઓ લગાવી રહ્યો છે.

હદીષ-૪૫ : ઈમામ અહમદ વ નિસાઈ વ ઈબ્ને માજહ વ હાકિમે ઉસામા બિન શરીક

رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ થી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, હે અલ્લાહના બંદાઓ ! અલ્લાહે હરજ (નુકસાન) ઉઠાવી લીધું પરંતું જે શખ્સ કોઈ મુસલમાન માણસને જુલ્મની રીતે બે ઈજજત કરે તે હરજમાં છે અને હલાક થયો.

હદીષ-૪૬ : ઈમામ અહમદ વ અબૂ દાઉદ વ હાકિમે મિસ્વર બિન શુદાદ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે શખ્સને કોઈ મુસલમાનની બુરાઈના કારણે ખાવાનું મળ્યું, અલ્લાહ તઆલા તેને એટલું જ જહન્નમથી ખવડાવશે. અને જેને મુસલમાનની બુરાઈ કરવાથી કપડુ પહેરવાનું મળ્યું અલ્લાહ તઆલા તેને જહન્નમનું એટલું જ કપડુ પહેરાવશે.

હદીષ-૪૭ : ઈમામ અહમદ વ અબૂ દાઉદે અબૂ બરઝૂહ અસ્લમી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, તે લોકો જેઓ જીભથી ઈમાન લાવ્યા અને ઈમાન તેમનાં દિલોમાં દાખલ નથી થયું, મુસલમાનોની ગીબત ન કરો અને તેમની છુપાયેલી વાતોની શોધખોળ ન કરો એટલા માટે કે જે શખ્સ પોતાના મુસલમાન ભાઈની છુપાયેલી વસ્તુની શોધ કરે છે અલ્લાહ તઆલા તેની છુપાયેલી વસ્તુની શોધ કરશે, અને જેની અલ્લાહ શોધ કરે છે તેને બેઈજજત કરી દેશે ભલે તે પોતાના મકાનની અંદર હોય.

હદીષ-૪૮ : ઈમામ અહમદ વ અબૂ દાઉદે અનસ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે મને મેઅરાજ થઈ એક કૌમની પાસેથી પસાર થયો જેમના નખો તાંબાના હતા. તે પોતાના મોઢાને અને છાતીને નોચતા હતા. મેં કહ્યું, જિબ્રઈલ ! આ કયા લોકો છે ? જિબ્રઈલે કહ્યું, આ તેઓ છે જેઓ લોકોનો ગોશતને ખાય છે અને તેમની બેઈજજતી કરે છે.

હદીષ-૪૯ : અબૂ દાઉદે અબૂ હુરૈરહ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, મુસલમાનની દરેક વસ્તુઓ મુસલમાન પર હરામ છે, તેનો માલ અને તેની ઈજજત અને લોહી. આદમીને બુરાઈથી એટલું જ કાફી કે તે પોતાના મુસલમાન ભાઈને હકીર (તૂચ્છ) માને.

હદીષ-૫૦ : અબૂ દાઉદે મુઆઝ બિન અનસ જોહની રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે શખ્સ મુસલમાન માટે કોઈ વાત કહે અને તેનો ઈરાદો ઐબ લગાડવાનો હોય તો અલ્લાહ તઆલા તે પુલસિરાત પર રોકશે જ્યાં સુધી એ વસ્તુથી ન નીકળે જે તેણે કહી.

હદીષ-૫૧ : અબૂ દાઉદે જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ અને અબૂ તલહા બિન સહલ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, મુસલમાનની બેઈજજતી કરવામાં આવતી હોય અને જ્યાં બેઈજજતી કરી રહ્યા હતા ત્યાં એણે મદદ ન કરી એટલે કે તે ચૂપચાપ સાંભળતો રહ્યો અને તેને ન રોક્યો તો અલ્લાહ તઆલા તેની મદદ નહી કરે જ્યાં તેને પસંદ હોય કે મદદ કરવામાં આવે. અને જે શખ્સ મુસલમાનની મદદ કરશે એવા સમયે જ્યાં તેને બેઈજજતી અને બેઆબરૂ કરવામાં આવી રહ્યો હોય અલ્લાહ તઆલા તેની મદદ ફર્માવશે એવા સમયે જ્યાં તેને પસંદ છે કે મદદ કરવામાં આવે.

હદીષ-૫૨ : શરહે સુન્નામાં અનસ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જેના સામે તેના મુસલમાન ભાઈની ગીબત કરવામાં આવે અને તે એની મદદ કરી શકતો હોય તો મદદ કરે. અલ્લાહ તઆલા દુનિયા અને આખેરતમાં તેની મદદ કરશે, અને કુદરત હોવા છતાં તેની મદદ ન કરે તો અલ્લાહ તઆલા દુનિયા અને આખેરતમાં તેને પકડશે.

હદીષ-૫૩ : બયહફીએ અસ્મા બિન્તે યઝીદ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે શખ્સ પોતાના ભાઈના ગોશતથી તેની ગીબતમાં રોકે એટલે કે જે મુસલમાનની ગીબત કરી રહ્યા હતા અને તેણે રોક્યા તો અલ્લાહ પર હક છે કે તેને જહન્નમથી છૂટકારો આપી દે.

હદીષ-૫૪ : શરહે સુન્નામાં અબૂ દરદા રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે મુસલમાન પોતાના ભાઈની આબરૂથી રોકે એટલે કે કોઈ મુસલમાનની બેઈજજતી થઈ રહી હતી અને તેને એ વસ્તુથી રોક્યો તો અલ્લાહ પર હક છે કે તેને જહન્નમથી આગથી બચાવશે, તે પછી આયતની તિલાવત કરી. **وَكَانَ حَقًّا عَيْنًا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ** ۝ મુસલમાનની મદદ કરવી આપણા પર હક છે."

(સૂ. રૂમ, ૩૦/૪૭)

હદીષ-૫૫ : તિર્મિઝી વ અબૂ દાઉદે અબૂ હુરૈરહ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, એક મો'મિન બીજા મો'મિનનો આઈનો છે. મો'મિન મો'મિનનો ભાઈ છે, તેની વસ્તુઓને બરબાદ થતી બચાવો અને ગીબતમાં તેની હિફાજત કરો.

હદીષ-૫૬ : ઈમામ અહમદ વ તિર્મિઝીએ ઉકૂબા બિન આમિર રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે શખ્સ એવી વસ્તુ જુએ જેને છુપાવવી જોઈતી હતી અને તેણે પડદો કરી દીધો એટલે છુપાવી દીધી તો એવો છે જેવું કે મવઉદ્દહ (એટલે જીવતા દાટેલા)ને જીવતો કર્યો.

હદીષ-૫૭ : અબૂ નુએમે મઅરિફામાં શબીબ બિન સઅદ બલવીથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, બંદાને કયામતના દિવસે તેનું દફતર (નામએ આમાલ) ખુલેલો મળશે એ તેમાં એવી નેકીયો

પણ જોશે જેને કરી પણ નહીં હોય. અઝ્કરશે, હે રબ ! આ મારા માટે ક્યાંથી આવી ? મેં તેને કરી ન હતી ! તેનાથી કહેવામાં આવશે, આ તારી તે નેકીઓ છે જ્યારે તને ખબર ન હતી અને લોકોએ તારી ગીબત કરી હતી.

હદીષ-૫૮ : તિર્મિઝીએ મુઆઝ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે જેણે પોતાના ભાઈના એવા ગુનાહ પર શરમ અપાવી જેનાથી તે તૌબા કરી ચૂક્યો છે તો મરતા પહેલાં તે પોતે એ ગુનાહમાં ભેળવાઈ જશે.

હદીષ-૫૯ : તિર્મિઝીએ વાષિલા રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, પોતાના ભાઈની શમાતત ન કરો એટલે તેની મુસીબત પર ખુશી જાહેર ન કરો કે અલ્લાહ તઆલા તેના પર રહમ કરશે અને તને એમાં સપડાવી દેશે.

હદીષ-૬૦ : સહીહ બુખારી વ મુસ્લિમમાં અબૂ હુરૈરહ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, મારી તમામ ઉમ્મત હિફાજતમાં છે સિવાય મુજાહિરીન એટલે જે લોકો ખુલ્લમ ખુલ્લા ગુનાહ કરે છે તે હિફાજતમાં નથી, તેની ગીબત અને બુરાઈ કરવામાં આવશે. અને આદમીનું નીડર હોવું એ છે કે રાતમાં કોઈ કામ કર્યું એટલે ગુનાહનું કામ કર્યું અને ખુદાએ તેને છુપાવ્યું અને સવારે પોતે કહે છે કે આજ રાતમાં મેં આ કર્યું. ખુદાએ તેના પર પડદો નાખ્યો હતો અને આ શખ્સ અલ્લાહ તઆલાના પડદાને હટાવી દે છે.

હદીષ-૬૧ : તિબ્રાની વ બયહફીએ બ રિવાયત બહઝ બિન હકીમ અને તેમણે પોતાના વાલિદથી અને તેમણે પોતાના દાદાથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, શું ફાજિરના ઉલ્લેખથી બચો છો ? તેને લોકો ક્યારે ઓળખશે ? ફાજિરની ચર્ચા તે વસ્તુની સાથે કરો જે એનામાં છે જેથી કરીને લોકો તેનાથી બચે.

મસ્જિદા
10

અંબિયા عليهم السلام ના તસરુફાત (અખત્યારો)

કિતાબ તથા સુન્નતની રોશનીમાં

અઝ : મુફતી મુહમ્મદ નિઝામુદ્દીન રઝવી બરકાતી
(સદર : દારુલ ઈફતા જામિઆ અશરફિયા-મુબારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

હદીષ-૧૮ : સહાબીયે રસૂલ હઝરત ઈમરાન બિન હુસૈન رضي الله عنه ની ગણના ફકીહ સહાબામાં થાય છે. ખૈબરની ફતહના વરસે ઈસ્લામથી પાવન થયા. વિવિધ ગઝવાતમાં શરીક થયા. આપ હુઝૂર સૈયદે આલમ عليه السلام અને આપના સહાબાના એક સફરનો બનાવ વર્ણવતાં એ જાહેર છે કે એક સહાબી જુનુબી (ગુસ્લની હાજતવાળા) થઈ ગયા જે પાણીની ઉણપના કારણે ગુસલ ન કરી શક્યા, અને અન્ય સહાબીઓ તરસ્યા રહી ગયા. હવે એના બાદનો બનાવ એ જ સહાબીએ રસૂલના શબ્દોમાં સાંભળો :

"લોકોએ હુઝૂર عليه السلام ને તરસની શિકાયત કરી તો હુઝૂર ત્યાં જ પડાવના માટે રોકાય ગયા અને "ફલાણા"ને બોલાવ્યો. અબૂ રજાઅ તેમનું નામ લેતા હતા પણ ઔફ ભૂલી ગયા, અને અલીને પણ બોલાવ્યા અને ફર્માવ્યું, તમે બંનેવ જાવ અને પાણી તલાશ કરો.

એ બંનેવ ચાલ્યા તો તેમને એક સ્ત્રી મળી જે પાણીથી ભરેલી બે પખાલો અથવા બે મોટા મશકોની વચ્ચે પોતાના ઊંટ પર બેસેલી હતી. એ હઝરાતે એ સ્ત્રીને પૂછ્યું, પાણી ક્યાં છે ? તેણીએ જણાવ્યું કે હું પાણીની પાસે કાલે આ જ સમયે હતી અને અમારા પુરૂષો પાછળ રહી ગયા. એ બંનેવે તેણીને કહ્યું, એવું છે

તો ચાલ ! તેણીએ કહ્યું, ક્યાં ? બંનેવે ફર્માવ્યું, રસૂલુલ્લાહ عليه السلام ની ખિદમતમાં. તેણીએ કહ્યું, તે જ જેમને સાબી કહેવામાં આવે છે ?! તે બંનેવે કહ્યું, હા ! તે જ જેમને તું સમજે છે એમની જ પાસે ચાલ. એ બંનેવ હઝરાત રસૂલુલ્લાહ عليه السلام ની ખિદમતમાં તેણીને લાવ્યા અને બનાવ રજૂ કર્યો.

રાવીનું બયાન છે કે, તેણીને તેના ઊંટ પરથી ઉતારી અને નબી કરીમ عليه السلام એ વાસણ મંગાવ્યું અને એમાં બંને પખાલો અથવા મશકોના મુખેથી થોડુક પાણી રેડ્યું અને તેમનાં મુખ બાંધી દીધાં, અને એની નીચેનું સાંકડુ મુખ ખોલી દીધું અને લોકોમાં એલાન કરી આપ્યું કે પાણી પોતે પણ પીઓ અને જાનવરોને પણ પીવડાવો. તો જેને પીવુ હતું પીધું અને જેણે ચાહ્યું જાનવરોને પીવડાવ્યું. અને સૌથી છેવટમાં એક વાસણ પાણી તેને આપ્યું જેને જનાબતની હાલત થઈ ગઈ હતી અને ફર્માવ્યું, જાવ ! એને તમારા ઉપર વહાવી દો (નહાય લો) અને તે સ્ત્રી ઉભી ઉભી તે સૌ જોતી રહી જે તેણીના પાણી સાથે કરવામાં આવી રહ્યું હતું. અને ખુદાની કૃપા ! જ્યારે એ મશકોથી પાણી લેવાનું બંધ કરવામાં આવ્યું તો અમને એવું જણાય રહ્યું હતું કે તે અત્યારે અધિક ભરેલા છે એની સરખામણીમાં કે જ્યારે એમનામાંથી પાણી લેવાનું શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું.

ત્યારબાદ નબી عليه السلام એ ફર્માવ્યું : આ સ્ત્રીના માટે કાંઈક જમા કરો ! તો લોકોએ તેના માટે અજવા, આટો, સત્તુ ખાવાનો સામાન એકઠો કરી આપ્યો. અને એક કપડામાં બાંધી આપ્યો અને તે સ્ત્રીને તેના ઊંટ પર સવાર કરી આપી અને ખાણાનું કપડુ તેની આગળ રાખી દીધું. હવે હુઝૂરે તેણીને ફર્માવ્યું, અમે તારા પાણીથી કાંઈ ઓછું નથી કર્યું, હા ! અલ્લાહ જ તે છે જેણે અમને પાણી પીવડાવી આપ્યું.

ત્યારબાદ સ્ત્રી પોતાના ઘરવાળાઓ પાસે ગઈ.

કેમ કે તેને પહોંચવામાં મોડુ થઈ ગયું હતું જેથી ઘરવાળાંઓએ પૂછ્યું, હે ફલાણી ! તને કઈ ચીજે રોકી ? તેણીએ કહ્યું, આશ્ચર્યજનક વાત છે કે મને બે જણ મળ્યા અને મને તેમની પાસે લઈ ગયા જેમને સાબી કહેવામાં આવે છે, તો તેમણે આવું આવું કર્યું. ખુદાની કસમ ! (ક્યાં તો) તે શપ્સ આના તથા આના વચ્ચે સૌથી મોટો જાદૂગર છે. અને તેણીએ પોતાની વચલી અને કલમાની આંગળીઓ વડે ઈશારો કર્યો, એ બંનેવ આસ્માનની તરફ ઉઠાવી, તેણીની મુરાદ જમીન તથા આસ્માન હતી, અથવા તો તે યફીનન ! અલ્લાહના બરહકફ રસૂલ છે. તે સ્ત્રીએ એક દિવસે પોતાની ફ્રોમને કહ્યું, હું સમજું છું કે એ લોકો તમને ઈરાદાપૂર્વક છોડી આપે છે તો શું હવે તમારે ઈસ્લામ કબૂલ કરવાનું આકર્ષણ છે ? ફ્રોમે તેણીની વાત માની લીધી અને સૌ ઈસ્લામમાં દાખલ થઈ ગયા. (સહીહ બુખારી, ૧/૪૮, કિતાબુત્તયમ્મુમ, મજલિસે બરકાત, મુબારકપુર, પેજ-૫૦૪, કિતાબુલ મનાકિબ, તથા સહીહ મુસ્લિમ, ૧/૨૪૦, કિતાબુસ્સલાત, મજલિસે બરકાત, મુબારકપુર)

મુસ્લિમમાં જગાએ જગાએ છે. અને બયહફી તથા તિબ્રાનીમાં છે : فضض في الباء وأعادة في وأفواه الزادتين : "પાણીમાં કોગળો કરીને મશકના મુખદ્વારમાં રાખી દીધું તેની બરકતથી પાણી બધાએ પીધું, જાનવરોને પીવડાવ્યું પણ ઓછું ન થયું.

આ હદીષમાં સાબી શબ્દ આવ્યો છે એના બારામાં ઈમામ બુખારી બતાવી રહ્યા છે કે એનો અર્થ "એક દીનથી નીકળીને બીજા દીનમાં પ્રવેશનાર" છે. અરબના જાહિલો હુજૂરે અફદસ عليه السلامને "સાબી" એના લીધે કહેતા હતા કે હુજૂર عليه السلامએ કુરેશના મઝહબના બદલે દીને ઈબ્રાહીમી અપનાવ્યો હતો.

(નુઝહતુલ ફારી)

આ હદીષમાં એક ખાસ મુદો એ છે કે એ સહાબિયા બીબીએ કુફની હાલતમાં હુજૂરે અફદસ عليه السلامની શાને અફદસમાં કોઈ ગુસ્તાખી નથી કરી બલકે અદબનો લેહાઝ રાખ્યો. હઝરત અલી رضي الله عنهને કહ્યું તો એવું કહ્યું, "તે જેમને સાબી કહેવામાં આવે છે." ખુદ તેણીએ સાબી નથી કહ્યું. એનો ફાયદો તેણીને એ મળ્યો કે ઈમાન નસીબ થયું. એનાથી જાણવા મળ્યું કે કાફિર પણ જો રબની બારગાહના મહબૂબોનો અદબ કરે છે તો એને ફાયદો પહોંચે છે.

આ હદીષ પાણીમાં સરવરે કાઈનાત عليه السلامના તસરુફ અને મોજિઝાની ઉઘાડી દલીલ છે.

હદીષ-૧૯ : હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ رضي الله عنهથી મરવી છે કે હુજૂરે અફદસ عليه السلامએ (સુલહે હુદૈબિયાના મોકા પર) પોતાનો મુબારક હાથ છાગલ (ચામડાના પાણીના પાત્ર)માં નાખ્યો તો મુબારક આંગળીઓ વચ્ચેથી ઝરણાઓની જેમ પાણી જોશ મારવા લાગ્યું. તે ફર્માવે છેકે અમે સૌએ એ ઝરણાથી પાણી પીધું અને વુજૂ કર્યું. હઝરત જાબિરને પૂછવામાં આવ્યું કે તમે લોકો કેટલા હતા ? ફર્માવ્યું, જો અમે એક લાખ પણ હોત તો સૌને કિફાયત કરતું, અમે પંદરસો હતા. (સહીહ બુખારી, ૨/૫૮૮, કિતાબુલ મગાઝી, મજલિસે બરકાત, મુબારકપુર)

આ હદીષે પાકથી સાબિત થયું કે સહાબાએ કિરામના માટે ઘણી જ મુશ્કેલ ઘડી હતી કે બધા જ તરસ્યા હતા અને ત્યાં પાણીની કોઈ વ્યવસ્થા ન હતી પણ અલ્લાહના મહબૂબ عليه السلامએ થોડા સરખા પાણીમાં પોતાની મુબારક આંગળીઓ રાખીને તેને રહમતનો દરિયો બનાવી દીધો જેનાથી પૂરો મજમો સૈરાબ (તૃપ્ત) થયો. અને પાણીની વિપુલતાની એ સ્થિતિ હતી કે જો એ હઝરાત એક લાખ પણ હોત તો સૈરાબ થઈ જાત. એની જ તર્જુમાની કરી છે એક આશિકે રસૂલ કે :-

ઉંગલિયાં હૈં ફૈઝ પર ઢૂટે હૈં પ્યાસે મુમકર નદિયાં પંખલે રહમત કી હૈં જરી વાહ ! વાહ !

આ યકીનન ! ઘણી મહાન મુશ્કેલકુશાઈ તથા ઘણો જ મહાન તસરુફ છે.

ખાણામાં તસરુફની દદીષ

દદીષ-૨૦ : હઝરત ઈસ્હાક બિન અબ્દુલ્લાહ બિન અબૂ તલ્હા રિવાયત કરે છે કે તેમણે હઝરત અનસ બિન માલિકને એવું ફર્માવતાં સાંભળ્યા કે હઝરત અબૂ તલ્હાએ (પોતાનાં પત્ની એટલે હઝરત અનસનાં વાલિદા) ઉમ્મે સુલૈમને કહ્યું, મેં રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના અવાજમાં કમજોરી મેહસૂસ કરી છે. હું એવું સમજું છું કે હુઝૂર ભૂખ્યા છે, તો શું તમારી પાસે કાંઈક ખાવાનું છે ? તેમણે અર્ઝ કરી, હા ! છે. પછી તેમણે જવને કેટલીક રોટલીઓ કાઢી અને એક ચાદરના એક હિસ્સામાં તેને લપેટીને મારા હાથની નીચે રાખી દીધી અને ચાદરનો બીજો હિસ્સો મને ઓઢાડીને રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની ખિદમતમાં મોકલ્યો.

હઝરત અનસ ફર્માવે છે કે હું તે ખાણુ લઈને ગયો. રસૂલુલ્લાહ ﷺ મસ્જિદમાં તશરીફ ફર્મા હતા અને આપની સાથે આપના સહાબા હતા. તો હું તેમની પાસે ઉભો થઈ ગયો. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ મને પૂછ્યું કે શું તને અબૂ તલ્હાએ મોકલ્યો છે ? મેં કહ્યું, હા ! પૂછ્યું, ખાણુ લઈને મોકલ્યો છે ? મેં કહ્યું, હા ! તો રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ પોતાના સહાબાને ફર્માવ્યું, ચાલો ! (અબૂ તલ્હાના ઘેર) પછી હુઝૂર ચાલી નીકળ્યા અને મેં હુઝૂર ﷺ થી પહેલાં જઈને હઝરત અબૂ તલ્હાને ખબર આપી કે હુઝૂર પોતાના સાથીઓ સાથે તશરીફ લાવી રહ્યા છે. તો હઝરત અબૂ તલ્હાએ પોતાનાં બીવીને કહ્યું, હે ઉમ્મે સુલૈમ ! રસૂલુલ્લાહ ﷺ પોતાના સાથીઓ સાથે ગરીબખાના પર તશરીફ લાવી રહ્યા છે અને આપણી પાસે તેમની

ઝિયાફતના માટે કોઈ ચીજ નથી ! તો તેણીએ ફર્માવ્યું, અલ્લાહ વ રસૂલ જ બેહતર જાણે છે (કે એમાં શું મસ્લેહત છે.)

પછી અબૂ તલ્હા રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના સ્વાગત માટે નીકળી પડ્યા અને આગળ વધીને સરકાર ﷺ થી મુલાકાત કરી પછી હુઝૂરની સાથે પોતાના ઘરે આવ્યા.

રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ (હઝરત અનસનાં વાલિદાને) ફર્માવ્યું, હે ઉમ્મે સુલૈમ ! તારી પાસે જે કાંઈ ખાવાની ચીજ હોય તેને લાવ ! તો તેમણે તે જ રોટીઓ રજૂ કરી આપી. પછી સરકારના હુકમથી એ રોટીઓના ટુકડા કરવામાં આવ્યા અને ઉમ્મે સુલૈમ ઘી લાવ્યાં જે શાકની જગાએ કામ આવ્યું. પછી અલ્લાહ ﷻ એ જે કાંઈ ચાહ્યું તે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ખાણા પર પઢ્યું. અને (અબૂ તલ્હાને કહ્યું કે :

- ★ દસ માણસોને અંદર આવવાની ઈજાઝત આપો. તેમણે ઈજાઝત આપી તો દસ માણસોએ આવીને તે ખાણુ ખાધું અને ધરાઈ ગયા. એ લોકો બહાર ગયા.
- ★ તો સરકાર ﷺ એ ફર્માવ્યું કે બીજા દસ માણસોને ઘરમાં બોલાવી લો. તો બીજા દસ માણસ આવ્યા અને તે પણ ખાયને ધરાઈ ગયા. એ લોકો બહાર નીકળ્યા.
- ★ તો હુઝૂરે ફર્માવ્યું, બીજા દસને બોલાવી લો, તો દસ બીજા બોલાવવામાં આવ્યા. એ હઝરાત પણ એ ખાણામાંથી લઈ લઈને ખાવા લાગ્યા, ત્યાં સુધી કે ધરાય ગયા. એ લોકો બહાર નીકળ્યા.
- ★ તો હુઝૂરે ફર્માવ્યું, અન્ય દસ સહાબીઓને અંદર આવવાની રજા આપો. તેમને ઈજાઝત મળી, તેઓ આવ્યા અને ખાવા લાગ્યા, ત્યાં

સુધી કે ધરાય ગયા. આ રીતે વારાફરતી સર્વ લોકોએ આવીને ખાણુ ખાધું અને સર્વ લોકો ધરાઈ ગયા. એ લોકો સિત્તર કે એંસી પુરૂષો હતા.

હઝરત ઉમ્મે સુલૈમે સરકારના માટે જવની થોડીક રોટીઓ છુપાવીને મોકલી હતી જેથી આપ તેને ખાય લે, અને શક્તિ યથાવત થઈ જાય, પણ સરકારે દો આલમ عليه السلام ની રહમતે પોતાના સહાબાને છોડીને એકલા ખાવાનું પસંદ ન કર્યું અને દાવતે આમ કરી આપી.

રોટીના થોડાક ટુકડાઓ અને ઘી પર સરકાર عليه السلام એ કાંઈક પઢ્યું પછી અલ્લાહના હુકમથી એમાં એવી બરકત થઈ કે એંસી જેટલા લોકોએ એને ખાધું અને ધરાય ગયા.

આ વિના શંકાએ હુઝૂર નબીયે મુજતબા عليه السلام નો તસરુફ તથા મોજિઓ છે.

ખાણામાં તસરુફની બીજી હદીષ

હદીષ-૨૧ : હઝરત જાબિર رضي الله عنه નું બયાન છે કે તેમના પિતાનું મૃત્યુ થઈ ગયું અને તેમના માથે લોકોનું દેવું હતું. તો હું નબી કરીમ عليه السلام ની બિદમતમાં હાજર થયો અને અર્જ કરી કે મારા પિતા પોતાના માથે લોકોનું કરજ છોડીને મૃત્યુ પામ્યા, અને મારી પાસે જે આવક છે તે બસ ખજૂરના બાગની ઉપજ છે જે કેટલાય વરસોમાં પણ તેમના કરજની

માત્રાએ નથી પહોંચી શકતી. તો હુઝૂર મારી સાથે આવો જેથી કરજ માગનારા મારી સાથે સખત રીતે વાતચીત ન કરે.

હુઝૂર عليه السلام (તશરીફ લઈ ગયા અને) ખજૂરના એક ઢગલાની આસપાસ ચાલીને દુઆ ફર્માવી, પછી બીજા ઢગલાની આસપાસ ફરીને દુઆ કરી અને તેના પર બેસી ગયા, અને ફર્માવ્યું, ખજૂર માપી માપીને કરજ માગનારાઓને આપો. તો તેનાથી સર્વ કરજ માગનારાઓનાં કરજ અદા થઈ ગયાં અને કરજના માલ જેટલી માત્રામાં ખજૂર બચી પણ ગયું.

કરજ એટલું અધિક હતું કે બાગની કેટલાય વરસોની પેદાવાર પણ તેની અદાયગીના માટે અપૂરતી હતી પણ રહમતુલ લિલ્ આલમીન عليه السلام એ ઢગલા પર આસન જમાવીને આસ્માનથી બરકતોના ઉતરાણનો સંબંધ એની સાથે જોડી આપ્યો તો હવે ખૈરો બરકતનો ઉભરાતો સમંદર હતો કે જેમાંથી કેટલુય કાઢો કોઈ કમી ઉપસ્થિતિ ન થાય, બલકે અધિક વધારો થતો ચાલ્યો જાય. વરસો વરસની પેદાવારની માત્રા નીકળી આવ્યા બાદ પણ એટલું બચેલું રહ્યું જે વરસો વરસની પેદાવારથી હાંસલ થતું. આ ખજૂરોમાં સરકાર عليه السلام ના તસરુફ (અખત્યાર)ની રોશન દલીલ છે. આપે ઢગલાઓની ચારેવ બાજુ પ્રથમ ચક્કર માર્યો જેથી બરકત એ વર્તુળની અંદર રહે, બહાર વાતાવરણમાં વિખેરાય ન જાય. -(કમશ:)

આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمة الله عليه નો કરેલ કુર્આન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા હઝરત સૈયદ નઈમુદ્દીન મુરાદાબાદી رحمة الله عليه ની લખેલ ઉમદા તફસીર એટલે.....

:: પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::
સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)
C/o. ફયૂઝાને રઝા મંઝિલ, મુ.પો. દયાદરા,
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત,
મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧, ૯૬૬૪૫ ૨૧૪૭૭

કન્ઝુલ ઈમાન વ (ગુજરાતી
ખખાઈનુલ ઈરફાન તર્જુમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી رحمة الله عليه
હદિયો : રૂ. ૫૫૦/- (ટપાલ ખર્ચ રૂ. ૧૫૦ અલગ)

રૂઠાનિયત તથા તસવ્વુફના
વિષય પર વિશ્વ વિખ્યાત મફ્બૂલ કૃતિ
કશ્ફુલ મહજૂબ

(તસવ્વુફનાં રહસ્યો ખોલનાર કિતાબ)

(હફ્તો : ૧૨)

ફારસી લેખક : વલીયે કામિલ હઝરત મખ્દૂમ સૈયદ
અલી હજવૈરી દાતા ગંજબખ્શ લાહોરી رحمة الله عليه
ઉર્દૂ અનુવાદક : મુફ્તી ગુલામ મુઈનુદ્દીન નઈમી
ગુજરાતી અનુવાદક : પટેલ શબીર અલી રઝવી

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اِي لَوْبِمَا نَا كَم ش: رَجُو كَر تَا مَ لُ
નાચીઝ ગુનેહગાર અલ્પજ્ઞાની ખુશી અનુભવું છું કે
એક મહાન બુઝુર્ગની કૃતિને વાંચકો સમક્ષ રજૂ કરી
રહ્યો છું. હઝરત દાતા ગંજબખ્શ લાહોરી رحمة الله عليه ખૂબ
જ પાયાના બુઝુર્ગોમાંથી છે. આપની વિશેષ શાન હાલ
રજૂ કરી શકતા નથી પણ કેવળ એટલું જ કહેવું પૂરતું
સમજું છું કે, આ તે મહાન બુઝુર્ગ છે જેમના આસ્તાના
પર સુલ્તાનુલ હિંદ, હઝરત ખ્વાજા મુઈનુદ્દીન હસન
સંજરી ચિશ્તી رحمة الله عليه જેવા બુઝુર્ગો અજમેર શરીફ
આવતા પહેલાં ચાલીસ દિવસનો ચિલ્લો કર્યો હતો અને
ત્યાંથી રૂહાની ફયઝ પામ્યા હતા. તો ત્યાંથી વિદાય
વેળા ખ્વાજા સાહબે હઝરત દાતા ગંજબખ્શ رحمة الله عليه
વિશે ફર્માવ્યું કે :-

ગંજબખ્શ ફયઝે આ'લમ - મઝહરે નૂરે ખુદા
નાકિસારા પીરે કામિલ-કામિલારા રહનુમા

એવા મહાન બુઝુર્ગ હઝરત દાતા ગંજબખ્શની
તસવ્વુફના વિષયે રહનુમા કિતાબ "કશ્ફુલ
મહજૂબ" નો ધ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કરો તો જરૂર
હિદાયત પામશો, ઈ-શાઅલ્લાહ ! -તંત્રી

★ મલામતી તબકો (વર્ગ) ★

મશાઈખે તરીફતની એક જમાઅતે મલામતનો
તરીકો પસંદ કર્યો છે, કેમ કે મલામત (ભલુ બુરુ
કહેવાની) માં ખુલૂસ તથા મહોબ્બતની ઘણી જ તાષીર
અને કામિલ લિજ્જત છુપાયેલી છે, અને અહલે હક્ક
મખ્લૂકની મલામતના માટે ખાસ છે. ખાસ કરીને
મિલ્લતના બુઝુર્ગો અને રસૂલુલ્લાહ صلى الله عليه وسلم કે આપ
અહલે હક્કના પેશવા તથા ઈમામ છે. આપનાથી
પહેલાં પણ સર્વ ખુદાના મહબૂબો પર જ્યાં સુધી
હક્કની દલીલ નાઝિલ ન થઈ અને તેમને વહીથી
સરફરાઝ કરવામાં આવ્યા ન હતા તે વખતે ખુદાની
મખ્લૂકમાં તે નેક નામ અને બુઝુર્ગ સમજવામાં આવતા
હતા, પણ જ્યારે એમના સરમુબારક પર દોસ્તીની
ખિલ્ત (ઈજ્જતનો લિખાસ) રાખવામાં આવી તો
ખલ્ફ (મખ્લૂક, લોકો)એ તેમના હક્કમાં મલામત
(ભલુ બુરુ કહેવાની)ની ઝબાન લાંબી કરી આપી.
જેમ કે કોઈએ કાહિન (જ્યોતિષ), કોઈકે શાયર,
કોઈકે મજનૂન અને કોઈકે જૂઠા સુધી કહ્યા.

نعوذ بالله من هذه الخرافات

અલ્લાહ તઆલાએ હક્કવાળાઓ અને
મોમિનોની પ્રશંસામાં ફર્માવ્યું છે :-

وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن
يَّشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

"અને કોઈ મલામકરનારા (ભલુ બુરુ કહેનારા)
કરનારાની મલામતનો ડર ન રાખશે. આ અલ્લાહનો
ફઝલ છે જેને યાહે આપે, અને અલ્લાહ વુસ્અત
(વિશાળતા)વાળો ઈલ્મવાળો છે." (સૂ. માઈદા, ૫/૫૪)

હક્ક તઆલાનો દસ્તૂર એવો જ છે કે જેણે
હક્કની વાત મોંઢેથી કાઢી તો સર્વ જહાને મલામત
કરી. કેમ કે એવા બંદાના રહસ્યો મલામતમાં મશગૂલ
થવાના કારણે છુપાં રહે છે. એ હક્ક તઆલાની ગૈરત છે

કે તે પોતાના દોસ્તોને અન્યોને જોવાથી મેહકૂઝ રાખે છે જેથી દરેક શખ્સની આંખ તેના દોસ્તના હાલના જમાલ પર ન પડે. અને બંદાને એનાથી પણ મેહકૂઝ રાખે છે કે તે તેને જોવાની કોશિશ કરે અને તે પોતે પણ પોતાનો જમાલ ન જોઈ શકે, કેમ કે તે ઘમંડ તથા અભિમાનની મુસીબતમાં સપડાય જશે. એના કારણે લોકોને એમના પર મલામતના માટે નિયુક્ત કરી અને નફસે લવ્વામા (મલામત કરનારી ખાસિયત)ને તેમની અંદર છુપાવી દીધી જેથી તે જે પણ કરે તે એના પર મલામત કરે છે. જો તે બુરાઈ કરે તો તેને બુરાઈ પર મલામત કરે અને જો નેકી કરે તો ખામી પર. રાહે ખુદા આ જ તે અસલ ફૌલ છે જેમાં કોઈ આફત અને આડ નથી, અને તરીકૃતમાં જે મુશ્કેલતર છે, એટલા માટે કે બંદો પોતે પોતાના ઘમંડમાં ન ફસાય જાય.

★ બડાઈ તથા ઘમંડનો પાયો ★

બડાઈ તથા ઘમંડ અસલમાં બે ચીજોથી પેદા થાય છે : (૧) લોકોના ઈજજત વધારવાથી અને તેમની પ્રશંસા તથા વખાણોથી. (૨) પોતાનાં કામો પર ખુશ થવાથી. પ્રથમ સ્થિતિમાં લોકો કેમ કે બંદાના કામોને પસંદ કરવા લાગે છે અને એના પર તેની પ્રશંસા તથા વખાણ કરે છે એટલા માટે માણસ ઘમંડ તથા ખુદ પરસ્તી (બડાઈ મારવામાં) વ્યસ્ત થઈ જાય છે.

અલ્લાહ તઆલા પોતાના ફઝ્લથી પોતાના દોસ્તો પર એ દરવાજાઓને બંધ કરી આપે છે જેથી તેમના મામલાઓ જો કે નેક હોય તેમ છતાં પણ તેને તેના શક્તિ તથા કુવ્વતની સરખામણીમાં તુરુછ જ જણાય છે અને તે એને પસંદ નથી કરતો જેના લીધે ઘમંડથી મેહકૂઝ રહે છે. જેથી દરેક શખ્સ જે હક્કનો પસંદીદા હશે તેને લોકો પસંદ કરશે નહીં. અને જે પોતાના શરીરને રિયાઝત તથા મુજાહિદાઓ થકી તકલીફમાં મશગૂલ રાખશે તેને હક્ક તઆલા તકલીફ

આપશે નહીં. જેમ કે શૈતાનને એ છતાં કે લોકોએ પસંદ કર્યો અને ફરિશ્તાઓએ પણ માન્યો અને તેણે પોતે પણ પોતે પોતાને પસંદ કર્યો પણ કેમ કે હક્ક તઆલાએ તેને પસંદ ન કર્યો એટલા માટે એ સર્વ કાંઈ એના માટે લઅનતનો સબબ બની ગયું. હઝરત આદમ عليه السلام ને ન ફરિશ્તાઓએ પસંદ કર્યા ન ઈબ્લીસ મલઊને અને ન તેમણે પોતે જ પોતાને પસંદ કર્યા, પણ અલ્લાહ તઆલાએ તેમને પસંદ કર્યા તો ફરિશ્તાઓએ નાપસંદીનો ઈઝહાર કરતાં કહ્યું :

"شأنه وانما نأبى له" "શુંએવાને નાયબ કરીશ જે એમાં ફસાદ ફેલાવશે અને ખૂનરેઝી કરશે." (સૂ. બકરહ, ૨/૩૦) ઈબ્લીસે કહ્યું,

"لئن لم تنزلني من السماء مغرورا، لكونك تعلم اني اعداء لك" "હે અમારા રબ! અમે અમારા પર જુલમ કર્યો." (સૂ. અઅરાફ, ૭/૨૩) પરંતું જ્યારે

હક્ક તઆલાએ હઝરત આદમ عليه السلام ને પસંદ કર્યા તો તેમના હક્કમાં ફર્માવ્યું :

"فانسى ولم نجد له عزما" "તો તેમનાથી ભૂલ થઈ ગઈ, અમે તેમના તરફથી ઈરાદાપૂર્વકની નાફર્માની નથી પામી." (સૂ. તાહા, ૨૦/૧૧૫) આ રીતે હઝરત આદમ عليه السلام ને લોકોની

નાપસંદીનો બદલો ખુદાની રહમતના સ્વરૂપમાં મળી ગયો, જેથી કાઈનાતની મખ્લૂક જાણી લે કે અમારો મફબૂલ (પ્રિય) લોકોનો મેહરૂમ હોય છે અને જે લોકોનો મફબૂલ હોય તે અમારો મેહરૂમ હોય છે. અને યકીની તૌર પર સૌને જાણ થઈ જશે કે ખુદાના દોસ્તોની ગિઝા (ખોરાક) લોકોની મલામત હોય છે કેમ કે એમાં કબૂલિયતના આધાર (નિશાનીઓ) છે.

અવલિયા અલ્લાહનો મજહબ છે કે મલામત જ (રબથી) કુર્બ (નઝદીકી) તથા ઈખ્તેસાસ (ખાસ સંબંધ)ની નિશાની છે. જેવી રીતે લોકો લોકોમાં કબૂલિયતથી ખુશ થાય છે એ જ રીતે તેઓ મલામતથી પણ ખુશ રહે છે.

હદીષે કુદસી છે કે રસૂલુલ્લાહ عليه وسلم એ હઝરત

જિબ્રિલના વાસ્તાથી અલ્લાહ તઆલાનો ઈર્શાદ ફર્માવ્યો કે **أُولِيَّائِي تَحْتَ قَبَائِي لَا يَغْرُهُمْ غَيْرِي إِلَّا أُولِيَّائِي** "મારા અવલિયા મારી રહમતની ચાદરમાં હોય છે જેમને મારી સાથે અવલિયા જ ઓળખે છે.

★ મલામતના પ્રકારો ★

મલામતના ત્રણ પ્રકારો છે : એક એ કે તે સીધો ચાલે. બીજો એ કે તે ઈરાદો કરે. ત્રીજો એ કે તે તર્ક (ત્યાગ) કરે. પ્રથમ પ્રકારની સ્થિતિ એ છે કે એક શખ્સ કામ કરે છે અને દીની બાબતોમાં સંપૂર્ણ સાવધાની વર્તે છે અને મામલાઓમાં કાળજીપૂર્વક કામ લે છે, તેમ છતાં લોકો તેના પર મલામત કરે છે કેમ કે લોકોની એ સામાન્ય આદતો છે. પણ તે શખ્સ કોઈની પરવા નથી કરતો. બીજું એ કે કોઈ શખ્સ લોકોમાં ઈજ્જતદાર તથા બુઝુર્ગીવાળો હોવાની સાથોસાથ એમનામાં મશહૂર પણ હોય અને તેનું દિલ ઈજ્જત પ્રતિ આકર્ષિત પણ હોય તેમ છતાં એ ચાહે કે તેમનાથી અલગ થઈને યાદે ઈલાહીમાં ગુમ થઈ જાય અને જાણી જોઈને એવો માર્ગ અપનાવે જેનાથી લોકો તેના પર મલામત કરે અને એવા અમલથી શરીઅતમાં પણ ખલેલ ન ઉપસ્થિત થાય પણ લોકો તેનાથી નફરત કરવા લાગે અને તેનાથી નફરતકર્તા થઈને જુદા થઈ જાય.

ત્રીજો પ્રકાર એ છે કે દિલમાં તો કુફ તથા ગુમરાહીથી તબઈ (સ્વાભાવિક) નફરત ભરેલી હોય અને જાહેરી રીતે શરીઅતની પાબંદી ન કરે અને ખયાલ કરે કે મલામતી તરીકા પર આવું કરી રહ્યો છું, અને આ મલામતનો તરીકો એની આદત બની જાય, તેમ છતાં તે દીનમાં મજબૂત અને સીધા માર્ગે ચાલનાર હોય. પરંતું જાહેરી રીતે મલામતના હેતુથી, નિફાક તથા રિયાના તૌર તરીકા પર દીનની વિરૂધ્ધ વર્તાવ કરે અને મખ્લૂકની મલામતથી બેખૌફ હોય, તે દરેક સ્થિતિમાં પોતાના કામથી કામ રાખે ભલે લોકો તેને જે નામથી ચાહે પુકારે.

હિકાયત : હઝરત શયખ અબૂ તાહિર હરાફી **رحمة الله عليه** એક દિવસે ગધેડા પર સવાર થઈને બજારમાંથી પસાર થઈ રહ્યા હતા. એક મુરીદ લગામ પકડેલ સાથે હતો. કોઈએ પુકાર્યું કે જુઓ ! આ ઝિંદીક (અધર્મી) પીર આવી રહ્યો છે ! જ્યારે મુરીદે આ વાત સાંભળી તો તેની ઈરાદત (મુરીદી) તથા ગૈરતે જોશ માર્યો અને તેને મારવા માટે દોડ્યો. બજારવાળા જોશમાં આવી ગયા. હઝરત શયખે મુરીદને અવાજ આપ્યો અને ફર્માવ્યું, જો તે ખામોશી અપનાવી તો એક નસીહત આમોઝ (બોધપાત્ર) ચીજ દેખાડીશ કે જેથી તું આ સખ્તીથી દૂર રહે. મુરીદ ખામોશ થઈ ગયો. જ્યારે ઘરે પરત આવ્યા તો મુરીદને ફર્માવ્યું, ફલાણી પેટી ઉઠાવી લાવો. તે લાવ્યો. એમાં ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં પત્રો હતા જેમને લોકોએ હઝરત શયખના નામે લખ્યા હતા, તેમણે તેને કાઢ્યા અને મુરીદની સામે રાખીને ફર્માવ્યું, વાંચો શું લખ્યું છે ?! જે લોકોએ પત્રો મોકલ્યા હતા તેમણે તેમનામાં દરેક પત્ર પર અલ્ફાબમાં કોઈએ શયખુલ ઈસ્લામ તો કોઈએ ઝકી, કોઈએ શયખ ઝાહિદ, કોઈએ શખયુલ હરમૈન વગેરે લખ્યું હતું. શયખે ફર્માવ્યું કે આ સૌ લકબો તથા ખિતાબો છે, મારું નામ નથી, જ્યારે કે હું કાંઈ પણ નથી. દરેક વ્યક્તિએ પોતાની માન્યતા પ્રમાણે જ્યારે મને સંબોધેલ છે, તો જો એ બિચારાએ પોતાની માન્યતા મુજબ કોઈ વાત કહી દીધી અને કોઈ અલ્ફાબ આપી દીધા તો નારાજ થઈ જવાની કે અકડાઈ ઉઠવાની કોઈ જરૂરત નથી. આ રીતે જો મલામતમાં ઈરાદાપૂર્વક કોઈ આવો તરીકો અપનાવવા ચાહે અને ઈજ્જત તથા મર્તબા અને એ માન મોભો છોડવાનો ઈરાદો કરે જેના તે લાયક છે તો એની સ્થિતિ એ છે કે :

હિકાયત : એક દિવસ અમીરુલ મોમિનીન સૈયદના ઉખ્માન ઈબ્ને અફફાન **رضي الله عنه** ખજૂરોના બાગથી એ હાલમાં તશરીફ લાવી રહ્યા હતા કે લાકડીઓનો ભારો આપના માથા મુબારક પર

રાખેલો હતો. જ્યારે કે આપ ચારસો ગુલામ ધરાવતા હતા. કોઈએ અર્ઝ કરી, હે અમીરુલ મોમિનીન ! આ શો હાલ છે ? આપે ફર્માવ્યું : اریدان اجر بنفسی : મેં યાહું કે મારા નફસનો અનુભવ કરું. જો કે આ કામ મારા ગુલામ પણ કરી શકતા હતા પણ મેં યાહું કે મારા નફસની કસોટી કરું જેથી કરીને લોકોમાં જે મર્તબો છે એના કારણે આ નફસ કોઈ કામથી મને દૂર ન રાખે.

આ અષર (રિવાયત) સહાબા તરફથી મલામતની સાબિતીમાં બિલ્કુલ ઉઘાડી અને સ્પષ્ટ છે. એ જ અર્થમાં એક અન્ય બનાવ છે જે હઝરત ઈમામે આ'ઝમ સૈયદના અબૂ હનીફા رضی اللہ عنہ થી સંબંધિત છે એનો ઉલ્લેખ ઈમામે આ'ઝમ رضی اللہ عنہના વર્ણનમાં આવશે. ઈન્શા અલ્લાહુ તઆલા.

હઝરત અબૂ યઝીદ બુસ્તામી رضی اللہ عنہનો બનાવ છે કે તે હજ કરીને પરત આવી રહ્યા હતા. કોઈ શહેરમાં શોર મચી ગયો કે હઝરત બાયઝીદ આવી રહ્યા છે, તો એ શહેરના સર્વ લોકો સ્વાગત માટે નીકળી આવ્યા કે માન સન્માન સાથે હઝરતને આપણા શહેરમાં લાવીએ. હઝરત બાયઝીદે જ્યારે લોકોની આગતા સ્વાગતાને જોઈ તો તેમનું દિલ પણ મશગૂલ થઈ ગયું અને તે યાદે હક્કથી દૂર રહેવાના કારણે પરેશાનીમાં મૂકાઈ ગયા. જ્યારે બજારમાં આવ્યા તો જબ્બાની બાંયથી એક રોટી કાઢીને ત્યાં જ ખાવા લાગ્યા. આ જોઈને સર્વ લોકો તેમનાથી નારાજ થઈ ગયા અને તેમને એકલા છોડીને ચાલ્યા ગયા. કેમ કે આ બનાવ રમઝાનુલ મુબારકમાં બન્યો હતો અને પોતે કેમ કે મુસાફિર હતા (અને મુસાફિરને રોઝો ન રાખવાની ઈજાઝત છે) એ વખતે પોતાના હમરાહી મુરીદને ફર્માવ્યું, જોયું ! શરીઅતના એક મસ્અલામાં લોકોએ મને અમલ કર્તા ન જોયો તો સૌ છોડીને ચાલ્યા ગયા !

(સૈયદ દાતા ગંજબખ્શ લાહોરી رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે કે) એ જમાનામાં મલામતની રવિશ અપનાવવા માટે કોઈક અયબયુક્ત અમલ કરવાની જરૂરત પડતી હતી અને એવી વાત જાહેર કરવી પડતી હતી જે પબ્લિકની મરજી તથા મિજાઝની વિરૂધ્ધ હોય. પરંતું

આજે જો કોઈ ચાહે કે તેને મલામત કરવામાં આવે તો બે રકાત નફલ શરૂ કરીને એને ખૂબ લાંબી કરી આપે અને પૂરા દીનની સંપૂર્ણ પયરવી શરૂ કરી આપે જેથી સર્વ લોકો તેને રિયાકાર તથા મુનાફિક કહેવા લાગે.

પરંતું જે ત્યાગના તરીકા પર મલામત અપનાવે અને કોઈ કામ શરીઅત વિરૂધ્ધ કરીને એવું કહે કે આ અમલ મેં મલામત હાંસલ કરવા માટે કર્યો છે તો એ ઉઘાડી ગુમરાહી છે, જાહેરી આફત તથા સાચી હવસપરસ્તી છે, કેમ કે આજકાલ એવા લોકો ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં છે જેઓ લોકોના રદ કરવાની સ્થિતિમાં લોકોમાં સ્વીકાર્ય થવાના ઈચ્છુક છે. એટલા માટે એની જરૂરત છે કે તે પહેલાં લોકોમાં મકબૂલ (પ્રિય) બને પછી પોતાના કોઈ કૃત્યથી તેને નકારી કાઢે જેથી લોકો તેમને મરદૂદ ઠરાવી દે. નામકબૂલ (અપ્રિય) શખ્સના માટે દૂર કરવાનો ઈરાદો કરવો કબૂલિયત માટે એક બહાનુ હોય છે.

(હઝરત લેખક رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે કે) એકવાર મને બાતિલના દાવેદારોની મજલિસમાં બેસવાનો સંજોગ બન્યો. એમનામાંથી એક માણસથી કોઈક અયોગ્ય હરકત થઈ ગઈ પણ તેણે એ બહાનું દર્શાવ્યું કે મારો આ અમલ મલામત માટે હતો. એના પર કોઈએ કહ્યું, આ ઉઝર તથા બહાનુ બેહૂદા છે. મેં તેને જોયો કે ગુસ્સાના આવેશમાં તેનો શ્વાસ ફૂલી ગયો છે. ત્યારે મેં એને કહ્યું, હે શખ્સ ! જો મલામતમાં તારો દાવો દુરુસ્ત હતો તો આ માણસના વાંધા પર શોર મચાવવાનો શો મતલબ ? એ તો તારા મઝહબને મજબૂત કરે છે. જ્યારે તે તારી સાથે તારી રાહમાં મુવાફિકત (મળતાપણું) કરે છે તો તારો એની સાથે ઝઘડો જ શું ? તને શા માટે ગુસ્સો આવે છે ? અને જે શખ્સ હક્ક વાતની દાવત આપે એના માટે દલીલ જરૂરી છે અને તે દલીલ રસૂલુલ્લાહ ﷺની સુન્નતની હિફાઝત છે. જ્યારે હું જાહેરમાં ફર્જોને ત્યજનાર જોઉં છું જ્યારે કે તું લોકોને એની તરફ બોલાવવા ચાહે છે તો તારો અમલ તને ઈસ્લામના વર્તુળથી બહાર કરી દે છે. (કમશઃ)

ઝર્ને હૈદરી

(હફતો : ૧૧)

અઝ : શયુખલ હદીષ વત્તફસીર પીર સાઈ
ગુલામરસૂલ ફાસમી ફાદરી નફશાંદી دام ظلہ العالی
અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

વર્તમાન સમયમાં કેટલાક કહેવાતા સુન્નીઓમાં શીઆઈયત જેવા ખયાલોનો પગપેસારો થઈ રહ્યો છે જેનાથી ઘણા સુન્ની ભાઈઓ ગુમરાહીનો શિકાર થઈ રહ્યા છે, એવા સમયે 'અહલે સુન્નત વ જમાઅત'નો હક્ક મઝહબ સુન્ની હઝરાત સમક્ષ રજૂ કરી ઈમાનની સલામતીનો માર્ગ સમારતી આ કિતાબ 'ઝર્ને હૈદરી' નામથી અત્રે લેખમાળા રૂપે રજૂ કરીએ છીએ જે કુર્આન, હદીષ તથા ઉલમાના અફવાલથી રાફઝિયતના અંધકારને દૂર કરી અહલે સુન્નતની રોશની ફેલાવવા માટે ખૂબ જ સહાયકર્તા છે. એને જરૂરથી વાંચો વંચાવો અને ઈમાનમાં તાજગી મેળવો.
—તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

નબી કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે, "મારા પર સર્વ લોકો કરતાં એહસાનો અબૂબકનાં છે. એ જ છે : امن الناس برمولا ما સિદીકની આ અજોડતા તમને કેમ ન દેખાયી ?

એ લોકો સિદીકે અકબર અને મૌલા અલી رضی اللہ عنہماમાં ઈસ્લામ અપનાવવામાં અગ્રેસરીમાં તુલના કરીને બેસી ગયા પણ ઉલમાનું એ લખવું કે સિદીકે અકબર તો સરકારના એલાને નબુવ્વતથી પહેલાં શામના વ્યાપારિક સફર દરમિયાન જ ઈમાન લઈ આવ્યા હતા. એ સમયે મૌલા અલી رضી اللہ عنہની વિલાયતે બા સઆદત પણ થઈ ન હતી. (તારીખુલ ખુલફા, પેજ-૩૦) એમાં સિદીકે અકબર જ અજોડ છે.

સિદીકે અકબર رضی اللہ عنہનું આ અજોડપણુ આપને કેમ નજર ન આવ્યું ?!

અને છેવટમાં એ પણ જણાવો કે મુસ્તદરકમાં ઈમામ હાકિમ رحمۃ اللہ علیہ એ હદીષ નફલ ફર્માવી કે અબૂબક હુઝૂર ﷺ ના વઝીર હતા. આપ તેમનાથી દરેક મામલામાં મશવરો લેતા હતા. આપ ઈસ્લામમાં એમના ધાની હતા, ગારમાં એમના ધાની હતી, બદરના દિવસે અરીશમાં તેમના ધાની હતા, કબરમાં એમના ધાની છે, અને રસૂલુલ્લાહ ﷺ એમનાથી આગળ કોઈને સમજતા ન હતા. (મુસ્તદરક હાકિમ, હદીષ નં. ૪૪૬૩) સિદીકની આ સર્વ અજોડતાઓ આપને કેમ ન દેખાયી ?!

એના પર પૂરી ઉમ્મતનો ઈજમાઅ છે કે સિદીકે અકબર رضی اللہ عنہ સર્વ અવ્વલીન તથા આખરીનમાંથી વિલાયતમાં સૌથી અફઝલ છે. (શરહે ફિક્કહે અકબર)

બિલ્કુલ શક્ય છે કે કોઈની રાફઝિયતની રગ ફડકી ઉઠે અને અમારા પર મૌલા અલી رضી اللہ عنہની ખૂબીઓના ઈન્કારનો આરોપ લગાડી દે. બદગુમાની અને જાણીબુજીને આક્ષેપબાજી એ લોકોની આદત છે, જેથી અમે સ્પષ્ટ કરી દેવા ચાહીએ છીએ કે મૌલા અલી رضી اللہ عنہની વિશિષ્ટતાઓમાં આલે રસૂલ ﷺ ના જદે અમજદ (દાદા) હોવું, સહાબામાં સૌથી બેહતર ફેસલો કરવાવાળા (અફદાઉસ્સહાબા), સર્વ મોમિનોના મૌલા હોવાનું ખાસ એલાન ધરાવનાર, ખૈબરના દિવસે આપને ઝંડો અતા થવું, મસ્જિદ શરીફમાંથી જનાબતની હાલતમાં પસાર થવાની ઈજાઝતનું હોવું, لَا يُوَدِّعُنِي عَنِّي إِلَّا أَنَا وَعَلِيٌّ (મારા તરફથી આ પૈગામ કે જિમ્મેદારી અદા નહીં કરે પણ ક્યાં તો હું પોતે અથવા અલી)નું બહુમાન, أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِن مُوسَى (તમનેમારાથી તેજ નિસ્બત છે જે મૂસાને હારૂન સાથે હતી) નું

બહુમાન...વગેરે સામેલ છે. બલકે સૈયદના ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنهما એ આપની વિશિષ્ટતાઓની સંખ્યા તેર બતાવી છે. (તિબ્રાની અવસત, હદીષ-૮૪૩૨) જેમ કે અમે આપની વિશિષ્ટતાઓની વિગત પહેલા પેજ ઉપર વર્ણવી ચૂક્યા છીએ. આ વાતો આપની ફજીલતનો મહાન સબૂત છે, પણ અફઝલિયતનો સબૂત નથી.

પરંતુ આપ (હઝરત અલી رضي الله عنه)ના અગણિત ફઝાઈલ એવા પણ છે જેમને રાફઝીઓએ આપ رضي الله عنه ની વિશિષ્ટતાઓ બનાવીને મશહૂર કરેલ આપેલા છે. અને આપણા ભોળા સુન્ની પણ તેહફીક કર્યા વિના માથુ મારતા ચાલ્યા જાય છે. દા.ત. મશહૂર કરી દેવામાં આવ્યું છે કે કેવળ આપ رضي الله عنه જ મૌલૂદે કા'બા (કાબામાં જન્મ પામનાર) છે, જ્યારે કે હઝરત હકીમ બિન હિઝામ رضي الله عنه પણ કા'બામાં પેદા થયા હતા. ઈમામ હાકિમ લખે છે : "હઝરત મુસ્અબ ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ હકીમ ઈબ્ને હિઝામના વિશે વર્ણવે છે કે તેમનાં મા ઉમ્મે ફાખ્તા બિન્તે ઝુહેર બિન અસદ બિન અબ્દુલ ઉઝ્ઝા હતાં. તેમણે હકીમને કા'બામાં જન્મ આપ્યો જ્યારે કે તે સગર્ભા હતાં ત્યારે તેમને કાબાના અંદરૂની હિસ્સામાં પેદાઈશનું દર્દ થયું તો હકીમને કા'બાની અંદર જ જન્મ આપ્યો. તેણીએ તેમને બગલમાં લઈ લીધા અને ઝમઝમના હોજ પાસે આવીને કપડાં ધોયાં. હકીમથી પહેલાં પણ કોઈએ કા'બામાં જન્મ લીધો ન હતો અને તેમના બાદ પણ કોઈ કા'બા પેદા ન થયું." (મુસ્તદરક હાકિમ, ૬૧૪૬)

આ વાત નકલ કર્યા બાદ ઈમામ હાકિમ رحمته الله عليه લખે છે : હાકિમ કહે છે કે અંતિમ વાક્ત બોલવામાં મુસ્અબને વહેમ થયો. તવાતુર (સતત રિવાયતો) સાથે અખ્બાર (ખબરો) મૌજૂદ છે કે સૈયદના ફાતિમા બિન્તે અસદ رضي الله عنها એ અમીરુલ મો'મિનીન અલી ઈબ્ને અબી તાલિબ كرم الله وجهه الكريم ને

કા'બાની અંદર જન્મ આપ્યો.

ઈમામ નવવી عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ લખે છે : હકીમ رضي الله عنه કા'બામાં પેદા થયા, અને તેમના સિવાય કોઈનું કા'બામાં પેદા થવું નથી જાણવામાં આવ્યું. અને તે ખુદ હઝરત અલી ઈબ્ને અબી તાલિબ رضي الله عنه ના બારામાં રિવાયત કરે છે કે તે કા'બામાં પેદા થયા એ રિવાયત ઉલમાની નજીક ઝઈફ છે. (તહઝીબુલ અસ્મા લિલ્નવવી, પેજ-૨૩૪) અલ્લામા જલાલુદ્દીન સિયૂતી رحمته الله عليه લખે છે : શયખુલ ઈસ્લામે કહ્યું છે કે હઝરત હકીમ બિન હિઝામ સિવાય કોઈનું કા'બામાં પેદા થવું નથી જાણવામાં આવ્યું. અને મુસ્તદરક હાકિમમાં જે લખ્યું છે કે હઝરત અલી رضي الله عنه કા'બામાં પેદા થયાં તે ઝઈફ છે. (તદરીબુર્રાવી, ૨/૩૧૩)

અબ્દુર્રહમાન મુહમ્મદ સઈદ મુશ્કી લખે છે : મને સૈયદના અલી رضي الله عنه ના કા'બામાં પેદા થવાના બારામાં હદીષની કિતાબોમાં કોઈ ચીજ નથી મળી. બલકે હકીમ બિન હિઝામના કા'બામાં પેદા થવું સાબિત છે. હાકિમની અજાયબીઓમાંથી એક એ પણ છે કે તેમણે હઝરત હકીમ બિન હિઝામની કા'બામાં પેદા થવાવાળી રિવાયતના બાદ આ લખ્યું છે કે "હઝરત અલીનું કા'બામાં પેદા થવું તવાતુરથી સાબિત છે." એવું હોવું જોઈતું હતું કે હાકિમ એ મુતવાતિર (સતત રિવાયત)ને પેશ કરતાઆશ્ચર્ય છે હાકિમ પર જે તસાહુલ તથા તશીઅ (નરમી તથા ઠીલ આપવામાં અને શીઆ તરફ ઝુકાવ)માં મશહૂર છે, કે તેમણે આ તવાતુર (સતત રિવાયતો હોવા)નો દાવો કેવી રીતે કરી આપ્યો ? (અહાદીષે યહતજ બિહા અશિશઆ, પેજ-૧૨૨) તદ્ ઉપરાંત હઝરત હકીમ બિન હિઝામ رضي الله عنه નું કા'બા શરીફમાં પેદા થવું અસંખ્ય કિતાબોમાં વર્ણન પામેલ છે. (દા.ત. સહીહ મુસ્લિમ, હદીષ નં. ૩૮૫૯,

મઅરિફતુસ્સહાબા લિ અબી નુએમ, ૨/૭૦૧, અલ્ અઅલામ, ૨/૨૬૯, સિયરે અઅલામુ-નબલા, ૩/૪૬, નસ્બુર્આયહ, ૨/૪, અલ અકમાલ ફી ઈસ્મિઆઉરિજાલ લિ સાહિબિલ મિશકાત, પેજ-૫૯૧, કિતાબુલ મુજજર, પેજ-૧૭૬, અલ અસાબા ફી તમીઝુસ્સહાબા લિ ઈબ્નિ હજર, પેજ ૩૯૭, તહઝીબુતહઝીબ, ૨/૧૮૨, ઈઝાલતુલ ખફા, ૨/૨૫૧, ફયઝુલ ફદીર, ૨/૩૭) અમે કેવળ નફલ કરવા પર સંતોષ માન્યો છે અન્ય કોઈ વિવરણ નથી કર્યું. જાવ! આસ્માને ઈલ્મો ફિકના તે ચમકતા તારાઓ પર જઈને ફત્વાબાજી કરો જેમનાં દષ્ટાંત કદી ન લાવી શકશો.

એ જ પ્રમાણે એ પણ મશહૂર કરી દેવામાં આવ્યું છે કે કેવળ મૌલા અલી رضی اللہ عنہ ઈલ્મનો દરવાજો છે. જ્યારે કે : **فَبِأَيِّهِمْ أَفْتَدَيْتُمْ أَهْتَدَيْتُمْ** (મારા સહાબા તારાઓની જેમ છે, તમે જેની પણ પયરવી કરશો હિદાયત પામશો) વગેરેથી સાફ જાહેર છે કે અન્ય સહાબા તથા અહલે બયત પણ ઈલ્મના દરવાજા છે. એમનામાંથી હઝરત અબૂબક رضی اللہ عنہને ઈલ્મ તથા ફઝલના કારણે તમામ સહાબાના ઈમામ બનાવવામાં આવ્યા. (બુખારી, હદીષ-૬૭૮) હઝરત ઉમર ફારૂક رضی اللہ عنہએ નબી કરીમ صلى الله عليه وسلمનો સર્વ ઈલ્મ પી લીધો. (મુસ્લિમ, હદીષ-૬૧૯૦, ૬૧૯૧, બુખારી, હદીષ-૮૨, ૩૬૮૧, ૭૦૦૬, ૭૦૨૭, ૭૦૩૨ તિર્મિઝી, હદીષ-૨૨૮૪, મુસ્તદરક, હદીષ-૪૫૫૨) હઝરત ઉબય ઈબ્ને કઅબ સૌથી મોટા કારી છે. હઝરત ઝયદ બિન ષાબિત સૌથી અધિક વારસાના ઈલ્મના નિષ્ણાત છે. હઝરત મઆઝ બિન જબલ સૌથી અધિક હલાલ તથા હરામનો ઈલ્મ ધરાવે છે મૌલા અલી رضی اللہ عنہ સૌથી મોટા કાઝી છે. આ સર્વ વાતો ખુદ નબી કરીમ صلى الله عليه وسلمએ વર્ણન કરી છે અને તિર્મિઝી, ૨/૨૧૯ પર મૌજૂદ છે. એ જ

પ્રમાણે હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضی اللہ عنہ સૌથી મોટા હાફિઝુલ હદીષ છે. (બુખારી, હદીષ-૧૧૮, ૧૧૯) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ رضی اللہ عنہماને દીનની ફિકહ તથા હિકમત અતા થઈ. (બુખારી, હદીષ-૭૫, ૧૪૩, ૩૭૫૬) અને આપ رحمۃ اللہ علیہ **أَفَقَهُ النَّاسِ** એટલે સર્વ લોકો કરતાં મોટા ફકીહ. નબી કરીમ صلى الله عليه وسلمએ લોકોને હુકમ આપ્યો કે અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્ઉદથી કુર્આન શીખો. (બુખારી, હદીષ-૩૭૬૦) હઝરત હુઝૈફા નબી કરીમ صلى الله عليه وسلمના હમરાઝ છે જેને એમનાં સિવાય કોઈ નથી જાણતુ. (બુખારી, હદીષ-૩૭૬૧) **رَضَوَانُ اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہُمْ اَجْمَعِیْن**

એટલા માટે મૌલા અલી કારી رضی اللہ عنہએ હદીષ બાબુલ ઈલ્મની શરહમાં લખ્યું છે કે **أَيُّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْعِلْمِ** એટલે મૌલા અલી ઈલ્મના દરવાજાઓમાંથી એક દરવાજો છે જેથી બાબુલ ઈલ્મ હોવું મૌલાએ કાઈનાતની ફઝીલતનો સબૂત જરૂર છે પણ એ અફઝલિયતનો સબૂત નથી.

એ જ પ્રમાણે એ પણ મશહૂર કરી દેવામાં આવ્યું છે કે કેવળ અલીનો ચહેરો જોવું ઈબાદત છે. એ વાત એના સ્થાને સાચી છે, એમાં કોઈ શક નથી કે સૈયદના અલીયે મુર્તઝા رضی اللہ عنہ જ નહીં, બલકે સર્વ નબીઓ, સહાબીઓ તથા તાબઈન બલકે સર્વે અવલિયાનો ચહેરો જોવો ઈબાદત છે. એ શખ્સને આગ નથી સ્પર્શી શકતી જેણે નબી કરીમ صلى الله عليه وسلمને જોયા હોય, અથવા જેણે સહાબીને જોયા હોય. (તિર્મિઝી, હદીષ-૩૮૫૮ અલ હદીષ હસન) તો પછી મૌલા અલીના ચહેરાને જોવું ઈબાદત કેમ ન હોય? પરંતું એ આપની જ વિશિષ્ટતા નથી. બીજું કે હુઝૂરે કરીમ صلى الله عليه وسلم સિદીકે અકબર અને ફારૂકે આ'ઝમ رضی اللہ عنہماની તરફ જોતા હતા અને મુસ્કુરાતા હતા, અને તેઓ બંનેવ

હુઝૂર ﷺને જોઈને મુસ્કુરાતા હતા. (તિર્મિઝી, હદીષ-૩૬૬૮) કા'બાના તરફ જોવું પણ ઈબાદત છે. કુર્આન શરીફના સહીફામાં જોઈને પઠવું હજાર ગણો અધિક સવાબ ધરાવે છે. (શોઅબુલ ઈમાન લિલ્બયહફી, હદીષ-૨૨૧૮, મિશકાત, હદીષ-૨૧૬૭) મા બાપની તરફ મહોબ્બતની નજરથી કેવળ એકવાર જોવાથી મકબૂલ હજજનો સવાબ મળે છે. (મિશકાત, પેજ-૪૨૧, અલ હદીષ ઝઈફ) અને અલ્લાહના વલીની નિશાની જ એ છે કે જ્યારે એને જોવામાં આવે તો અલ્લાહ યાદ આવી જાય. (ઈબ્ને માજહ, હદીષ-૪૧૧૮) જેથી એમાં મૌલા અલી رضی اللہ عنہની ફઝીલત મૌજૂદ છે પણ એ આપની વિશિષ્ટતા નથી. આ સર્વ હદીષોમાં સરખાપણાનો સબબ કેવળ ઈબાદત છે, નહીં તો મકામ તથા મર્તબાનો ફરક પોતાના સ્થાને સિધ્ધ થયેલ છે.

એ પણ મશહૂર કરી આપવામાં આવ્યું છે કે કેવળ અલીનો ઝિક્ર જ ઈબાદત છે. જ્યારે કે હુઝૂર ﷺએ જેવી રીતે પોતાની નઅત સંભળાવવાનો હઝરત હસ્સાન رضی اللہ عنہને હુકમ કર્યો. એ જ રીતે એક દિવસ પૂછ્યું : "قُلْتُ فِي أَبِي بَكْرٍ شَيْئًا : "શું તમે અબૂબક્રની મન્કબત લખી છે?" તેમણે અર્જ કર્યું, જી હા ! ફર્માવ્યું, સંભળાવો ! હું સાંભળવા ચાહું છું. (મુસ્તદરક હાકિમ, હદીષ-૪૪૬૭, ૪૫૧૮) આ સિદ્દીકે અકબર رضی اللہ عنہની વિશિષ્ટતા છે. (મુસ્તદરક હાકિમ, હદીષ-૪૪૬૭, ૪૫૧૮) આ સિદ્દીકે અકબર

મુસ્તદરકમાં સૈયદના ઈબ્ને મસ્ઉદ رضی اللہ عنہનો એક જબરદસ્ત કૌલ મૌજૂદ છે કે "إِذَا ذُكِرَ الصَّالِحُونَ فَحَيَّهَا بِعُمَرَ" જ્યારે સાલેહીનનો ઝિક્ર (ચર્ચા) કરો તો ઉમરની વાત જરૂર કરો." (મુસ્તદરક હાકિમ, હદીષ-૪૫૭૮) ખુદ મૌલા અલી رضی اللہ عنہને ફર્માવે છે કે : "إِذَا ذُكِرَ الصَّالِحُونَ فَحَيَّهَا بِعُمَرَ" (તિબ્રાની અવસત, હદીષ-૫૫૪૮, તારીખુલ ખુલફા, પેજ-૮૪) બલકે સર્વ સાલેહીનના બારામાં ફર્માવ્યું કે, "ذُكِرَ الصَّالِحِينَ كَقَارَةَ" સાલેહીનનો ઝિક્ર (ઉલ્લેખ) ગુનાહોનો કફ્ફારો છે. (અલ જામિ'ઉસ્સગીર, હદીષ-૪૩૩૧) જેથી આ હદીષમાં પણ મૌલા અલી رضی اللہ عنہની ફઝીલત મૌજૂદ છે પણ આ આપ رضی اللہ عنہની વિશિષ્ટતા નથી.

દામાદે રસૂલ (જમાઈ) હોવું પણ આપની ફઝીલત છે અને દરેકે દરેક બાળક જાણે છે કે એ આપ رضી اللہ عنہની વિશિષ્ટતા નથી, બલકે હઝરત ઉખ્માન ગની رضی اللہ عنہ આ પૂરી કાર્નાતમાં એકલી જ એવી વ્યક્તિ છે જેમને કોઈ નબીની બે સાહબઝાદીઓના પતિ થવાનો શરફ હાંસલ છે. હા ! એમાં એક પાસુ સૈયદતુન્નિસા علیٰ ابيها علیها الصلوٰة والسلام ની પ્રતિથી વિશિષ્ટતાનું મૌજૂદ છે. એમાં કોઈ શંકા નથી અને એને અમે આપની વિશિષ્ટતાઓમાં વર્ણવી ચૂક્યા છીએ. -(કમશ:)

<p>આલિમ બનાવનાર કિતાબ મંગાવો !</p> <p>બહારે શરીઅત (ભાગ : ૧) ૧ થી ૫ હિસ્સા</p> <p>બહારે શરીઅત (ભાગ : ૨) ૬ થી ૧૦ હિસ્સા</p>	<p>જેમાં અફીદા, વુઝૂ, ગુસ્લ, તયમ્મુમ, નમાઝ, રોઝા, હજજ, ઝકાત, તલાફ વિશે, ફસમ, મન્નત, ઝિના, શરાબ, તોહમત, ખૂન, ચોરી, જેહાદ, મુર્તદ.... વગેરે વિશે કુર્આન, હદીષની રૂએ મસાઈલનો ખજાનો (વાંચો-વંચાવો)</p> <p>બંને ભાગના રૂ. ૫૦૦/- (ટપાલ ખર્ચ રૂ. ૧૦૦/-)</p> <p>સંપર્ક કરો : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા) મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂચ, પિન : ૩૯૨૦૨૦, મો. ૯૪૨૭૪૬૪૧૧</p>
---	---

સિલએ રહમી (સગાં સાથે સારા સંબંધો)નું વર્ણન

રજૂકર્તા : હાફિઝ મુહમ્મદસજ્જાદ શબ્લીર પટેલ (પ્રિન્સિપાલ : હેરા ઈંગ્લિશ સ્કૂલ-આમોદ)

કુર્આન તથા હદીષમાં સિલએ રહમીનો હુકમ આપવામાં આવ્યો છે કે પોતાના સગા સંબંધીઓ સાથે સારા સંબંધ રાખો અને તેમની સાથે સંબંધ તોડશો નહીં. અલ્લાહ તઆલા ફર્માવે છે :

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝

અને જે લોકો અલ્લાહ સાથે કરેલા વચનને મજબૂત કર્યા પછી તોડી નાખે છે, અને જેને જોડવાનો અલ્લાહે હુકમ કર્યો છે તેને તોડી નાખે છે અને ઘરતીમાં ફસાદ ફેલાવે છે, તેમના પર લાનત (ધિક્કાર) છે અને તેમના માટે ખરાબ ઘર છે."

(સૂરએ રઅદ, ૨૫)

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝

"નસીહત એ જ માને જે સમજદાર લોકો છે, તે લોકો જે અલ્લાહના વચનને પૂર્ણ કરે છે અને વાત પાકી કરી તોડતા નથી. અને જેમને જોડવાનો અલ્લાહે હુકમ કર્યો છે તેને જોડે છે, પોતાના રબનો ડર રાખે છે અને હિસાબની બુરાઈથી ભયભીત રહે છે. (સૂરએ રઅદ : ૧૩/૧૮ થી ૨૧)

"અને અલ્લાહથી ડરો, જેના નામે તમે એકબીજા પાસે માગો છો, અને સગા સંબંધીઓના હક્કોનું પણ ધ્યાન રાખો. (સૂરએ નિસા : ૧)

ફાયદો : ઈસ્લામી ભાઈઓ બહેનો ! આ આયતોમાં અલ્લાહ તઆલાએ સગા સંબંધીઓ સાથે સિલએ રહમી (સદવર્તાવ)નો હુકમ આપ્યો છે

અને સંબંધ તોડવાને મોટો ગુનો ગણાવ્યો છે, પરંતુ અફસોસ ! આજકાલ પોતાનાઓથી દુશ્મની છે અને પારકાઓથી દોસ્તી છે.

★ હવે સિલએ રહમી વિશે કેટલીક હદીષો જણાવીએ ★

(૧) રહમતુલ્લિલ આલમીન عليه وسلم એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યું, "અલ્લાહ તઆલાએ જ્યારે મખ્લૂકને પેદા કરી ત્યારે રિશતા (સગપણ) (કે એ પણ મખ્લૂક છે) ઊભું થયું અને અલ્લાહના દરબારમાં અર્જ કરી. અલ્લાહ તઆલાનો ઈર્શાદ થયો કે શું ચાહે છે ? તો રિશતા (સગપણ)એ કહ્યું, હું રિશતો (સંબંધ તોડવાવાળાથી તારી પનાહ માગુ છું. તો અલ્લાહ તઆલાએ ફર્માવ્યું કે શું તું તેના પર રાજી નથી કે જે તને જોડશે હું તેને જોડું અને જે તને તોડશે હું તેને તોડું ? રિશતા (સગપણ)એ કહ્યું, હા ! હું રાજી છું." અલ્લાહ તઆલાએ ફર્માવ્યું : "તો એવું જ રહશે." (બુખારી, મુસ્લિમ)

(૨) નબીએ કરીમ عليه وسلم એ ફર્માવ્યું કે, રિશતો અલ્લાહના અર્શ સાથે વળગીને એ કહે છે કે, જે મને જોડશે અલ્લાહ તેને જોડશે અને જેમને તોડશે અલ્લાહ તેને તોડશે. (બુખારી, મુસ્લિમ)

(૩) હુજૂરે અફદસ عليه وسلم એ ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ તઆલાએ ફર્માવ્યું કે હું અલ્લાહ છું, હું રહમાન છું, રિશતાને મેં પેદા કર્યો છે અને તેને મારા નામમાંથી એક નામ આપ્યું છે, જેથી જે તેને જોડશે હું તેને જોડું અને જે તેને તોડશે હું તેને તોડી નાખું." (અબૂ દાઉદ)

(૪) નબીએ કરીમ عليه وسلم એ ફર્માવ્યું કે "જે ઈચ્છે છે કે તેની રોજીમાં વધારો થાય અને તેની

ઉમરમાં મોડુ કરવામાં (લાંબી કરવામાં) આવે તો તેણે જોઈએ કે પોતાના સગા સંબંધીઓ સાથે સારો વ્યવહાર રાખે. (બુખારી, મુસ્લિમ)

(૫) નબીએ કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે પોતાના વંશને એટલો શીખો કે જેનાથી સિલએ રહમી કરી શકો, કેમ કે સિલએ રહમી પોતાના લોકામાં (સંબંધીઓમાં) મહોબ્બતનું કારણ છે, જેનાથી માલમાં વધારો અને ઉમર લાંબી થશે. (તિર્મિઝી શરીફ)

(૬) નબીએ કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "જે વ્યક્તિ ઈચ્છે છે કે તેની ઉમર લાંબી થાય, રોજીમાં વધારો થાય અને ખરાબ મૃત્યુથી બચી જાય, તેણે જોઈએ કે અલ્લાહથી ડરે અને સગા સંબંધીઓ સાથે સારો વ્યવહાર કરે." (મુસ્તદરક)

(૭) નબીએ કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "સગા સંબંધીઓ સાથે સંબંધ તોડનાર વ્યક્તિ જન્મતમાં દાખલ નહીં થાય." (બુખારી, મુસ્લિમ)

(૮) નબીએ કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "જે સમાજમાં સંબંધ તોડનાર લોકો હોય તેમના પર અલ્લાહની રહમત ઉતરતી નથી."

(૯) હબીબે ખુદા ﷺ એ ફર્માવ્યું, સિલએ રહમી કરનાર તે નથી કે જે ફક્ત સારા વર્તનના બદલામાં સારો વર્તાવ કરે, પરંતુ સાચો સિલએ રહમી કરનાર તો તે છે કે જ્યારે પેલી બાજુથી તોડી નાખવામાં આવે છે અને આ જોડે છે. (બુખારી શરીફ)

(૧૦) હઝરત અબૂ હુરૈરહ રઝી અલ્લાહી રિવાયત છે કે એક વ્યક્તિએ અર્જ કરી કે, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ મારા કેટલાક સગા સંબંધીઓ એવા છે કે હું તેમની સાથે સારો વ્યવહાર કરું છું, પરંતુ તેઓ મારા સાથે ખરાબ વર્તન કરે છે. હું તેમની સાથે ભલાઈ કરું છું અને તેઓ મને દુઃખ આપે છે. (બુરાઈ કરે છે) અને હું તેમની સાથે નમ્રતાથી વર્તું છું અને તે મારી સાથે અજ્ઞાનતાભર્યું વર્તન કરે છે. આપે ઈશાદ ફર્માવ્યો. જો તું એવું જ કરતો રહીશ જેમ તું કહી રહ્યો છે તો તું તેમને ગરમ રાખ ફેંકાવે છે, અને જ્યાં સુધી આ રીતે સારો વ્યવહાર કરતો રહીશ ત્યાં સુધી

અલ્લાહ તરફથી તારી મદદ ચાલુ રહેશે." (મુસ્લિમ, શરીફ)

(૧૧) હઝરત ઉકબા બિન આમિર રઝી અલ્લાહી રિવાયત છે કે તેઓ રસૂલલ્લાહ ﷺ ની મુલાકાત માટે ગયા. મેં જલ્દીથી હુઝૂર ﷺ નો હાથ પકડી લીધો. હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું, હે ઉકબા ! દુનિયા અને આબિરતનું ઉત્તમ આચરણ (અપ્લાક) એ છે કે જે તારા સાથે સંબંધ તોડે, તું તેની સાથે સંબંધ જાળવી રાખ અને જે તારા પર જુલમ કરે તેને માફ કરી દે, અને જે ઈચ્છે કે તેની ઉમર લાંબી થાય અને રોજીમાં બરકત (વધારો) થાય તો તે પોતાના સંબંધીઓ સાથે સિલએ રહમી કરે. (મુસ્તદરક)

ફાયદો : અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ બધા પુરૂષો અને સ્ત્રીઓને પોતાના સગા સંબંધીઓ સાથે સારો વ્યવહાર કરવાનો હુકમ આપ્યો છે. પરંતુ આપણા સૌની હાલત એ છે કે પોતાના સંબંધીઓ સાથે દુશ્મની અને પારકાઓ સાથે દોસ્તી છે. વધુ પડતી બહેનો એવી ફરિયાદ કરે છે કે પેલા સંબંધીઓ અમારી સાથે સંબંધ સારો નથી રાખતા એટલે અમે પણ તેમની સાથે સંબંધ રાખતા નથી.

પરંતુ હદીષ શરીફમાં સ્પષ્ટ આદેશ આપવામાં આવ્યો છે કે જો સંબંધીઓ જુલમ અને ખરાબ વર્તન કરે તો પણ તેમની સાથે સારો વ્યવહાર કરવો જોઈએ. એમાં જ અલ્લાહ અને તેના રસૂલ ﷺ રાજી થાય છે, રોજીમાં બરકત થાય છે અને આયુષ્યમાં વધારો થાય છે.

એટલા માટે મુસલમાન પુરૂષો અને સ્ત્રીઓને જોઈએ કે પોતાના સગા સંબંધીઓ સાથે સારો સંબંધ જાળવે, જો કોઈ સંબંધ તૂટી ગયો હોય તો પહેલ કરીને તેમને મળવું જોઈએ, તેમની ખબર લેવી જોઈએ, સંબંધીઓને વારે તહેવારે હદિયો અને ભેટો આપે, તેમને કોઈ કામમાં જરૂરત છે તો તેમના કામમાં મદદ કરે, તેમની ખબર લેવી જોઈએ તેમની સાથે સલામ દુઆ દ્વારા સંબંધ મજબૂત બનાવવો જોઈએ, તેમનાથી વાતચીત કરે અને તેમની સાથે નરમી અને મહેરબાની સાથે પેશ આવે. (હવાલો : નૂરાની ઝેવર કામિલ, ભાગ-૧ થી ૪)

શું આશૂરાની દુઆ માટે કોઈ સનદ છે ખરી ?

કાર્યાલય

અસ્સલામુ અલૈકુમ વરહમતુલ્લાહિ વબરકાતુહ !

આશૂરાની દુઆ અંગેની પ્રચલિત માન્યતા કે જે કોઈ તેને પઢશે તે આખા વર્ષ સુધી મૃત્યુ પામશે નહીં, તેના વિશે ધાર્મિક વિદ્વાનો અને અધિકૃત મુફ્તીઓ શું કહે છે ? શું એની કોઈ હકીકત છે કે નહીં ?

(પ્રશ્નકર્તા : અબ્દુલ્લાહ હુબ્લી, કર્ણાટકા)

વઅલયકુમ સલામ વરહમતુલ્લાહિ વબરકાતુહ

અલજવાબ : આ દુઆ અને તેની અન્ય ફઝીલતો કેટલાક ઉર્દૂ પુસ્તકોમાં લખેલી છે, જેમ કે જન્નતી ઝેવર, પેજ-૧૦૫, ઈસ્લામિક પબ્લિશર દ્વારા પ્રકાશિત, મજમૂઆ વઝાઈફ ૧૦૬, મક્તબા રિઝવિયા, કરાચી વગેરે દ્વારા પ્રકાશિત, પરંતુ આ પુસ્તકોમાં કોઈ સંદર્ભનો ઉલ્લેખ નથી.

અમારા સંશોધન મુજબ, આ દુઆને પાયાવિહોણી કહેવું અને તેની આ ફઝીલત સનદ વિનાની છે એવું કહેવું યોગ્ય નથી, અલ્લામા સૈયદ બકરી બિન સૈયદ મુહમ્મદ શત્તા દમયાતી رحمۃ اللہ علیہ ફર્માવે છે : ફતહુલ્ બારીમાં કહેવામાં આવ્યું કે, "આશૂરાના દિવસે જે શબ્દો પઢવામાં આવે છે તે હૃદયને મૃત્યુથી બચાવે છે, તે છે : سبحان اللہ مل المیزان દુઆએ આશૂરા છેવટ સુધી. અને અલ અજહૂરના બે વિદ્વાનોએ કહ્યું,

حسبى الله ونعم الوكيل نعم المولى ونعم النصير

"જે કોઈ આશૂરાના દિવસે કહે છે, "મારા માટે અલ્લાહ પૂરતો છે, અને તે શ્રેષ્ઠ કાર્યકર્તા છે, હા, તે

રક્ક છે, અને તે શ્રેષ્ઠ મદદગાર છે." તો અલ્લાહ સર્વશક્તિમાન તેને તે વર્ષના અનિષ્ટથી બચાવશે. અને તૌફીક અલ્લાહ તરફથી. (એઆનતુતાલિબીન, વોલ્યુમ ૨, પૃષ્ઠ ૨૬૭, દારે ઈહયાઉલ કુતુબ, અલ-અરબિયા)

અમીરુસ્સગીર અલ્લામા અબૂ અબ્દુલ્લાહ મુહમ્મદ બિન મુહમ્મદ સનબાવી માલિકી رحمۃ اللہ علیہ કહે છે : અમને મળેલી વસ્તુઓમાં અને સૈયદી અલી અલ-અજહૂરીએ જે ઉલ્લેખ કર્યો છે તેમાં આશૂરાના દિવસે આ દુઆ સાત વખત પઢવી, અને જે કોઈ તેનું પાલન કરે છે તે જે વર્ષે તેને પઢશે તે વર્ષે મૃત્યુ પામશે નહીં. અને જો તેનું મૃત્યુ નજીક હશે, તો તે તેને પઢી શકશે નહીં. તે આ છે : سبحان اللہ مل المیزان દુઆએ આશૂરા છેવટ સુધી. (મુસલસલ આશૂરા, પેજ-૧૧, જામિઅતુલ અંબાર) વળી શેખ અલ-અજહૂરીએ તેમના પુસ્તક અલ-જવાહિરમાં સૈયદી સૈયદ મુહમ્મદ જે અલ મદઉગૌતલ્લાહ તરીકે જાણીતા છે, તેમણે કિતાબુલ જવાહિરમાં કહ્યું છે કે જે કોઈ આશૂરાના દિવસે સિત્તેર વખત કહે છે :

حسبى الله ونعم الوكيل نعم المولى ونعم النصير

અમારા માટે અલ્લાહ પૂરતો છે, અને તે શ્રેષ્ઠકર્તા, શ્રેષ્ઠ માલિક અને શ્રેષ્ઠ મદદગાર છે. "અને પછી નીચેની દુઆ સાત વખત પઢે તે તે વર્ષે મૃત્યુ પામશે નહીં. અને જો તેનું મૃત્યુ નજીક હોય, તો તે વાંચી શકશે નહીં. તે આ છે : سبحان اللہ مل المیزان દુઆએ આશૂરા છેવટ સુધી.

(હવાલો : દારુન્નજૂમ પેજ-૩૫, બૈરૂત)

અલ્લામા અલી બિન અબ્દુરહમાન અજહૂરી મિસ્રી માલિકી رحمۃ اللہ علیہ ના હવાલાથી જાણવા મળ્યું કે આ દુઆના આ વિશેષ ગુણોનો ઉલ્લેખ હઝરત ગૌષ ગ્વાલિયરી رحمۃ اللہ علیہ એ કર્યો હતો, જે તેમની કિતાબ

"જવાહિરે ખમ્સા"માં નોંધાયેલ છે.

હઝરત શૈખ ગ્વાલિયરી رحمۃ اللہ علیہ કહે છે : જે કોઈ આશૂરાના દિવસે આ દુઆ સાત વખત પઢશે તો ઈન્શા અલ્લાહ ! તે એ વર્ષે મૃત્યુના આઘાતથી સુરક્ષિત રહેશે, અને જે વર્ષે તે મૃત્યુ પામશે, તે તેને વાંચી શકશે નહીં. આ દુઆ છે : سبحان اللہ مل الییزان દુઆએ આશૂરા છેવટ સુધી. (જવાહિરે ખમ્સા દારુલ ઈશાઅત, કરાચી, પૃષ્ઠ-૭૨)

અને જવાહિરે ખમ્સાના અધિકૃત દજજાને સાબિત કરવા માટે એટલું પૂરતું છે કે સરકાર આ'લા હઝરત મુહમ્મદને બરેલ્વી رحمۃ اللہ علیہ એ તેને ઉમદા અને ઉત્તમ પુસ્તકનું બિરુદ આપ્યું છે. આપ ફર્માવે છે : "જવાહિરે ખમ્સા એક ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ અને અધિકૃત પુસ્તક છે." (ફતાવા રઝવિયહ, ભાગ-૨૩, પૃષ્ઠ ૧૭૮, રઝા ફાઉન્ડેશન)

અલ્લામા આરિફ બિલ્લાહ શૈખ મુહમ્મદ બિન ખતીરુદીન અત્તાર رحمۃ اللہ علیہ (વફાત : ૯૭૦ હિજરી) કહે છે : "અને એ પણ, જે કોઈ આશૂરાના દિવસે આ દુઆ સાત વખત પઢશે તે એ વર્ષે મૃત્યુ પામશે

નહીં, અને જો તેનું મૃત્યુ નજીક આવશે, તો તેને તે વાંચવાની તક આપવામાં આવશે નહીં. દુઆએ આશૂરા છેવટ સુધી. (જવાહિરે ખમ્સા પૃષ્ઠ-૭૨, દારુલ કુતુબિલ ઈલ્મિયા)

સારાંશ કે આશૂરાની દુઆ અને તેની ઉપરોક્ત ફઝીલત અધિકૃત છે, જો કે, આ ફઝીલતની નિસ્બત હઝરત સૈયદુના ઈમામ ઝૈનુલ આબિદીન رحمۃ اللہ علیہ પ્રતિ કરવામાં આવે છે તે સાબિત નથી, જેથી આ ફઝીલતનું વર્ણન કરવામાં કોઈ વાંધો નથી, પરંતુ તેને સૈયદુના ઈમામ ઝયનુલ આબિદીન رحمۃ اللہ علیہ પ્રતિ સંબંધિત કરવામાં ન આવે. અલ્લાહ બેહતર જાણનાર છે.

લખનાર : (મુફતી) મુહમ્મદ શકીલ

અખ્તર ફાદરી બરકાતી

واللہ اعلم ورسولہ اعلم عز وجل وصلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم

-મુહમ્મદ રઝા મર્કઝી

(બાદિમુત્તદરીસ વ ઈફતા : અલ જામિઅતુલ કાદરિયા

નજમુલ ઉલૂમ, માલેગાંવ) (-શરઈ અદાલત

વોટ્સ-એપ ગ્રુપ)

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા-દયાદરાનાં લેટેસ્ટ પ્રકાશનો

- ❑ રસૂલે ખુદા صلی اللہ علیہ وسلم નો ગયબનો ઈલ્મ (અઝ : હઝરત અલ્લામા મુફતી નિઝામુદીન રઝવી-મુબારકપુર)
 - ❑ હઝરત અમીર મુઆવિયહ رضی اللہ عنہ પર એક નજર અઝ : હઝરત અલ્લામા મુફતી અહમદ યારખાં رحمۃ اللہ علیہ
 - ❑ મિર્ઝતુલ મનાજીહ શરહે મિશ્કાતુલ મસાબીહ (ભાગ-૬)
 - ❑ પાંચ નબવી નસીહતો : (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર નૂરી)
 - ❑ ગુલદસ્તાએ સીરતુન્નબી صلی اللہ علیہ وسلم (અઝ : મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી)
 - ❑ ૧૫૦૦ મી મીલાદુન્નબી નિમિત્તે મીલાદુન્નબી صلی اللہ علیہ وسلم વિશેષાંક (બરકાતે ખ્વાજા મંથલી લેખ સંગ્રહ)
 - ❑ ઈઝરાઈલની હફીકત ઇતિહાસના આઈનામાં (બરકાતે ખ્વાજા મંથલી લેખ સંગ્રહ)
- (સર્વ કિતાબોના સંપાદક / અનુવાદક : પટેલ શખ્બીર અલી રઝવી (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

:: અમારા આગામી પ્રકાશનો ::

- ❑ મિર્ઝતુલ મનાજીહ શરહે મિશ્કાતુલ મસાબીહ (ભાગ-૭ તથા ૮)
- ❑ મઆરિજુન્નબુવ્વાત (સીરતે રસૂલ صلی اللہ علیہ وسلم પર કિતાબ) ❑ ઈસ્લામી અખ્લાક તથા આદાબ વગેરે

નોંધ : રૂ. ૧૦૦૦/- ભરી અંજુમના મેમ્બર થનારને વરસભર છપાતી કિતાબો ડાયરેક્ટ મળતી રહેશે. (સંપર્ક નં. : ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧)

ફઝાઈલે અહલે બૈત

અને અમુક
બનાવટી રિવાયતો

કાર્યાલય

અલ્લાહ તઆલાએ આ ફાઈનાતમાં અસંખ્ય તથા અગણિત મખ્લૂકને પેદા ફર્માવી અને પછી તેમાં શરાફત તથા બુઝુર્ગીનો સુનેહરો તાજ ઈન્સાનોના માથે સજાવ્યો અને એહસાન પર એહસાન એ કે અક્કલ અને સમજની ન ખત્મ થનાર નેઅમત અતા ફર્માવી જેનાથી બીજી મખ્લૂક મેહરૂમ છે. પરંતુ ઈન્સાનોના વચ્ચે ઈન્સાન હોવાની દૃષ્ટિએ કોઈ ફઝીલત ન રાખી. એવી જ રીતે ઈન્સાન બીજી મખ્લૂકો ઉપર એક સર્વોત્તમ શાન ધરાવે છે તે એ છે કે ઈન્સાની સમાજમાં સામૂહિકતા અને કૌટુંબિક જીવન પદ્ધતિનો ખયાલ છે જે બીજા પ્રાણીઓમાં નથી જોવા મળતો, પરંતુ છતાંય વ્યક્તિને વંશ અને ખાનદાનની બુનિયાદ પર શર્ફ અને બુઝુર્ગી પ્રાપ્ત નથી બલકે અલ્લાહ તઆલાએ કુઆને મજ્હદમાં શરાફત અને બુઝુર્ગીની બુનિયાદ તફવા અને પરહેઝગારી ઉપર રાખેલ છે. અલ્લાહનો ઈર્શાદ છે, "બેશક ! અલ્લાહ તઆલાની બારગાહમાં તમારામાં ઈજજતવાન એ છે જે તમારામાં સૌથી વધુ પરહેઝગાર છે." (સૂરએ હુજુરાત)

અને હજજતુલ વિદાઅના મોકા ઉપર સમાનતાનો સબક આપતાં ફર્માવ્યું, આજથી કોઈ અરબીને કોઈ અજમી (અરબની સિવાય) ઉપર કોઈ ગોરાને કોઈ કાળા ઉપર કોઈ ફઝીલત નથી. પરંતુ આ ધરતી ઉપર અમુક વ્યક્તિઓ એવી પણ છે જેમને વંશની બુઝુર્ગી પણ પ્રાપ્ત છે અને ખાનદાની શરાફત પણ, જેમને શારીરિક પવિત્રતા પ્રાપ્ત છે તો રૂહાની પાકીઝગી પણ, જેની ગવાહી જાતે કુઆને મજ્હદ આપી રહું છે :-

انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت

"હે નબી (ﷺ)ના ધરવાળાઓ ! અલ્લાહ તઆલા યાહે છે કે તમારાથી નાપાકીને દૂર ફર્માવી દે અને તમને ખૂબ ખૂબ પાક ફર્માવી દે." (યા. ૨૨, રૂ. ૧) અને રસૂલે

અકરમ (ﷺ) એ એક ઠેક ઠેકાણે અહલે બૈતની મહોબ્બતની પ્રેરણા આપી અને તેમનાથી દુશ્મની અને વેર ઉપર ખૌફનાક અને ભયભીત કરનાર ઈર્શાદ ફર્માવ્યા. તેમનાથી મહોબ્બતને ઈમાનની નિશાની ઠરાવી દીધી અને તેમના દામનથી વાબસ્તા રહેવાને નજાતનો માર્ગ ઠરાવી દીધો તો આ પ્રમાણે ઈર્શાદ ફર્માવ્યો કે, "મારી અહલે બૈત હઝરત નૂહ (عليه السلام) નાવડીની જેમ છે, જે તેમાં સવાર થઈ ગયો તે નજાત પામી ગયો."

સરકાર આ'લા હઝરત (عليه السلام) ફર્માવે છે :-

अहले सुन्नत का है बेणा पार अरुदाबे हुजूर
नजम है और नाव है इतरत रसूलुल्लाह (ﷺ) की

અહલે બૈત કોણ છે ?

મોહકિક્કે અલલ ઈત્લાફ હઝરત અલ્લામા શાહ અબ્દુલ હક્ક મુહદિષ દહેલ્વી (رحمۃ اللہ علیہ) પોતાની વિખ્યાત કિતાબ "મદારેજુન્નબુવ્વત"માં લખે છે કે અહલે બૈત વિશે થોડાક કથનો છે. કદીક એ લોકો ઉપર અહલે બૈતનો ઉચ્ચાર થાય છે જેમના ઉપર સદફો હરામ છે. તેઓ, આલે અલી, આલે જાફર, આલે આફીલ, અને આલે અબ્બાસ (عليهم اجمعين) છે, અને કદીક તેમાં રસૂલુલ્લાહ (ﷺ)ની ઔલાદ અને આપની પવિત્ર બીવીઓનો પણ સમાવેશ થાય છે. અને કદીક ખાસ હઝરત સૈયદા ફાતિમા, ઈમામ હસન, ઈમામ હુસૈન અને હઝરત અલી (عليهم اجمعين) મુરાદ હોય છે એટલા માટે કે તેમનામાં ફઝીલત વધુ છે.

અહલે બૈતના સંબોધનમાં આ તફસીરી કથનો વચ્ચે વર્ગીકરણ આ રીતે છે કે બૈતના ત્રણ પ્રકારો છે : એક છે બૈતે નસબ, બીજું છે બૈતે સુકના અને ત્રીજું બૈતે વિલાદત.

તો આ રીતે હજરત અબ્દુલ મુત્તલિબની ઔલાદ "અહલે બૈતે નસબ" છે અને અજવાઝે મુતહ્હરાત "અહલે બૈતે સુકના" અને આપની ઔલાદ "અહલે બૈતે વિલાદત" છે. અને સૈયદના અલી મુર્તઝા ભલે ને ઔલાદમાંથી નથી પરંતુ હજરતે સૈયદા ફાતેમાના વસીલાથી "અહલે બૈતે વિલાદત"થી મળેલ છે.

હદીષ શરીફમાં આવ્યું છે કે, "હું તમારામાં બે એવી વસ્તુઓ છોડી રહ્યો છું કે જો તમોએ તેને મજબૂતીની સાથે પકડી રાખી તો કદાપિ ગુમરાહ નહીં થાવ : (૧) અલ્લાહની કિતાબ (૨) મારા અહલે બૈત. તો હવે વિચારો કે એ બંનેવમાંથી તમે કોનો ફાનૂન ભંગ કરી શકો છો. અને હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું કે, "આલે મુહમ્મદ ﷺ ને ઓળખવું જહન્નમની આગથી નજાતનો માર્ગ છે અને આલે મુહમ્મદ ﷺ થી મહોબ્બત રાખવી પુલસિરાતથી ગુઝારે છે અને આલે મુહમ્મદ ﷺ થી અક્રીદત અઝાબે ઈલાહીથી અમાન છે." અને ઓળખવાથી મુરાદ તેમનો દરજ્જો અને મર્તબો ઓળખવો છે કે હુઝૂર ﷺ થી તેમને શું નજદીકી પ્રાપ્ત છે? અને જ્યારે તેમની નિસ્બતને જેને અલ્લાહ તઆલાએ નાઝિલ ફર્માવી છે, ઓળખી લીધી તો પછી માલૂમ થઈ જશે કે કેવી રીતે તેમના વિરુદ્ધ કરવાથી ગુમરાહી લાઝિમ આવે છે, અને તેમનો એહતેરામ તથા પૈરવી કરવાથી ગુમરાહી અને અઝાબથી નજાત મળે છે.

ઉમર બિન અબી સલમા رضی اللہ عنہ રિવાયત છે કે જ્યારે આયતે કરીમા رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اهل البيت નાઝિલ થઈ તો તે વખતે હુઝૂર ﷺ સૈયદા ઉમ્મે સલમા رضی اللہ عنہા ના ઘરે તશરીફ ફર્મા હતા તે વેળા હુઝૂર ﷺ એ સૈયદા ફાતિમા, હસન અને હુસૈન رضی اللہ عنہما ને બોલાવ્યાં અને તેઓને એક ચાદરમાં છુપાવીને બારગાહે ઈલાહીમાં અર્ઝ કરી, હે ખુદા ! આ છે મારાં અહલે બૈત. અને હજરત અલી કરમ اللہ تعالیٰ وجہہہ الجلیل ﷺ ની પીઠ મુબારક પાછળ ઉભા હતા. એક રિવાયતમાં છે કે હજરતે હસન અને હુસૈનને ગોદમાં લીધા અને એક હાથ વડે હજરત અલી અને બીજા હાથ વડે હજરત ફાતિમા رضی اللہ عنہા ને પકડ્યાં અને પોતાની સાથે મિલાવીને અર્ઝ કરી, હે

ખુદા ! આ મારાં અહલે બૈત છે, એમને નાપાકીથી દૂર કરી ખૂબ પાક અને સુથરાં બનાવ.

મુફ્ફિરોનો આમાં મતભેદ છે કે આયતે કરીમામાં અહલે બૈતથી કોણ મુરાદ છે. વધુ પડતા મુફ્ફિરોની રાય છે કે તેનાથી મુરાદ હજરત ફાતિમા, હજરત હસનને કરીમૈન અને હજરત અલી છે. જેમ કે કેટલીક રિવાયતો પુરવાર કરી રહી છે, પરંતુ ઈન્સાફનો તકાઝો એ છે કે તેમાં અજવાઝે મુતહ્હરાત (બીવીઓ) પણ સામેલ છે, એટલા માટે કે આયતે કરીમાનો શાને નુઝૂલ અને તેનું આગળ પાછળનું વર્ણન અજવાઝે મુતહ્હરાતના વિષયમાં છે. જેવી રીતે અલ્લાહ તઆલાના ઈર્શાદમાં હજરત ઈબ્રાહીમ علیہ السلام નાં બીવી પણ સામેલ છે. ઈર્શાદે બારી તઆલા છે :-

رحمة الله وبركاته اهل البيت (سورએ હૂદ) અને જેમ કે હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું કે મારા અહલે બૈતમાંથી કોઈ એક સાથે દુશ્મની નહીં રાખશે, પરંતુ એ જ જેને અલ્લાહ તઆલા જહન્નમમાં દાખલ કરશે. અને હુઝૂર ﷺ નું એ ચારેવ પવિત્ર જાનોને બોલાવી અને તેમને આગોશમાં લઈ તેમને ચાદર શરીફમાં છુપાવી આ દુઆ માંગવી : اللهم ان هولاء اهل بيتي : ખુદા ! આ મારાં અહલે બૈત (ઘરવાળા) છે." આમાં અઝવાજે મુતહ્હરાતનો સમાવેશ, નાપાકીથી દૂર કરવાની ફઝીલત અને પાકી અને સફાઈમાં તેમના સમાવેશમાં કોઈ તફાવત નથી. વધુ હજરત જરીરની રિવાયત જે સૈયદા ઉમ્મે સલમા رضی اللہ عنہા થી મરવી છે તેમાં તે ફર્માવે છે કે મેં અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! હું પણ આપના ઘરવાળાઓમાંથી છું ?! ફર્માવ્યું, તમે પણ ભલાઈ પર છો.

એ જ રીતે આયતે કરીમા :-

قل لا استلکم علیہ اجر الا المودة فی القربی

આ આયતે કરીમાની તફ્ફીરમાં પણ મતભેદ છે. જેમ કે રિવાયતમાં છે કે જ્યારે આયતે કરીમા નાઝિલ થઈ તો સહાબાએ કિરામે પૂછ્યું, من اهل قرابتک જેમ કે રિવાયતમાં છે કે જ્યારે આયતે કરીમા નાઝિલ થઈ તો સહાબાએ કિરામે પૂછ્યું, من اهل قرابتک આપનાં ઘરવાળાં કોણ છે ? ઈર્શાદે ફર્માવ્યો, "અલી,

ફાતેમા અને તેમનાં બંનેવ ફરજંદો
 ۞ رَضَوَانَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِمُ اَجْمَعِينَ ۞
 છે." પરંતુ સત્ય એ જ છે કે
 તેમાં હુઝૂર ﷺના બધાં ઘરવાળાંઓ સામેલ છે અને
 એ બધા ઘરવાળાઓમાં આ ચાર (અલી, ફાતિમા,
 હસન, હુસૈન) ફઝીલતવાળાં છે, અને બાકી તેમના થકી
 સામેલ છે.

અમુક બનાવટી રિવાયતોની ઓળખાણ

ઉપરોક્ત રિવાયત અહલે બૈતના ફઝાઈલ ઉપર
 દલીલ પૂરી પાડે છે એના સિવાય ઘણી બધી રિવાયતો
 મૌજૂદ છે જેનાથી અહલે બૈતની અઝમત અને બુઝુર્ગી
 પુરવાર થાય છે. નિ:શંક ! આ તે પાક રૂહો અને પવિત્ર
 જાતો છે જેની અઝમત અને મર્તબાનો આપણે જાતે સાચો
 અંદાજો નથી લગાડી શકતા. અગણિત હદીષો છે જે
 આ બાબતે આપણી રહનુમાઈ કરતી નજર આવે છે.
 આપણે અહલે સુન્નત વ જમાઅત તેમનાથી મહોબ્બત
 પણ કરીએ છીએ અને અફીદત પણ રાખીએ છીએ અને
 તેઓના ફઝાઈલ અને સદ્ગુણો બયાન કરવા માટે
 મેહફિલોની વ્યવસ્થા કરીએ છીએ. ખાસ કરીને મોહર્રમ
 શરીફમાં ઠેર ઠેર મેહફિલો કરીને શોહદાએ કર્બલાથી
 મહોબ્બત અને પ્રેમનો સુબૂત પેશ કરીએ છીએ. પરંતુ
 અમુક નામના આલિમો અલ્લાહ ﷻ અને તેના હબીબ
 ﷺથી નીડર થઈ ઓછા જ્ઞાનના લીધે અમુક એવી
 રિવાયતો બયાન કરે છે જે એકદમ નિંદનીય તથા
 કુખ્યાત હોય છે, અને અમુક તો એવી હોય છે જેના વિશે
 વિશ્વસનીય મુહદ્દિષોએ મનઘડત (બનાવટી) હોવાનો
 હુકમ લગાડ્યો છે. જ્યારે રાફઝીઓએ અહલે બૈતની
 ફઝીલતમાં "ત્રણ લાખ હદીષો" બનાવટી ઘડી
 કાઢી છે. (હવાલો : મુકદ્દમા જામેઉલ અહાદીષ)

તો આવી સ્થિતિમાં જરૂરી અને અનિવાર્ય છે કે
 રિવાયતોની તહકીક કરી લેવામાં આવે. આપણા સમક્ષ
 અહલે બૈતની ફઝીલત એવી જ રીતે સર્વ માન્ય છે જેમ
 કે બપોરનો સૂરજ, પરંતુ જે રિવાયતો સાબિત નથી તેના
 અસ્વીકૃત હોવામાં પણ કોઈ શક નથી.

અલ્લામા હાફિઝ ઈબ્ને કધીર અલ્ બિદાયા

વન્નિહાયામાં લખે છે : "શીઆ હઝરાતે આશૂરાના દિવસ
 વિશે અતિશ્યોક્તિથી કામ લીધું છે, અને એ બાબતે
 તેઓએ ઘણી બધી જૂઠી હદીષો ઘડેલી છે." અને અમુક
 લીટીઓ પછી અલ્લામા ઈબ્ને કધીર લખે છે : "આના
 સિવાય ઘણી બધી જૂઠી હદીષો છે, અને બનાવટી હદીષો
 છે જેમાંથી કોઈ પણ સાચી નથી." (ભાગ : ૫, પૃષ્ઠ : ૬૧૨)

હુસૈન મુહમ્મદ યૂસુફ પોતાની કિતાબ "સૈયદો શબાબે
 અહલિલ્ જન્નત"માં "અલ્ બિદાયલ્ વન્નિહાયલ્"નું
 લખાણ નફલ કરીને લખે છે, "સંક્ષિપ્ત ખુલાસો એ છે કે
 આ બધી નકામી વાતો અને બકવાસથી હઝરત ઈમામ
 હુસૈનની શાન અને દરજ્જો ન ઘટશે અને ન વધશે.
 એટલા માટે આવી હદીષો મફૂલ (સ્વીકૃત) તથા
 મરદૂદ (અસ્વીકૃત) હોવા બાબતે અમુક સિદ્ધાંતો અને
 નિયમો લખવામાં આવે છે જે આ બાબતે મદદગાર થશે."

હઝરત અલ્લામા મુફતી શરીફુલ હકફ અમજદી
 ۞ رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۞ "મકાલાતે શારહે બુખારી"માં હદીષના સહીહ
 તથા ઝઈફ બાબતે ચર્ચા કરતાં લખે છે : હસન પછી
 ઝઈફનો દરજ્જો છે, એનો પરિચય એ છે કે હદીષે
 સહીહમાં જે શર્તો માન્ય છે એમાંથી સંપૂર્ણ અથવા અમુક
 ન હોય એની ત્રણ કક્ષાઓ છે : ઝઈફ બઝઅફે અખફ તે
 કે જેના રાવી વિશે ભેળસેળ અથવા કમજોર બુદ્ધિ જેવા
 હલકા આક્ષેપો હોય. પછી ઝઈફ બઝઅફે ખફીફ, જેમ
 કે રાવીનું જૂઠું અને ફાસિક હોવું વગેરે જેવા સખ્ત
 આક્ષેપો હોય. ત્રીજી ઝઈફ બ ઝઅફે શદીદ કે બિલ્કુલ
 હદીષ જ ન હોય, બલકે કોઈ નીડરે બનાવટ કરેલ હોય.
 "ઝઈફ બઝઅફે અખફ" પુરાવા પામીને હસન લિઘૈરિહી
 બલકે સહીહ લિ ઘૈરિહીની મંઝિલ સુધી પહોંચી જાય છે.

એના આ પ્રમાણે સાત પ્રકારો છે :-

(૧) સહીહ લિ ઝાતિહી (૨) સહીહ લિ ઘૈરિહી (૩)
 હસન લિ ઝાતિહી (૪) હસન લિ ઘૈરિહી (૫) ઝઈફ
 બઝઅફે અખફ (૬) ઝઈફ બ ઝઅફે ખફીફ (૭) ઝઈફ
 બ ઝઅફે શદીદ એહલે મૌઝૂઅ (બનાવટી રિવાયત)

પ્રથમ ચારેવ પ્રકારની હદીષો અહકામ, સીરત અને
 ગઝવાત, ફઝાઈલ અને સદ્ગુણો સર્વમાં દલીલ માટે
 માન્ય છે. પાંચમો પ્રકાર શવાહિદ અને મુતાબેઆત

વગેરેમાં સ્વીકાર્ય છે. અને જો પુરાવો પામી હસન લિ ગૈરિહી અથવા સહીહ લિ ગૈરિહીના મર્તબા સુધી પહોંચી જાય તો અહકામમાં પણ ભરોસાપાત્ર છે. છટ્ટી સૂરત અહકામમાં અસ્વીકૃત છે પરંતુ સીરત અને ગઝવાતમાં, ફઝાઈલ અને સદ્ગુણોમાં સહમતિ સાથે સનદ પામેલ છે. સાતમી સૂરત ન હદીષ છે અને ન કોઈ તેનો એ'તેબાર છે.

ત્યારબાદ જો મુહદ્દિષ કોઈ હદીષને મૌઝૂઅ (બનાવટી) કહે તો તુરંત એ હુકમ નથી લગાડી શક્તા કે તેનું મતન (મૂળ લખાણ) પણ મૌઝૂઅ છે, બલકે તેની છાનબીન જરૂરી છે. એટલા માટે કે કદી હુકમ સનદના બનાવટી હોવા બાબતે પણ લાગે છે. પરંતુ તે હદીષ અધિક તરીકાઓથી રિવાયત પામેલ હોય, ભલે ને તે હદીષ ઝઈફ પણ હોય પરંતુ તેનો મતન (મૂળ લખાણ) સ્વીકૃત ગણાશે.

અલ્લામા અબ્દુલ હકીમ શાહજહાંપૂરી મતન અને સનદમાં અહકામના ફર્ક વિશે લખે છે : રાવી (રિવાયત કરનાર)નું કમજોર તથા નિંદનીય હોવાનો સંબંધ સનદથી થાય છે. હદીષના મતનનો હુકમ બીજા લક્ષણોના એતેબારથી થાય છે. એટલા માટે કે શક્ય છે કે કોઈ સહીહ હદીષને કોઈ બનાવટી રાવી રિવાયત કરે તો એ સનદના એતેબારથી તો એ હદીષ બનાવટી કહેવામાં આવશે, પરંતુ જાતે તે હદીષને મૌઝૂઅ કહેવામાં નહીં આવે, અલબત્ત જ્યારે કોઈ હદીષની સનદમાં કોઈ બનાવટી રાવી હોય અને એ હદીષનું મતન બીજા કોઈ તરીકાથી સાબિત ન હોય તો તે હદીષ મૌઝૂઅ કહેવામાં આવશે. તેનું ઉદાહરણ એ છે કે અલ્લામા શમ્સુદ્દીન ઝહબી "મિઝાનુલ એઅતેદાલ"માં બયાન કરે છે કે હઝરત ઈમામ અહમદ બિન હંબલે :-

عن ابراهيم بن موسى المزروى عن مالك عن
نافع عن ابن عمر رضى الله عنهما حديث طلب
العلم يفسه (છેવટ સુધી)

આ હદીષને બનાવટી ઠરાવી છે. અલ્લામા ઝહબી ફર્માવે છે કે આ હદીષ આ સનદના માધ્યમથી મૌઝૂઅ છે, નહીં તો જાતે હદીષ બીજા ઝઈફ તરીકાઓથી સાબિત છે.

આના સિવાય પણ અમુક હદીષોને મુહદ્દિષો ઝઈફ માને છે અને કહે છે :-

هذا حديث موضوع بهذا الاسناد
તો જો આ હદીષ અથવા એના સિવાય કોઈ હદીષ જેને કોઈ મુહદ્દિષ મૌઝૂઅ (બનાવટી) કહી હોય અને તે હદીષ અધિક સનદોથી મરવી હોય તો એ ઝઈફ પણ કેમ ન હોય તેનું મતન (મૂળ લખાણ) મફબૂલ હશે. (બુખારી શરીફ, ભાગ-૧, પૃષ્ઠ-૫૧)

મૌઝૂઅ (બનાવટી) રિવાયત-૧

આ બાબતે એ રિવાયત જે વર્તમાન યુગની દરેક કિતાબમાં મૌઝૂઅ છે અને લોકો તેને સત્ય માની બયાન પણ કરે છે તે એ છે કે હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضی اللہ عنہما મરવી છે કે હું સરકાર ﷺની પાસે બેઠો હતો આપની જમણી બાજુ સરકાર ﷺના સાહબઝાદા હઝરત ઈબ્રાહીમ رضی اللہ عنہ અને આપની ડાબી બાજુ હઝરત ઈમામ હુસૈન رضی اللہ عنہ બેઠા હતા. સરકાર કદીક હઝરત ઈબ્રાહીમ رضی اللہ عنہને બોસો આપતા તો કદીક હઝરત ઈમામ હુસૈન رضી اللہ عنہને બોસો આપતા. એ દરમ્યાન હઝરત જિબ્રઈલ علیہ السلام વહી લઈને તશરીફ લાવ્યા. તેમના ગયા પછી સરકાર ﷺએ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, મારી પાસે જિબ્રઈલ આવ્યા અને કહ્યું, હે મુહમ્મદ ! ﷺ આપના રબે આપને સલામ કહ્યા છે અને આપના બંનેવ સાહબઝાદાઓમાંથી એકને પાછા માગે છે. તો સરકાર ﷺ બંનેવ તરફ જોઈ રડવા લાગ્યા. પછી ફર્માવ્યું, ઈબ્રાહીમના ઈન્તેકાલ પર માત્ર મને ગમ થશે અને હુસૈનના ઈન્તેકાલથી હઝરત અલી અને હઝરત ફાતિમા અને મને પણ ગમ થશે. તો સરકાર ﷺએ ઈબ્રાહીમના બદલામાં હુસૈનને પસંદ ફર્માવ્યા.

ઈમામ જલાલુદ્દીન સિયૂતી પોતાની કિતાબ "અલ્લઆવીલ મસ્નૂઅહ ફી અહાદીષિલ મૌઝૂઅહ"માં આ હદીષ નફલ કર્યા બાદ ફર્માવે છે :-

موضوع : والآفة فيه من النقاش وشيخه هو ابن
صاعد وقد دلسته وماذاك الا لشر.

એના પછી લખે છે :-

وقال الدار قطنی : الحدیث باطل وحسبه وقع
للسقاش موضوعا علی ابی محمد بن صادق
من صحیح حدیثه وانه سمع منه فروا-----

આપ તેઓ એવા મુહદિષ છે જેમને ખાતિમુલ હુફ્ફાઝ કહેવામાં આવે છે. જ્યારે તે કોઈ હદીષ વિશે કહે કે આ હદીષ બનાવટી છે તો ચફીનન ! તેમનું કહેવું ભરોસાપાત્ર છે. કેમ કે તેઓ જ્યારે કોઈ હદીષ વિશે મૌઝૂઅ અથવા ઝઈફ હોવાનું કહે છે તો ઘણી ધાનબીન અને સોચ વિચારથી જ હુકમ લગાડે છે. ઈબ્ને જવઝીની જેમ મુતસાહિલ (ગફલત વર્તનાર) નથી કે કોઈ રાવીને કમજોર અથવા કુખ્યાત પામ્યા તો મૌઝૂઅ કહી દીધું, બલકે જે હદીષોને ઈબ્ને જવઝીએ પોતાની કિતાબ "મૌઝૂઆત"માં મૌઝૂઅ ઠરાવી તો ઈમામુલ હુફ્ફાઝે તેની ઘણી સારી પકડ ફર્માવી છે અને ઘણી બધી હદીષો વિશે એ વાતનું સુબૂત પેશ કર્યું છે કે તે હદીષો બીજા તરીકાથી (સનદ)થી ઝઈફ છે પરંતુ મૌઝૂઅ (બનાવટી) નથી. એવી જ રીતે એ હદીષ જે હઝરત અલી કરમ્પલ્લાહુલ્લાહની સનદથી મરવી છે ફર્માવે છે રસૂલુલ્લાહ ઈબ્ને ફર્માવ્યું :

إذا كان يوم القيمة نادى مناد من وراء الحجاب
يا اهل الجمع عضوا ابصاركم عن فاطمة بنت
محمف حتى تمر (છવટ સુધી)

ભાવાર્થ : રસૂલુલ્લાહ ઈશાદ ફર્માવ્યો, જ્યારે ક્યામતનો દિવસ હશે તો એક પદાની ભીતરથી પોકારનાર પુકારશે, હે અહલે મેહશર ! પોતાની નજરોને ઝુકાવી લો જેથી હઝરત ફાતિમા બિન્તે મુહમ્મદ ઈબ્ને સુલ્માન પસાર થઈ જાય ત્યાં સુધી કે હઝરત ફાતિમા રઝી અલ્લાહના પસાર થઈ જશે. ઈમામ મનાવીએ કહ્યું કે હકીમ અબૂ અબ્દુલ્લાહે આ હદીષને ઈમામે મુસ્લિમની શર્ત ઉપર સહીહ બતાવી છે. તો હાફિઝ શમ્સુદ્દીન ઝહબીએ કહ્યું :

لا بل والله موضوع والعباس راوية قال الدار قطنی
كذاب :

નહી, બલકે ખુદાની ફસમ ! આ હદીષ મૌઝૂઅ

(બનાવટી) છે, અને અબ્બાસ જે આ હદીષના રાવી છે તેના માટે ઈમામ દારેકુતની ફર્માવે છે તે જૂઠો છે. અલ્લામા સિયૂતિએ તેમની પકડ કરી તેના પુરાવા પેશ કર્યા જેનાથી સાબિત થાય છે કે મતન મૌઝૂઅ નથી. "હદીષ" رحمة امتیને જ્યારે ઘણી બધી તપાસ અને ધાનબીન પછી પણ ન પામી શક્યા તો એ ન કહ્યું કે મૌઝૂઅ છે. બલકે આ'લા હઝરત ફાઝિલે બરેલ્વી رحمة الله عليه પોતાના રિસાલા "સફાએહુલ લજૈન ફી કવનિત્સાફેહિ બિ કફફીલ્ યદૈન"માં લખે છે : ઈમામ જલાલુદ્દીન સિયૂતી જેવા હાફિઝે જલિલે કિતાબ જામે સગીરમાં ઝિક્ક ફર્માવી અને તેનો હવાલો ન બતાવી શક્યા કે ક્યા મુહદિષે પોતાની કિતાબમાં રિવાયત કરી છે. અમુક આલિમોના નામ લખી જેમણે વગર સનદે પોતાની કિતાબોમાં લખી દીધી છે કે શક્ય છે કે એ હદીષના હાફિઝોની અમુક કિતાબોમાં રિવાયત કરવામાં આવી હોય જે આપણા સુધી ન પહોંચી હોય.

આ ચર્ચાથી આપની છેલ્લા દરજજાની કાળજીનો અંદાજો ખબર પડે છે. મુહદિષ જ્યારે કોઈ રિવાયતને બનાવટી બતાવે તો માનવું પડશે કે સૌ પ્રથમ તેમણે પુરાવાઓની તપાસ કરી હશે અને ન મળવાની સ્થિતિમાં બનાવટી હોવાનો હુકમ લગાડ્યો હશે.

અને બીજી હદીષ જે આયતે કરીમા :-
ن ويطعمون الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا
શાને નુઝૂલ વિશે મુફ્ફિસિરોએ બયાન કરી છે.

મૌઝૂઅ (બનાવટી) રિવાયત-૨

એક વેળા હઝરત હરુનેન કરીમૈન રઝી અલ્લાહના બીમાર પડી ગયા અને સહાબાએ કિરામ તેમની ખબર લેવા માટે ગયા. કોઈએ તેમનાથી મશ્વેરો આપ્યો કે હે અલી ! કરમ્પલ્લાહુલ્લાહ તમે નઝર કેમ નથી માની લેતા કે જો અલ્લાહ તઆલા તેમને શિફા આપે તો આપ નઝર પૂરી કરશો. હઝરત અલી કરમ્પલ્લાહુલ્લાહ એ રોઝા રાખવાની નઝર માની. અલ્લાહ તઆલાએ શિફા આપી. હવે નઝર પૂરી કરવાનો સમય આવી ગયો. હઝરત અલી કરમ્પલ્લાહુલ્લાહ ના ઘરમાં રોઝો ઈફતાર કરવા માટે કોઈ વસ્તુ ન હતી.

